PENMADI MALAI, PEN KALVI,

AND

PEN MANUM;

OR

A GARLAND OF ADVICE TO FEMALES

AND

ESSAYS ON THEIR EDUCATION

AND

SOCIAL STATUS

BY

S. VEDANAYAGAM PILLAI,

District Munsiff of Mayavaram, Author of Nithi Nul,
Subhakonta Sangitham, &c.

FIRST EDITION REVISED AND ENLARGED.

KARIKAL.

Printed at the Mohamed Samadany Press

1887.

கடவுள் துணை.

பெண்மதிமாலை
பெண்கல்வி
பெண்மானம்

இவை,

நீதிநூல், சித்தாந்த சங்கிரகம் முதலிய

[illegible]

[illegible]

ச. வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

காரைக்கால்

[illegible] அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

1887.

CRITICAL NOTICES.

(*From the Jaffna Freeman.*)

We have been favoured with a copy of a Tamil wrok entitled "Pennmedi Malai and Pen Kalvi; or a Garland of Advice to Females, and an Essay on Female Education" by Mr. S. VedanayagamPillay, District Munsiff(Judge) of Mayaveram Taujore District. It consists of two parts, the first being advice to Females written in Tamil metre, and containing 170 distichs, which, when chanted, fall most harmoniously on the ear. This part is also supplimented by four lyrics: "On the characteristics of a good wife, as compared with a bad one, and on the necessity of educating Femaless, and the manifold advantages arising from their education."

Indeed, we have seldom met with a Tamil poet of the present day who is never in want of words to express his thoughts suitably to the occasion, and to the character of the poem he writes. But our author seems to be an exception. Words are always in readiness to serve him in any manner he chooses, and he has such a wonderful command over them that neither rhymenor alliteration, nor sense suffers for want suitable words. Unlike the ordinary Tamil poets of present day, his thoughts are not governed by his words but his words are under the full control of his thoughts. He gives his advice to females in a manner that his likely to make a very strong impression in their minds. Most of the important subjects that ought to attract the attention of the young female, are concisely treated in this part, which is written in a style that is both simple and attractive. The author does not travel into the regions of History or Philosophy in search of illustrations, but the ordinary and most impressive of the proverbs which are on the lips of every body, answer his purpose, and that most admirably. He is now grave now gay, and now pathetic, but is impressive and pithy throughout. Every word of his seems as it it has been weighed, and every line, as if it had been duly poised But with all this, the versification does not at all seem to be laboured.

The lyrics found in this part are capital pieces of composition. The author's sentiments are conceived with great vigour and propriety, and his versification is not in the least laboured, but peculiarly smooth and melodious. If one who is acquainted with the character of Tamil Lyric Poetry, were to sing Mr. Vedanayagam Pillai's four lyrics to the proper tunes, he would find something peculiarly charming and attractive in them. There is nothing in the versification that is abrupt or obscure, the flow and melody of the lines are highly attractive; the tone that the author assumes is uncommonly

agreeable; he is at once sublime, serious, gay, tender, and witty; his style is elegant and well finished; his expressions are pure, picturesque, ardent, and withal, simple and correct; the poetry is graced and adorned throughout by the judicious introduction of metaphors and other figures that serve to please the imagination, and add interest to the composition. Our opinion is, that, as a writer of lyric poetry, Mr. Vadanayagam Pillai stands very high, and that it is not an easy thing to name a Tamil poet of the present day that can rival him. We think, he is only second to the celebrated writer of the lyrics on the Ramayanam.

The second part which contains an Essay on Female Education, has excellencies peculiar to itself. The author says in the preface, that he has endeavoured to adapt it "to the taste of Hindus in general without distinction of class or creed," and this we find to be borne out by almost every page of the Essay. In this Essay, the author's knowledge of the subject he writes upon and his great acquaintance with native society, and manners, are clearly seen. Its style, again, is admirably suited to the class of readers for whom the work is intended, and the sentiments embodied therein, are ably conceived and well digested. His sentences are not encumbered by superfluous words, and they are of a moderate length; his cadence is varied and his figures are correct and glowing. He writes with some degree of ardour and like one who has devoted much thought to the subject he treats of. His observations regarding the pernicious custom prevalent in India (and we should say in Ceylon too) which doom females to a life of a modified form of slavery, are indeed excellent. He depicts the inner life of Hindu Females most accurately, and points out most cleverly the evil effects arising from the state of degradation to which they are now subject. We must confess that although we have seen a number of works in Tamil prose we have not met with such an excellent prose composition as the one we now review. As a rule, Tamil prose writers are terse and dry, but indeed Mr. Vedanayagam Pillai is an exception; for, while he informs the understanding, he fails not to please the imagination and the ear.

We learn that he is the author of a number of excellent lyrics now sung by many in Tranquebar and Tanjore Districts and that they have not as yet been printed. After we have seen such excellent specimens of Mr. Vedanayagam Pillai's lyric poetry, we cannot but be anxious to see in print all the lyrics composed by him; and we would, therefore, urge on him the desirability of getting them printed.

PREFACE.

At such atime as this when the necessity there is for educating the fair sex of our land, has been fully shown, when the natives of this Presidency have been brought to feel the want of such education, when exertions are put forth in various quarters to establish schools for the education, of females, and when the Government have made arrangements for establishing a female Normal School, with a view to educate them most effectually, indeed, no apology is needed to publish a book on the training and education of females.

This book consists of tow parts, the first being advice to females, written in Tamil metre, on the manner of behaving themselves, with rules and principles to guide them, supplemented by four lyrics on the characteristics of a good wife as compared with those of a bad one, and on the necessity of educating females, and the manifold advantages arising from their education. The whole of this part with the exception of the lyrics, was originally written for the use of the author's own daughters; and with a view that others also may be benefitted by the study of it, he has thought it best to print it as a part of the work now presented to the public. This part is divided into chapters treating of the following subjects viz. Piety; Respect due to Priests; Honor due to Parents; Advice; Obedience to Husbands; Chastity; Training of Children; Benevolence; Wisdom; Sin; and Good Works.

The second part contains an Essay on Female Education in writing which, the author has endeavoured to draw all illustrations from facts that Hindus are acquainted with, and to show the absurdities of their prejudices and objections in the mostagreeable manner possible, without religious bias and thus to adapt the Essay to the taste of Hindus in general without distinction of class or creed.

One of the crying evils of the land being the degradation to which females are subjected in their domestic and social life, the writer has dwelt at some length on this evil, and has endeavoured to convince the reader by facts and illustrations, by a reference to the old shastras &c. of the right that the softer sex of our land have, to be treated by their husbands &c., with greater kindness and regard than what, by the pernicious custom of this country, fall to their lot.

Should this humble production of the author in any way conduce towards raising the social condition of the women of India, he will consider himself amply repaid.

S. V.

MAYAVERAM,
12th May 1869.

NOTE TO THE SECOND EDITION.

In this edition, the second part has been considerably enlarged, and a third part on the Social Status of women, the respect due to them, and the manner in which they should be treated, has also been added to the book. The fact that Hindu women are treated almost like slaves by the generality of Hindu men and that they are not allowed either freedom of speech or freedom of action, has struck the author as such a great social evil, that he has added a *separate* Essay on the subject. The general tone and character of this part are in keeping with those of the second.

S. V.

MAYAVERAM,
1st October 1870.

முகவுரை.

எனது [illegible] [illegible] [illegible] விஷயங்களைத் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] "[illegible]" [illegible] [illegible] விஷயங்களையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விஷயங்களை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்யாதவர்களாயிருக்கிறேன்.

என்னுடைய [illegible] B. A. B. L. [illegible] [illegible] G. P. [illegible] பிள்ளையவர்கள் இந்த நூலை அச்சிட [illegible] [illegible] அவ்விஷயத்தில் அவர் எடுத்துக்கொண்ட [illegible] அவருக்கு நான் அத்தியந்தம் கிருதக்ஞனாயிருக்கிறேன்.

மதுரை 1887-ஆம் [illegible]

[illegible]

1304

பொருள் அட்டவணை.

பெண்மதிமாலை.

பெண்கல்வி.

பக்கம்

[illegible]

பக்கம்.

பக்கம்.

1304

கடவுள் துணை.

பெண்மதிமாலை.

காப்பு.

விண்மதி மாலை விலக்கன்போன் மெய்த்தோன்றப
பெண்மதி மாலையான் பேசவே - தண்மதிசூழ்
அண்டபகிரண்டமும் கண்டமுமே யுண்டமெய்ப்
கண்டவரிரண்டெழுப காப்பு.

இராகம் - நாதநாமக்கிரியை - மிசிர தாளம்.

கண்ணிகள்.

௧. மதியிது, மதியிது ... ...பெண்மணி-புண்ணிய
வதியல்லவோவாதல்ல ... ...மகராசி கண்மணி (மதி)

தெய்வபக்தி.

௨. நித்தியம் கடவுளை... .. .. வாழ்த்து-பய
பக்தியுடனே ... ...பணிந்துன்னைத்தாழ்த்து (மதி)

௩. ஆயமே வாயம... ... ... நாடு-பிள்ளை
காயைத் தேடுவதுபோல் ... சாமியைத்தேடு (மதி)

௪. காத்தாலு மரக்குமே .. .. தாழ்வு-நாளை
செத்தால தெரியுமே... ... செட்டியார்வாழ்வு (மதி)

௫. மானான வோணத்துடை... ... ... காரம்-செய்த
புண்ணிய மூர்த்திக்கு .. ..நிகமஸ்காரம் (மதி)

௬. உலகெல்லாம் படைத்தவா .. .. டாலும்-தெய்வ
பலமில்லார்க்கில்லையே ... பாக்கியமொக்காலும் (மதி)

௭. மலைமேலே மலையிருக... ... ... காலும்-தெய்வ
பலமுடையார்க்குவமேடா பயமாருக்காலும் (மதி)

௮. உடலுயிர்பலபல. . ... வுளோடமை-அமைய
திடமுட னீர்த்தேனைச் ...செவித்தலையடைமை (மதி)

௯. பரவசமாகவுள் ... ...குருத-ஐயமா
நவருள்கின்னைக்கு திதினைம ... கண்ணீர்பெருகு (மதி)

௧௦. ஆதாரமாயப் ... . பிரபஞ்சம்-இதில்
நாதனல்லாது ... பக்ருணைடாதருவார் (மதி)

௧௧. முன்னம் பொருளெல்லாந் ... ... தந்து-பின்பு
தன்னையுந் தந்தவன் ... தாள்தொழு முந்து(மதி)

௧௨. மாதா பிதா குரு ... தெய்வம்-இவை
காதலுற் கைவிடில் ... காமென்னசெய்வம் (மதி)

௧௩. அய்யசாதாரு ... ... சமுசாரம்-கனாப்
பக்கமே யிடப்பான் - - பாதமாதாரம் (மதி)

௧௪. வீணா விட்டாற்கெடும் ... ... மீனே-ஈச
குலைவிட்டால்நமக் ... கார்துணை! மானே (மதி)

௧௫. நாசஞ்செய்வதெல்லாம் ... ... விகாரம்-கர்த்தர்
தாஞ்செய்வ தெல்லாந் ... தருமுபகாரம் (மதி)

௧௬. தேவனை நினையாத ... ... வுள்ளம்-பெரும்
பாவமும் பழிகளும் ... ... படிக்திடும் பள்ளம்(மதி)

௧௭. ஈசனைப் போற்றாத ... ... வாயே-ஒரு
காசுக் குதவாக் ... கசப்பெட்டிக்காயே (மதி)

௧௮. சத்தியமார்க்கத்தைக் ... ... கூடு-தெய்வ
பத்தியே பாக்கியம் - ... பந்தயம்போடு (மதி)

௧௯. ஜெபமின்றி - - - நீ படிக்காதே-நாளும்
ஜெபமின்றி யொருவேலை - நீ தொடக்காதே.

{ மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய }
{ வதியல்ல வோநல்ல மகராசி கண்ணே. }

——(*(*)——

குருவணக்கம்.

௨0. குருமாரைவணங்கிக்கொண் - டாடு-அவர்
திருவாய்க்குக் கெதிர்வாக் ... கில்லாமலேநாடு(மதி)

௨௧. சித்தரும் குருவின்க - - டாக்ஷம்-பெற்ற
சுத்தருக் கல்லவோ - குட்சத்தின்மோக்ஷம் (மதி)

௨௨. ஞான குருவுப - - தேசம்-இல்லா
னொருக் கிலேயே - யென்றும் பிரகாசம் (மதி)

௨௩. பூமேலாக வாழ்வெல்லாம் - - நீங்கி-வங்க
மேலோரைக் கைதொழ .. வேண்டும் நான்சாக்கி (மதி)

௨௪. அற்பருக்கூழியர் - - - - நாமே-ஆதி
கற்பரனூழியர் ... சாமிகள்தாமே.

{ மதியிது, மதியிது, பெண்ணே - புண்ணிய }
{ வதியல்ல வோநல்ல மகராசி கண்ணே. }

மாதா, பிதா, வணக்கம்.

௨௫. மாதா, பிதாவை - - வணங்கு - நாளும்
ஆதாரமாகவே - அவர்சொல்லுக்கிணங்கு-(மதி)

௨௬. தந்தை, தாய் சாபம் - - பொல்லாது - அவர்
சிந்தை நொந்தால் மக்கள் - செல்வமில்லாது-(மதி)

௨௭. மாதாபிதாவுக்குத் - - துரோகம்-செய்யும்
பாதகரைச் சுற்றும் - - பாவ மேகம் - (மதி)

௨௮. பெற்றவர் நேசத்தைத் - - - தேடு - அவர்
குற்றத்தை நீக்கிக் - குணத்தைக் கொண்டாடு - (மதி)

௨௯. தாய்தந்தைக் குதவாத - - - பிள்ளை - தன
தாயுகம் வாழ்வு - மடியோடே கொள்ளை - (மதி)

௩0. கட்டியுமிலை வளர்க்க - - - நாமே - முன்பு
பட்டபாடுகள்சொல்லப் - பாரதமாமே - (மதி)

௩௧. உள்ளதாய் தந்தைக்குத் - - தீங்கு - செய்யும்
பிள்ளையைத் தன்பிள்ளை - பொழிவாங்கும் - (மதி)

௩௨. கடலைப்போல் மாதா - - சகாயம் - அதும்
உடல் செருப்பாத் தைத்துப - போடுதல்ஞாயம்.

{ மதியிது, மதியிது, பொன்னைமினை - புண்ணிய }
{ வதியல்ல வொகல்ல மகராசி கண்மணி. }

புத்தி.

௩௩. அடிக்குப்பானையை - - யுருட்டாதே-வெகு
துடிக்காகப் பலகாரங் - களைச் சுருட்டாதே-(மதி)

௩௪. தங்கையைத் தொடையிற்கிள் - ளாதே - தம்பி
பங்குபணியாரத்தைப் - பறித்துக்கொள்ளாதே - (மதி)

௩௫. உன்னைப்போற் பிறரையும் - - நேசி - நல்ல
பொன்னே, ஞானபுஷ்ப - தங்கனையாசி-(மதி)

௩௬. கற்றவரை - - - துரைசாமி - கல்லா
மற்றவரை சுத்த - மடையச்சாமியென்னு (மதி)

௩௭. தாழ்மையோரை நீ. - - - சிரியாதே - மிக
வாழ்மையோரைக் கண்டு நீ - வயிறெரியாதே-(மதி)

௩௮. காட்டிலெவரையும் - - வையாதே-உதக்க
பாட்டிசொன்னாலும் - - பாவஞ்செய்யாதே-(மதி)

௩௯. பூச்சியைப் பிடித்துக் ... கொல்லாதே-உன்றன்
ஆச்சிசொன்னாலும் ... அபத்தஞ்சொல்லாதே(மதி)

சo. பிக்ஷையிடாம ... ... லுண்ணாதே பிருகம்
பக்ஷிக்குமே துன்பம் ... பண்ணவொண்ணாதே (மதி)
சக. இஷ்டமாய் நல்லோரைக் ... கூடி-பொல்லாத்
துஷ்டரைக் கண்டால்நீ... ... ... தூரத்திலோடு (மதி)
சஉ. ஊரார் பொருளைத்... ... தொடாதே-நாலு
பேரறியும்படி ... ... பிக்ஷையிடாதே(மதி)
சங. நித்தமும் நீர்மேலே... ... ... முழுகு - வீடு
சுத்தமாகும்படி ... கோதையே!மெழுகு(மதி)
சச. புழுநிறை யூத்தைச் ... ... சரீரம் - இதைக்
கழுவாவிட்டால் நாறும்... ... கர்தவிஸ்தாரம்(மதி)
சரு. அழுக்கு வஸ்திரங்கள் ... ... கட்டாதே-உடல்
கொழுக்க வுண்ணுந்தீனி குடலி லொட்டாதே(மதி)
சசா. சூதும் வாதும் ... ... படியாதே - நாளும்
தீதுசெய் தால்தரித்... ... திரம் விடியாதே(மதி)
சஎ. கோட்சொல்லிக் குடி ... கெடுக்காதே தப்புச்
சாட்சி சொல்லுங்குடி ... தலையெடுக்காதே(மதி)
சஅ. கோளும் புறணியுங் ... ... கேளாதே - எந்த
நாளும் புறணிபேச ... நாக்கு நீளாதே(மதி)
சகூ. வந்ததுன் பத்தி ... ... லழாதே - மிகச்
சந்தோஷம்வந்தாலுந் ... ... தலைகீழ்விழாதே-(மதி)
ருo. வேலைக்கு ... ... நீசிணுக்காதே-ஒரு
மூலைக்குட் புகுந்துநீ ... முணு முணுக்காதே-(மதி)
ருக. வேலைசெய்வோரை ... ... வாட்டாதே-தினம்
ஆலைக்கரும்புபோ ... ... லவரையாட்டிடே-(மதி)
ருஉ. நெடுநேரம் படுத்துத் ... ... தூங்காதே - தூங்கும்
விடியாமூஞ்சிகளுக்கு ... . விசனம்நீங்காதே-(மதி)
ருங. ஆளையுஞ் சீறி ... ... யேசாதே - வேலைக்
காரர்களுடனே சக் ... ... கந்தம்பேசாதே-(மதி)
ருச. புருஷர்கள் பார்க்க ... ... நில்லாதே - (மதி)
வருஷம்வாழ் வதுபோல்துன் ... மார்க்கங்கல்லாதே-(மதி)
ருரு. தங்கை, அக்காள், அண்ணன், ... தம்பி-மேலே
சங்கையு மன்புமுள் ... ...ளவன்தங்கத்தம்பி-(மதி)
ருசா. சற்றுங் கூலியைக் ... ... குறைக்காதே-செய்த
குற்றத்தைப் பொய்சொல்லி ... நீமறைக்காதே(மதி)

௫௭. பண்டங் களையழிக் ... ... காதே-சுயமா
கண்டபடி செலவு ... ... களைக்கிழிக்காதே-(பதி)

௫௮. உன்னைநீ புகழ்ந்து ... ... கொள்ளாதே-பிறர்
தன்னைப் புகழ்ச்சியை ... ... நம்பிக்கொள்ளாதே-(பதி)

௫௯. மிஞ்சின செலவு ... ... செய்யாதே செய்து
கஞ்சிக்குக்காற்றுகப ... ... பறந்தலையாதே (பதி)

௬0. மெய்சொல்ல வேண்டியபுன் ... ... டாமே-தினம்
பொய்சொல்லும்வாய்க்குப ... புசிப்பற்றுப்போமே (பதி)

௬௧. நகைதுணியிரவல் ... ... வாங்காதே-யாசிப
சகலரு மேசுவர் ... ... சாழுறுநிற்காதே-(பதி)

௬௨. மங்களமாக நாள் ... ... போக்கு-வையம்
கங்கணம் போட்டுவ ... ... காப்பாற்றுக்(பதி)

௬௩. வீட்டுக்கணக்கெல்லா ... ... மெழுது-கல
எட்டுக் கணக்கரும் ... ... கிள்ளை பெயரெழுது-(பதி)

௬௪. மட்டின்றிக் கடன் ... ...| வாங்கல் தீது-ஐயா!
குட்டிச்சுவரிலமுட்ட ... ... வெள்ளெருக்கந்தது! (பதி)

௬௫. கடன்களைத் தீர்க்கக் ... ... கலங்காதே-சுய
இடமெல்லாம் உன்றுறை ... யெடுத்துச்சொல்லாதே-(பதி)

௬௬. வெள்ளமாயானைப ... ... படாதே-கையா
உள்ளது போது ... ... முடிந்திவிடாதே-(பதி)

௬௭. எல்லாம் வைக ... ... கூடிவாராதே-நாய்
இல்லா வழுவைக்கண் ... ஞாழுறாதே (பதி)

௬௮. எவராலுமேமயினை ... ... யாதே-பெய்த
அவனைச யாம ... ... ஞாலவனையாதே (பதி)

௬௯. ஈனராஜேதலும் ... ... சாயாதே-நீ
பூனைபோ லிருந்தும் ... புலிபோற் பாயாதே(பதி)

௭0. கண்டெடுத்த பொருளை .. .. கிடைப்பொருள்
பண்டைக்காரனைத்தேடிப ... பரிந்தளியாமல் (பதி)

௭௧. கள்ளனைப் பொருளையாங் ... காத்திட-வாய்த்து
உளவரில்லா விட்டாய் ... களவெடுப்பாதே! (பதி)

௭௨. அனியாய வட்டி ... வாங்காதே-வாங்கின
இனியவைகம் முதலும்போம ... எக்கப்பிடிக்காதே (பதி)

௭௩. அளவு நிறையைக் ... ... குறைக்காதே-பூமி
களவாலே யானையை ... பிடிக்காதே (பதி)

௭௪. அகவிலை தன்னை ... பெருக்காதே-ஏழை
தகவெல்லாப்பணம் ... தனைப்பாழாக்காதே (பதி)

எடு. புண்ணியஞ் செய்யக் கூசாதே-இந்த
மண்ணிலிருந்துவமுக் கோரம் பேசாதே (மதி)
எசு. நடக்குஞ் சந்திராதித்தர் மாதே! தெற்கு
வடக்காறுலுநீ வார்த்தைதப்பாதே (மதி)
எஎ. ஒன்றுமக்குமஞ்சி இல்லாதே-பாலைக்
கன்றுக் கில்லாமற் கறக்கச்சொல்லாதே (மதி)
எஅ. நீயர் சொல்லைப்பொறுப் பாயேஎட்டிக்
காயென்று சொன்னாற் கசக்குமேபோவாயே! (மதி)
எகூ. தீயென்று சொன்னால்வாய் வேமோ! கெடு
வாயென்றொருவர் சொல்லில்வாழ்வெல்லாம்போமோ (மதி)
அ0. புகழு மிகழும்வாய்க் கற்று - இதில்
மகிழ்வும் வருத்தமுங் கொள்ளாமல் மாற்று (மதி)
அக. சதிகாரர் வலையிற் படாதே - கல்வி
மதியில்லாதவனுக்கு வாழ்க்கைப்படாதே (மதி)
அஉ. குணவா னெளியனு னாலும்- அவன்
மணவாளனுவது மாசெல்வம்போலும் (மதி)
அஙு. புகழுடையோனை விடாதே-துஷ்டன்
மகராஜனுனலு மாலையிடாதே (மதி)
அச. அடக்கம் பொறுமைதயை சாந்தம் - என
நடக்கும்நற்குணங்களே நாரிக்குப்பாந்தம்

{ மதியிது, மதியிது, பெண்ணே புண்ணிய }
{ வதியல்ல வேரில்ல மகராசி கண்ணே! }

புருஷ-பத்தி.

அடு. புருஷன்மே லொழியாத பத்தி-உள்ள
தருமதேவதைக்கல்லோ சகலமுஞ்சித்தி (மதி)
அசு. கர்த்தாவே முதல்தெய்வம் மானே-பின்பு
பார்த்தாவல் லாலுண்டோ பாக்கியம்? தேனே! (மதி)
அஎ. துரைமக ளானாலும் பாரி-கொண்ட
உரியவனுக்கவ ளூழியக்காரி (மதி)
அஅ. காதலன் பக்ஷமே லக்ஷம்-குணம்
ஏதுமில்லாதவ ளெட்டிவிருக்ஷம் (மதி)
அகூ. ஆவித்துணைவன்மேற் கோபம்-செய்யும்
பாவியைக் கண்ணாலே பார்த்தாலும் பாபம் (மதி)

௯0. புருஷன்சொல் வார்த்தை - - தட்டாதே-முட்டா
எருதுபோல் நீசண்டைக் - கிடைப்புக்கட்டாதே (மதி)

௯௧. தேகமுஞ் சிவனும் - - போலே-கொண்ட
மாகணவனுடன் - - வாழ்வதுமேலே (மதி)

௯௨. செய்த நன்றி - - மறவாதே-பர்த்தா
வைதாலு மடித்தாலும் - வாய்திறவாதே (மதி)

௯௩. கணவனுன் பேற்பமை - - மூர்க்கம்-செய்யில்
குணமாகப் பேசிக் - குளவுதல் மார்க்கம் (மதி)

௯௪. அருந்துணை வன்றவனைத் - ஆண்டி - அவர்
திருந்தும் படிநினைக் - தேவனைவேண்டு - (மதி)

௯௫. மாமிமேல் வர்மங் - - சாட்டாதே-உந்தன்
சாமிக்கு மாமிக்குஞ் - சண்டைமூட்டாதே (மதி)

௯௬. தலைவனெஞ்சைக் - கரைக்காதே - மாமி
தலைமேலே நீயினா - காயமரைக்காதே - (மதி)

௯௭. நாத்திமேற்குறி - கட்டாதே - வெறு
க்ஷாத்திர மாயவள் - தலையை வெட்டாதே (மதி)

௯௮. தலையணை மந்திரங் - - தீது - கெட்ட
கலகக்காரிகளுக்குக் - - கஷ்டப்போகாது (மதி)

௯௯. வீட்டுக் கதிமதி - - - நீயே - வெளி
நாட்டுக் கதிபதியுன் - ரூபகன், தேயே!

{ மதியிது, மதியிது பெண்மணி - புண்ணியா }
{ வதியல்ல வோகல்ல மதுராபி! மன்னே. }

கற்பு.

௧00. கற்பு நிலையேயிங் - - காயம் - அது
தப்பிலே நாமுரு - - சவையலங்காரம் - (மதி)

௧0௧. விலன்போற் கற்பைக் - காப்பாற்று-பார்க்குமு
சாவு தலைமேலே - சாதிகைப்போற்று (மதி)

௧0௨. அரைக்காசுக் கழிந்திட்ட - - கற்பு-அன்று
மரக்காற்பொன் கொடுத்தாலும்வருமோ? நீ செப்பு - (மதி)

௧0௩. அந்நிய னழகு - - - ஒன்றுமே-கற்பின்
பின்னிடை பார்க்கவன் - விதைநாகம் போலும் - (மதி)

௧0௪. கணவன் குடியா - - - ஒழும்-கொண்ட
படையை ருக்கயன் - பலமதன் போதுமே (மதி)

௧0௫. பேரைக்கெடுப்பவன் ... பெண்டோ?-இந்த
ஊரைவாய் மூட ... வுலைமூடியுண்டோ?(மதி)
௧0௬. சரசங்கள் பேசிக் ... ... கெடாதே-புவி
அரசனைநம்பிப்புரு ... ஷனைக் கைவிடாதே (மதி)
௧0௭. வாசற் படிகட ... ... வாதே-பிறர்
ஆசைப்பட வொயி ... லாய்நட வாதே (மதி)
௧0௮. சிற்றின்பந் தானரை ... ... நொடியே-வரும்
குற்றமும் பழிகளுங் கோடிபொற்கோடியே!
{ மதியிது, மதியிது, பெண்மணே-புண்ணிய }
{ வதியல்ல வோநல்ல மகராசி! கண்மணே }

பாலரைவளர்த்தல்.

௧0௯. மக்களுக்கோரம் ... பண்ணுதே-உன்தகா
சக்களத்திப்பிள்ளைக்குச் சதிகளெண்ணுதே (மதி)
௧௧0. பாலபிள்ளை பெற்றென்ன ... பாக்கியம்? நன்மை
இலையெனில், மலடியா யிருப்பதுயோக்கியம் (மதி)
௧௧௧. புத்திரர்க் கன்புபா ... ... ராட்டு-தெய்வ
பத்தியும் புத்தியும் ... பாலைப்போ லூட்டு (மதி)
௧௧௨. இளந்தையி லேகல்வி ... ...போதி-மிக
வளர்ந்தபின் னூதாலும் ... வருமோ நன்னீதி! (மதி)
௧௧௩. இளக்காரம் பாலற்குத் ... தீமை-பின்பு
வளர்த்த கடாமார்பிற் ... பாய்ந்தொப்பாமே.
{ மதியிது, மதியிது, பெண்மணே-புண்ணிய }
{ வதியல்லவோநல்ல மகராசி! கண்மணே. }

பரோபகாரம்.

௧௧௪. ஆருக்குஞ் செய்யுப ... ... காரம்-பல
ஊருக்குமல்லவட் ... குண்டோ விசாரம்? (மதி)
௧௧௫. ஈயும் பிக்ஷையை ... தடுக்காதே - உன்னைப்
பேயென்றொருவர்சொல்லப் ... பேரெடுக்காதே (மதி)
௧௧௬. துக்கமுள் ளோரைநீ ... ... தேற்று-வரும்
அக்குருடர் முட ... வர் பசியாற்று (மதி)

கயஎ. தாய்போ லெளியரைத் ... ...தாங்கும் - வேறும்
வாயுறா வும்பரை ... வைரமுட்டீங்கும் (மதி)

கயஅ. பிணியுடையோரைத் ... ... தேற்றி - கட்டத்
துணியுடன்காய், கனி... ... சோறு, பேரடு (மதி)

கயகூ. பாத்திர மறிந்திடு ... ... பிச்சை - தப்புந்
தோத்திரஞ்செய்வோரைத் ... துரத்துதலிட்சை (மதி)

கஉ0. புத்தியில் லார்க்குநீ ... ... போதி - தெய்வ
பத்தியில் லார்க்குநீ ... படிப்பித்தல் நீதி (மதி)

கஉக. கன்னாபி ஞர்க்குரை ... பேசு! பொருந்
தின்மைசெய் தோர்க்குப் ... பொய்யா தேகிடு (மதி)

கஉஉ. பூமியி லேழைபோல் ... வேஷம் - கொண்டு
சாமியே வருவானே - - தள்ளுதல்தோஷம் (மதி)

கஉங. உதா மோக்ஷங்கொண்டு - - பெறுவார் - இவர்
தருவோர்க்கொண்டுபோவார் ஆதாரங்கொண்டு தருவார் (மதி)

கஉச. பல்வகைப்பறவைகள் - - பிரித்தும் - வத்தன்
செல்வரைப்படைத்தனன் ; ஜகத்தில் பிரசித்தம் (மதி)

கஉரு. யாசகர் களைப்பா - - சகியே - ஸ்வர்க்க
வாசலில் தொண்டமாறும் ... கொட்டுஞ்சகியே.

{ மதியிது, மதியிது, பொன்னே-புண்ணிய }
{ வதியல்ல வோகல்ல மகராசி! கண்ணே }

— --(*(*)——

ஞானம்.

கஉசா. பூதல வாழ்வெல்லாம் ... ... பொய்யே - இங்கே
ஏதுமிலையெனப்படிப்பது ... ... மெய்யே (மதி)

கஉஎ. எத்தனைபேர்பிறர் ... மாண்டார் ! - முன்னாம்
அத்தனைபேர்களும் ... ஐயையோ ! மாண்டார் (மதி)

கஉஅ. பாட்ட ஞேர்புட்டனு ... ... சொல்லேன்!- போதா
பாட்டோடென்றுய்வு ... [illegible] (மதி)

கஉகூ. புமிபோ [illegible] ... ... சாலே - இங்கே
[illegible] ... ... மேலே (மதி)

கங0. வாவென்று சொல்லனே... ... போதே - வந்தால்
கோவென் றழுதாலும் ... [illegible] (மதி)

கஙக. ஆவியென்போகாறு ... ... ஏகுக - இது
பாவிபோடுக்குல் ... [illegible] (மதி)

௧௩௨. எட்டிப்போ, போ ... வென்னும் வீடு கையைக்
கொட்டிவா, வா, வென்று ... கூப்பிடுங்காடு (மதி)

௧௩௩. பாழுடல் மாமிச ... ... மூட்டை - இது
வீழப் பலஜெந்து ... வுக்குநல் வேட்டை (மதி)

௧௩௪. கும்பி யுடல்புகை... ... ... யோட்டம் - இதை
நம்பியிருக்குமே ... ... நாய்நரிக் கூட்டம் (மதி)

௧௩௫. தங்கமும் வெள்ளியு - - மண்ணே - என்றும
மங்காதமோக்ஷத்தின் - வாழ்வைநீயெண்ணே (மதி)

௧௩௬. தனமிருந்தா லிற - வோமோ? - தூங்கும்
கனவிற் கண்டவாழைக் - காய்கறிக்காமோ? (மதி)

௧௩௭. இலைபோலவயிரொரு - - சாணே - பொருள்
மலை மலையாச்சேர்த்து - வைக்குதல் வீணே (மதி)

௧௩௮. நவமணிபலவகைக் - - கல்லே - இந்தப்
...டபூலோக சுகங்களெல் - லாஞ்சிறு புல்லே (மதி)

௧௩௯. ஆஸ்தியுன் கூட - - - வராதே - கட்டிக்
காத்திருந்தாலுமுன் - - கையிலிராதே (மதி)

௧௪0. உண்பது காற்படி - - - சோறு - புகழ
எண்பதுபோலவேயெளியேனிரு - - நூறு? (மதி)

௧௪௧. இருக்கு மிடமுமந் - - - தானே - நாலு
தெருக்களிலும்பல வீடுகெ - - ளேனோ? (மதி)

௧௪௨. பிழைப்புக் குரியபிண்டம் - - துண்டம் - அன்றிப்
பழிப்புக்கிடமல்லவோ - - பலபலபண்டம் (மதி)

௧௪௩. நகையில்லாக் காது - - - கேளாதோ? - பல
வகைபட்டில்லாவுடல் - - வளர்ந்துவோதோ (மதி)

௧௪௪. குச்சுவீட்டின்பங் - - - காட்டாதோ? - பெரு
மச்சுவீட்டிலே துன்பம் - வரமாட்டாதோ? (மதி)

௧௪௫. பணங்கண்டால் நமனஞ்சு - - வானோ? - நல்ல
குணமாகப் பணக்காரருடன் - கொஞ்சுவானோ? (மதி)

௧௪௬. தோலுமெலும்புஞ் - - சரீரம்? - இதை
மேலேமினுக்குவ தாலென்ன - சாரம்? (மதி)

௧௪௭. செட்டி கட்டான் - - செக்காலே - வாத
ஓட்டமுமன்றி, உள்ளது வெறுங்கோலே.

{ மதியிது மதியிது, பெண்ணே! புண்ணிய }
{ வதியல்ல வோநல்ல மகராசி கண்ணே }

கசஅ. மாற்றுவாய் பாவத்தை - - தீய-நல்ல
காற்றுள்ள போதேநீ - தூற்றிக்கொள்வாயே (மதி)

கசகூ. அகங்காரம், மோகம், - - உலோபம்-பகை
மிகுங்கோபம், பொருண்டு, சோம்புதல்பாவம்(மதி)

கருO. மண்ணிலுண்டாற்கொல்லு - - ராஞ்சு-நெஞ்சில
எண்ணிடக்கொல்வது பாவமென் - நஞ்சு-(மதி)

கருக. எவரையும் பாவம் - - - விடாதே-நிலம்
அவரை விதைக்கத்துவரை - - கொடாதே (மதி)

கருஉ. பாவஞ்செய்யவிரும்பில் - - அம்மா !-ஆதி
தேவனருளொழிந்துதியங்குவாய் - சும்மா (மதி)

கருங. தீதுசெய்தால் நன்மை - - தருமோ?-வேம்பை
நீதான் விதைக்கக் கரும்பு - - வருமோ? (மதி)

கருச. தையலே யுலகங்கண் - - - ணோடி நாம்
செய்வதை யெயது செய்யுமே - தேடி. (மதி)

கருரு. வைவாரை வையுமே - - யுலகம்-தின்மை
செய்வாருக்கேடது - - செய்யுமேகலகம் (மதி)

கருசா. தன்வினை தனைச்சுடும் - - மயிலே!-பாம்பை
முன்வளர்த் தவர்க்கமு தீயுமோ - குயிலே! (மதி)

கருஎ. இங்குமே துஷ்டநிக் - - - கிரகம்-மானே
அங்குமே பாவத்துக் கவியாத - - நரகம்.

{ மதியிது, மதியிது, பெண்மணே புண்ணிய }
{ வழியல்ல வோநல்ல மகராசி ! கண்மணே. }

புண்ணியம்.

கருஅ. "புண்ணியஞ் செய்யலாம் - - - நாளை"-என
எண்ணி யிராதே ; இதுநல்ல - - வேளை (மதி)

கருகூ. புண்ணியம் பாவ - - - - மல்லாது-இந்த
மண்ணில்நம் மிடமொன்றும் - வாங்குமில்லாது(மதி)

கசுO. நன்மையி லேசலஞ் - - - - சாதி-செய்யுந்
தின்மைகளே நீ தினம்பரி - - - சோதி(மதி)

கசுக. தர்மத்தைப் பாவம் - - வெல்லாதே-துஷ்டர்
கர்மத்துக் கஞ்சிக் கலங்கி - - நில்லாதே (மதி)

கசுஉ. அகந்தைகள் செய்யப் - - - படாதே-பிறர்
புகழுங்காலுமிகழுங்காலும். புண்ணியம்விடாதே (மதி)

க௬௩. நற்குருவேயமன்று - - - காட்டி-வந்தன்
சொற்படி நடந்தார் - - சுகநிலை யாட்சி (மதி)

க௬௪. மேலழகே குண - - - வாழ்வு-வெறுந்
தோலழகாலென்ன? - - சுகுணத்திற்பழுது (மதி)

க௬௫. உத்தமகுணமேயா - - - பரணம்-தங்கக்
கொத்துநகைகளெல்லாம் - கோதைநயேதிரணம (மதி)

க௬௬. ஆரியக்கூத்தாடி - - - - ஏனும் நல்ல
காரியத்திற்கண்ணை - வைப்பாய் மேன்மேலும (மதி)

க௬௭. புண்ணிய பெலாக்கு - - மேருகம்பம்-உயா
விளைவினுமன்னினும் - வேறுண்டோபாக்கியம (மதி)

க௬௮. சிஷ்டரைத் துஷ்டரும - - புகழ்வார்-பெருந
துஷ்டரைத் துஷ்டருந் - துதியாம விகழ்வார (மதி)

க௬௯. இவ்வுலகத்திலுங் - - - கன்யம்-தரும ;
அவ்வுலகத்தையு - மடைவிக்கும், புண்ணியம (மதி)

க௭0. அருமையா நாண்பெற்ற - - மாதே-மாப்பூரு
திருவேக நாயகன் - - சேவடிப்போமே.

{ மதியிது, மதியிது, பெண்மணே-புண்ணிய }
{ வழியல்லவோ நல்ல மகராஜி! கண்மணே }

கீர்த்தனைகள்.

பெண்பார்க்கத்தூதனுப்பல்.

உசேனிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நல்லபெண்ணைப்பார் நீ தூதா !
நல்லபெண்ணைப்பார் நீ தூதா !
நல்லபெண்ணைப்பார் நீ

அநுபல்லவி.

அல்லடாகேளிந்தப் ... பூமியின்மேலே,
ஆயிரங்காலத்துப் ...... பயிராகையாலே

நல்ல.

சரணங்கள்.

௧. அறிவாம் பெண்களுக்காம் ... ... பெரும் பாவி
ஆயிரமானாலும் ... ... அவள் பெண்டாக் கட்டி;
நிதநிதமுயர்வதால் ... ... நீ வெளியாவாய்
நிச்சயமவளாம் பாள் ... நீ பெண்சொல் நம்பி,

நல்ல

௨. எழுத்தறிவாதல் ... ... அறியாதவள் பட்டு;
எதுவாகியாதவள் ... கற்கவொண்ணான் சட்டு;
கழுத்திலேயணிந்து ... ... காசுமாலைகட்டிக்;
காரியமில்லை; அது ... காசுக்கு நஷ்டம்,

நல்ல

௩. அழகுங்குணமுமுள்ளவள் ... நல்ல பேறோடு;
அழகிலையாயினும் ... குணத்தைக்கொடு;
பழகுந்தன்மையில்லா ... அறிவிலின் வீடு;
பாம்பு, புலி, கரடி ... வாழ்ந்திடும் காடு.

நல்ல

௪. வீட்டுவேலைசெய்தி ... ... யாதவள் பொய்ப்பு;
பிள்ளைக்கு அவள் தேவைக்குமே ... வெறுமை விருப்பு
கட்டுநற்குணமில்லாள் ... கொடியவள் பாய்ப்பு;
குலத்தைக்கெடுக்கவந்த ... பெட்டாளிக் காய்ப்பு;

நல்ல

௫. நகைகள் தரித்துபட்டாள் ... வாடைகள் பூசி,
நாட்டுக்குத் தெரியவே ... நகைக்குத்தக்க விசி
கொண்டாட வாழ்வாள ... ... ஜாம்பவானி,
சும்மாவாழ்வதாயவள் ... வெண்டாகுஷி!ஷி!

நல்ல

௬. தேவைதாமதத்தில் ... லாதவள் கள்ளி;
திருட்டுக்குப் பாட்டுக்கும் ... பலவொரு பள்ளி
காலம் புருஷனுக்குக் ... கவள்பெரும் கொள்ளி
சரியானை விலைக்கு ... வாங்கப்பல தீ கள்ளி;

நல்ல

௭. உடைமைகளுடன்பணம் ... காசின்மேல் விச்சை;
தன்னுடன் சண்டைக்குக் ... கட்டினான் பிச்சை;
இடைவிடாம வெளியோர் ..: கெடுமெனப் பச்சை;
இவனைக்கொள்ளுவதிலும் ... படிக்கலாம் பிச்சை;

நல்ல

௮. சந்ததங் கணவன்மே லொழியாப்பத்தி;
சாந்தம், பொறுமை, தயைதானம், நற்புத்தி;
எந்தவேளையுமட லாத்துமசுத்தி;
இல்லாதவளவன் கழுத்துக்குக் கத்தி;
நல்ல

௯. நல்லவ லேழை யானாலும் தடாதே;
நாலூறு போனாலும் நீ பின்னிடாதே;
பொல்லாதவள்கையிற் காட்டிக் கொடாதே;
புலியைக் கொண்டுவந்தென்னைத் தெருவில விடாதே;
நல்ல

௧௦. சகலகாரியங்களுந் தெரிந்தவள் சிலாக்கியம;
தரித்திரதசையிலு மவள்பெரும் பாக்கியம;
இகபர மிரண்டுக்கு மவளே யோக்கியம;
என்றுசொன்னான் வேதநாயகன் வாக்கியம்;
நல்ல

தூதன்பெண்பார்த்துவந்துசொல்லல்.

சௌராஷ்டிரராகம் - அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பஞ்சவர்ணக் கிளிபோ லொருபெண்ணைநான்
பார்த்து வந்தேன், சாமி.

அநுபல்லவி.

கொஞ்சமுஞ் சந்தேகமில்லாமலே, அந்தக்
கோல மயிலைநீர் கொள்ளும; - அநு
கூலம் வந்ததென்று துள்ளும;-நல்ல
காலங், கவலையைத் தள்ளும.
பஞ்சவர்ணக்.

சரணங்கள்.

௧. பூரணச்சந்திரன்போலுமுகத்திற்குப்
பூமியி லுண்டோசமானம;-தெய்வப்
பூவையர்சுந்தரம வேண்டில், அவளிடம்
போய்வாங்க வேண்டுமே தானம் - அந்த
நாசிகண்வாய்செவி மூக்குக்குவமையை
நாட்டுவதுமதி யீனம - அவள்
நடையழகுக்குஞ், சடையழகுக்குமே

நானென்சொல்வேனுடை - - பாவாய்? அந்த
மானின்சொல்லே தேவ - - கானம்-இடை
தானுண்டென்பதறு - - மானம் - நாறு
மீனங்கண்ணொளி லவ - - மானம்.

பஞ்சவர்ணக்.

பாக்கியவதியவள் பக்கத்திருந்தாலும்,
பாவமெல்லாம்பறந் - - தோடும் - அவள்
பால்வடியுமுகம் பார்த்தாலும் போதும், செள
பாக்கியம் வந்துவிளை - - யாடும் - திரு
வாக்காலவள்"மழைபெய்"யென்றாற் பெய்யுமே;
வர்ணிக்க யாராலே - - கூடும்?-கட்டி
வந்ததுமக்குத் தூரந்தயோகம்;
வருத்தத்தை நீதள்ளிப் - - போடும்-இனிக்
கருத்திலவளையே - - நாடும்-மிகு
திருத்தமாகக் கவி - - பாடும்-நல்ல
பொருத்தம்; ஆனந்தக்கூத் - - தாடும்.

பஞ்சவர்ணக்.

வெள்ளியும், தங்கமும், அள்ளிக்கொடுத்தாலும்
வேறொருவர்முகம் - - - பாரான் - நல்ல
மேன்மைத்துரைமக ளானாலும், வீட்டு
வேலைக்குபின்னிட்டுச் - - சோரான்-நிதந்
தள்ளிநீர்வைதடித் தாலும், "கைநோகுமே,
சாமி"யென்றுதொழுந் - - நீரான்-பெற்ற
தாய்தகப்பனைமுத்தாலும், உம்மைவிட்டுச்
சற்றும் பிரிந்திட - - நேரான்-பழு
தற்றநவமணி - - - நேரான்-நாணுக்
குற்றமுள்ளோர்சபை - - சேரான்-செய்த
நற்றவத் தாலன்றி - - வாரான்

பஞ்சவர்ணக்.

காரியம்பார்ப்பள், கணக்குமெழுதுவள்,
காய், கறி, யாக்கவுங் - - கெட்டி.-அவள்
கைப்பட்டால், வேம்புங் கரும்பல்லவோ? ருசி
கண்டு, நீர் மண்டுவீர் - - - சட்டி.-அவள்
ஊரிலேமாமியார், நாத்திமார், எல்லாம்
உடைந்திடு கற்கண்டுக் - - - கட்டி-தினம்
ஓயாவிருந்துவந்தாலுஞ், சலியாமல்
உணணச்சொல்வாள், அன்னந் - - கொட்டி-அந்த
மன்னனைக்குயிலே நீ - - - கெட்டி-இரு

கண்ணிற்கண் டாற்பாடும் - - திருஷ்டி-துணைப்
பெண்ணைக் கொள்ளவென்ன அட்டி?

பஞ்சவர்ணம்.

௫. சிந்தாமல் மங்காமல், வீட்டுப்பொருள்களைச்
சீவன்போற் காக்குநிர் - - வாகி-தினம்
செலவைக்குறைத்து, வரும்படியில்மிச்சஞ்
சேர்த்துவைக்குமதி - - யூகி நிதம்
கற்றமுறையே, தன்வீட்டையும், தன்னையும்,
கனசுத்தஞ் செய்பாக - - ரீகி-நாளும்
கனவில், நனவிலெப்போதுந்தெய்வத்தைக்
கணவனைத் தியானிக்குமப் - - யோகி, நகை
மணம்விரும் பாதவி - - மேவி-சாந்த
குணமுடைய கனதி - - யாகி-நல்ல
உணவுடைய வடி - - போகி

பஞ்சவர்ணம்.

௬. ஆபத்துவேளையி லறிவுசொல்மந்திரி;
அரும்பிணிக்கவுளசஞ் - - சீவி-துன்பம்
அணுகும்போதாறுதல்; தரித்திரகாலத்தில்
அருநிதியாம் அந்தத் - - தேவி-உம்மைப்
பாபத்தில வீழாமற் போதிக்குஞ்சற்குரு;
பாடவும் வல்லமே - - தாவி-தெய்வ
பத்தி, ஸற்புத்தி, யிரக்கம், பொறுமை,
பரவியசற்குண - - வாவி கொண்டும
ஒருவருக்கே யவ - - ளாவி-மற்றப்
புருஷருக் கவள்வற்ச - - லாவி-அவள்
பெருமைக்கோர் குறை சொலவொண்பாவி.

பஞ்சவர்ணம்.

௭. சங்கீதம்பாடியும், இங்கிதமேபேசியுந்
தான்பிறந் தகம், புபா - - ரிப்பாள்-நாளும
தன்வேலைக்காரா பலரிருந்தாலுந்,
தானேமுந் தன்கணைத்தும் - - பார்ப்பாள்-வீட்டில்
அங்குமிருப்பாள், இங்குமிருப்பாள், ஆம
அன்னையிலுங் கூட்டிக் - - காப்பாள்-உடன்
கற்பவருத்த மில்லாமற், கவலைகள்
அத்தனையுந் தலை - - யேற்பாள்-"திருச்
சித்தமென்ன!" வென்று - - கேட்பாள்மொழி
புத்தமுறைதவ் செவி - - சாய்ப்பாள்-உரிமை
உத்தமபார்க்கத்தில - - சேர்ப்பாள்.

பஞ்சவர்ணம்.

அ. நீர்மகிழ்ந்தால், அவள் தான்மகிழ்வாள்; துன்பம்
நீர்கொள்ளில், அவட்கும்வி - - சாரம்-அன்னம்
நீருண்ணில், அவள்பசி தீரும்; இருவர்க்கும்
நிச்சய மேக - - - - சரீரம்-இந்த
ஊரில்நீரில்லாதபோ துறங்காள்; அன்னம்
உண்ணுள்; பண்ணு ளலங் - காரம்-நீர்
ஊனைகுருடரா னுலுஞ்செய்வாளுமக்
குரிமையாய் ராஜோப - - - - - - சாரம்-ஆறுன்
பரமாதருட னீர்சஞ் - - சாரம்-செயில்
வருமவ ளுடையதீஷ் - - தேரம் - அகம்
கொருநாளுமிலைபரி - - காரம்.

பஞ்சவர்ணக்.

கூ. பாவம்நீர்செய்யச்சொன்னுலுஞ்செய்யாள்; வேசிற
பண்ணுளுமக் கப - - - சாரம்-பெறும்
பாலர்க்குநல்வழி காட்டித், தினமும
படிப்பிப்பாள் வேதாந்த - சாரம் - வந்து
தாவுமெளியவர்க் கில்லையென்னுமலே,
தாய்போற்செய்வாளுப - காரம்-செல்வந்
தாழினும், ஏழைக்குத் தானுமன்னு மன்னத்தைத்
தந்து, மெலிவாள் - - சரீரம்-தம
யந்தியு மேநகமல் - - காரம் - செய்யும்
சுந்தரி சிலம்பவில் - - தாரம்-உமக்
கந்தமின் னேநல்ல - - தாரம்.

பஞ்சவர்ணக்.

கல. பாயும்படுக்கையு மாகநோய்கொண்டாலும்
பார்த்தா வேலைக்குப்பின் - வாங்காள்-உந்தம்
பக்ஷமொன்றேயொழி லக்ஷமென்றெண்ணிப்
பலதுன்பம் வந்தாலும், - - ஏங்காள்-பெற்ற
தாயும், பிதாவும் நீர்தெய்வநாயகன்
தாமரைப் பாதத்தை - - நீங்காள்-நல்ல
சத்தியவிரதத்தை; புத்தியின் மந்திரி;
சட்டம் முழுதனம் - - பாங்காள்-வேலை
முட்டமுடியுமுன் - - வாங்காள்-என்றும்
கெட்டவ னென்றுமொப் - - தாங்காள்-உமக்
கிஷ்டமுள்ளாள்; பழி - - போங்காள்.

பஞ்சவர்ணக்.

தங்களுக்குப் படிப்பிக்கும்படி ஸ்திரீகள் புருஷர்களை வேண்டுதல்.

—**—

இராகம்-நாதநாமக்கிரியை; தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

வித்தையைப் படிப்பியுங்கள் - தயைசெய்து
வித்தையைப்படிப்பியுங்கள்.

அநுபல்லவி.

உத்தமவான்களே! சத்தியபுமான்களே.
உங்கட்குக்கண்களான பெண்களாமெங்களுக்கு

வித்தை.

சரணங்கள்.

க. திருத்தமாவேலைகளெல்லா	-	-	முடிப்போம், வேலை
நேர்த்தியின் புஸ்தகங்களே	-	-	படிப்போம்
வருத்தம் நீர்படக்கண்டால், மனம்		-	துடிப்போம்; கீத
வண்ணங்கள்பாடிக்கொண்டுகோல்		-	பிடிப்போம்-பாட
மாட்டோமோ?	-	-	-வீணை
மீட்டோமோ?	-	-	-நயங்
காட்டோமோ?	-	-	-சுகம்
ஊட்டோமோ?	-	-	-கலை

வித்தை.

உ. வரவுசெலவுகணக்கெழுதி	-		வைப்போம்; பல
வகைவகையுடுப்புகளுமக்குத்		-	தைப்போம்;
பரவுபலதொழில்நீர்பண்ண	-		வைப்போம்; கல
பக்ஷணங்கறிகளுஞ்செய்ய	-		தப்போம்; நாயகள்
படியோமோ?	-	-	இருள்
விடியோமோ?	-	-	மருள்
முடியோமோ?	-	-	அருள்
பிடியோமோ?	-	-	கலை

வித்தை.

௩. வாணியும் நீரும் ஒரு - - கோத்திரமா? அவள்
வரப்பிரசாதம் உமக்கு - - மாத்திரமா?
வீணிலவட் கெங்கள்மேல் - க்ஷாத்திரமா? நாங்களி
மெஞ்ஞானமார்க்கத்துக்க - பாத்திரமா? உம்மை

வெல்லோமோ? - - கல்வி
கல்லோமோ? - - கவி
சொல்லோமோ? - - புத்தி
இல்லோமோ? - - நல்ல

வித்தை

௪. கொஞ்சம் நீர் கோபம் செய்யில், அஞ்சிடுவோம்; எங்கள்
குற்றம்பொறுக்கச்சொல்லிக் கெஞ்சிடுவோம்;
தஞ்சமதாக உமை - நம்பிடுவோம்: உம்மேல்
சாகித்தியம் செய்து தினம் - கும்பிடுவோம்; நாங்கள்

தாழ்ந்தோமோ? - ஆயர்
ஆழ்ந்தோமே? - - உம்மைச்
சூழ்ந்தோமே? - - காலில்
வீழ்ந்தோமே! - - நல்ல

வித்தை

௫. அடித்தாலு மிகழ்ந்தாலுங்கதி - - நீரோ-உம்மை
அன்றி எங்களுக் கினித்துணை - யாரோ?
படிக்காம்பிழைத்துப்போவோம்பெரி - யோரோ? இந்தப்
பஞ்சைகள் முகம் பாருந்துரை - மாரோ; உங்கள்

பதம் பூண்டோம்; - அடி
மதம் நீண்டோம்; - உங்கள்
இதந் தாண்டோம்; - அசங்
கதம்வேண்டோம்; ; - நல்ல

வித்தை

௬. படியாத ஆண்களுடனே - - நேசம்-சற்றும்
பண்ண நீர் சம்மதியீர் லவ - லேசம்
மடமூடப் பெண்களுடன் சக - வாசம்-செய்ய
மட்டுமுமக் கில்லையோ சங் - - கோசம்! இது

மதிமோசம் - - வரும்
அதிநாசம் - - மனம்
பதிபாசம் - - அற
இதிகாசம் - - உடன்

வித்தை.

எ. வித்தையில்லாப் புருஷன்செய்கையைப் ... பாரும் - அந்த
விதமல்ல வோபடியா மட ... வாரும்
உத்தமியையே விரும்புவீர ... ... நீரும-கல்வி
உணராவிட்டாற்குணமெப்படிச் ... சேரும்! இதை

ஓரீரோ! ... ... முகம்
பாரீரோ? ... துயர்
தீரீரோ? ... தயை
கூரீரோ? ... நலல

வித்தை.

அ. படித்தால மிருகம்போல்நாள் ... கழிப்போமோ? என்றும்
பரபுருஷர் முகத்தில் ... விழிப்போமோ?
அடித்தாலுமுகங்கோணிச்... ... சுழிப்போமோ-கலலா
தவா கணவரானாலும ... பழிப்போமோ?- பல

அணி வேணடோம; ... நலல
துணி வேண்டோம; ... நவ
மணி வேணடோம; ... காம
பிணி வேண்டோம; ... நலல

வித்தை.

கூ. உத்தியோக நுதாலு ... மொருகைபாாபபோம-தினம்
உதவி செய்துங்கள் ... தொழில்களைத் தீரப்போம
பத்தியாய்க்குடித்தனந தலை ... ... யேற்போம்-கல்வி
பாலாக்குப் போதித்து நல் வழி ... சேர்ப்போம எங்கள்

பதிநீரோ; ... ... சர்வ
நிதிநீரோ; - - - தினம
கதிநீரோ; - - கன
மதிநீரோ; - - நல்ல

வித்தை

ய. இரவில நீ தூங்கின பின்நாம் - படுப்போம்; நீங்கள்
எழுமுன்னெழுந்துவேலைகளைத் - தொடுப்போம்;
தருமவதிகளென்று பெய - ரெடுப்போம்; நாங்கள்
சந்ததம் வேதநாயகனை - அடுப்போம; மிகத்

தழையோமோ? - கல்வி
நுழையோமோ? - உமை
அழையோமோ? - ஜீவன
பிழையோமோ? - நலல

வித்தையைப்படிப்பியுங்கள்; தயைசெய்து
வித்தையைப்படிப்பியுங்கள்.

இராகம்-மோகனம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கேளும், பூமான்களே! இருபைவைத்
தாளும் சீமான்களே!

அநுபல்லவி.

நாளுங் கதி யில்லாஎங்கள்மேல் - வர்மமோ?
தாளுறுந் தாசிபோல் தள்ளுதல் - தர்மமோ?
கேளும்.

சரணங்கள்.

க. காலைக்குமாலைக்கு மூலைக்குள் எங்களை
ஆலைக்கரும்புபோல் - - - தேய்த்தீர், பாக
சாலைக்கு மன்றத வேலைக்கு மேவினை
வேலைக்கும் எங்களை - - மாய்த்தீர்?
மூலைக்கல்விநாங்கள் வாசித்தா லா பத்தோ?
மூடப்பெண் கொள்வீருமக்குப் பெரும் - பித்தோ?
ஓலைக்கிரந்தங்க ளுங்கள் பாட்டன் - சொத்தோ?
உமக்கென்ன காணும் தலைமேற் றலை பத்தோ?
கேளும்.

௨. ஆதியிற் பெண்ணுருவே மேதினிமியார்களுண்
டானவகை ... ... மறந்தீரோ? பெண்
சாதி புருஷனிற் பாதியென்றமனு
நீதியையுந் துறந் ... ... தீரோ?
பாதி யுடலைப் பறந்த விடலாமோ?
பாவபுண்ணியந் தெரியாமற் ... கெடலாமோ?
நீதியில்லா தெம்மை நிந்தித் திடலாமோ?
நிந்தித்தும்பின் னெங்களைநீர் தொடலாமோ?
கேளும்.

௩, நாரியரை யொரு காரியமில்லா
நடைப்பிணமென்றெண்ணினீ ... ... னீரே; தேவர்
னரிற் பெண்கள் கொண்ட சிரிஷேயாகிலும்
உற்றுப்பாருமைய ... ...மாரே!
பாரி தனை நாவில் வைத்தான்பிதா ...மகன்;
பாகஞ் சிரம் வைத்ததாற் சிவன்மா ... சுகன்
மார்பில் வைத்தான் ஹரி யென்றிருடன் முகன்;
மங்கை தேடிச்சந்தி வந்தான்கரி முகன்;
கேளும்.

௪. உங்கட்குதவியா யெங்களைத் தேவனுண்
டாக்கியதையறி ... ... யீரோ? செல்வ
மங்கையுடன் கல்விநங்கை முதலானோர்
மாதரென்று கூறி ... ... யீரோ?

எங்களை யல்லாமல் நீங்கள் ... உதித்தீரோ?
ஏறியாகாயத் திருந்து - குதித்தீரோ?
அங்கப்பாலுண்ணுமல் தேகம் ... உதித்தீரோ?
அடிமை யென்றெங்கள்தலையில் விதித்தீரோ?

கேளும்.

௫. போதக யூரோப்பு மாதர்களைக்கண்டு
பொங்கிப் பொறாமைகொண் டோமே; என்றும்
பேதமில்லா இந்தியா தனில்நாங்கள்
பிறந் தென்னலாபங் கண்டோமே;

நாதக் கல்விக்கு நகைஎந்த மூலையே;
நாங்கள் விரும்பேம் நவரத்ந மாலையே;
வேதநாயகன் செய் பெண்மதி மாலையே
வேண்டினோம் தாரும்; விடோம் உங்கள் காலையே;

கேளும், புமான்களே! கிருபைவைத்
தாளும் சீமான்களே!

பெண் கல்வி.

இந்தத் தேசத்தார் பெண்கள் கல்வியில்லாமையினால் அஞ்ஞான இருளில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்களென்பது யாவர்க்குந் தெரிந்த விஷயமா யிருக்கின்றது. பெண்களுக்குக் கல்வி ஆவசியகமென்பதைச் சிலர் ஒப்புக்கொண்டாலும், அநேகர் பெண்கள் படித்து என்ன உத்தியோகஞ் செய்யப்போகிறார்களென்றும், அவர்கள் படித்தால் புருஷருக்கடங்கி நடவாமல் வித்தியாகர்வத்தினால் கெட்டுப்போவார்களென்றும், ஆக்ஷேபஞ் செய்கிறார்கள். தெய்வபக்தியும், விவேகமும், நற்குணங்களும் உண்டாவதற்காகக் கல்வி கற்பதே யல்லாது உத்தியோகமே செய்வதற்காகவோ? அல்லவே, நெல்லுக்கிறைக்கிற தண்ணீர், புல்முதலிய பூண்டுகளுக்கும் உபயோகமாவதுபோலவும், பனைக்குக்காக வெட்டுகிற குளம் வாழைமுதலியவற்றிற்கும் உதவுகிறதுபோலவும், பழத்துக்காக வைக்கும் விருக்ஷம் நிழல்முதலியவற்றிற்கும் உபயுக்தமாவதுபோலவும், புத்தியின் அபிவிர்த்திக்காகப் படிக்கப்படுங்கல்வி உத்தியோக முதலியவற்றிற்கும் சாதனமாகிறதேதவிர படிப்பதற்கு உத்தியோகமே காரணமென்று சொல்வது குல்லாவுக்காகத் தலையேயல்லாமல், தலைக்காகக் குல்லா அல்லவென்று சொல்வதற்குச் சமானமா யிருக்கின்றது.

சரீரத்துக்கு ஆகாரம் எப்படியோ அப்படியே கல்வியானது புத்திக்கு மிகவும் ஆவசியகமாக இருக்கின்றது. நாளுக்குநாள் வளர்கின்ற சரீரத்தைச் சுவாமி நமக்குக் கொடுத்திருந்தாலும் அதற்குத் தகுந்த ஆகாரங்களைக் கொடுத்துச் சௌக்கியத்துக் கடுத்த காரியங்களையெல்லாம் நாமே செய்துகொள்ளாவிட்டால், சரீரம் வளரமாட்டாதே. அப்படியே கடவுள் நம்மை ஞானத்மாவாகச் சிருஷ்டித்திருந்தாலும், நம்முடைய சுபாவஞானம் எவ்வாறாலும் போதாமலிருப்பதால் கல்வியென்கிற ஆகாரத்தைக்கொடுத்துப் புத்தியை அபிவிர்த்திசெய்யவேண்டியது நம்முடைய கடமையாயிருக்கிறது.

"செவிக்குணவில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்."

என்று திருவள்ளுவ நாயனாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்.

நம்முடைய பண்டைய பாஷைப்பாட்டைத் தெரிந்தால், ஒரு கணப்பொழுது தாயினும் சுமதா இராமப் பூரணன், ஆதிய பண்டைய மு

பூவதும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. நாம் சும்மா யிருந்தாலும், வேலைசெய்தாலும், படுத்திருந்தாலும், நித்திரைசெய்தாலும் தன்னுடைய சஞ்சாரத்துக்கு எப்போதும் ஓய்வில்லை, தனக்குக் களைப்புமில்லை, இளைப்புமில்லை, என்னும் இத்தன்மையது. இப்படிப் பட்ட மனத்துக்குக் கல்வியென்கிற துணைவனில்லாவிட்டால், கடிவாளமில்லாத குதிரைபோலவும் கண்டபடி திரியுங் குரங்குபோலவும் கரைகடந்த வெள்ளம் போலவும், கட்டிக்கடங்காக் காளைபோலவும் அங்குமிங்கு மெல்லாந்திரிந்து நம்மைத் தூக்குணமாகிய காட்டிலும், மேட்டிலும், கலலிலும், முள்ளிலும், இழுத்து, முடிவில் நரகமென்கிற பாதாளத்தில், தள்ளிவிடுமென்பதற்கு எவ்வளவும் சந்தேகமில்லை. இந்தக்காரணத்தைப்பற்றியே ஆண் பிள்ளைகள் உத்தியோகஞ்செய்ய விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும், அவர்களுக்குப் படிப்பிப்பது வழக்கமா யிருக்கின்றது.

பெண்களுடைய மனமும், புருஷர்களுடைய சித்தமும், ஒரேதன்மையா யிருப்பதால், பெண்களுக்கு மட்டும் கல்வியைப் போதியாவிட்டால், அவர்களுடைய சித்தம் எப்படி நன்மார்க்கத்திலே நிலைகொள்ளும்? "நாசுக்கொரு குதிரையும் வேண்டும், காற்றைப்போலப் பறக்கவும் வேண்டும்," என்பதுபோலவும், "புல்லுண்ணாத பசுவும்வேண்டும், பூரணமாகக் கறக்கவும் வேண்டும்" என்பதுபோலவும், ஸ்திரீகள் படிக்ாதவர்களா யிருக்கவுமவேண்டும். உத்தமிகளாய் நடக்கவும் வேண்டும் என்றால், எப்படி நம்முடைய மனோரதம் நிறைவேறும்! மாவுக்கும் ஆசை பணியாரத்துக்கும் ஆசையா!

"விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்"

மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் எவ்வளவு பேதமோ, அவ்வளவு பேதமுண்டு கற்றவர்க்குங் கல்லாதவர்க்கும், என்று திருவள்ளுவ நாயனார் சொல்வதுபோல ஆண்பிள்ளைகளுக்குள் படித்தவனுக்கும் படியாதவனுக்கும் உள்ளபேதத்தை நாம் நாள் தோறும் காண்கிறோம் படித்தவன் கூடியவரையில் தன்னுடைய படிப்புக்குத்தகுந்த புத்தியும், நல்லொழுக்கமும், யாதொரு மான ஜீவனஞ்செய்யத் தகுந்த திறமையும், உள்ளவனா யிருக்கிறான். படியாதவனோ என்றால், பாமசண்டனாய் மாடு மேய்க்கவும், விறகு தூக்கவும் மண், கல முதலியவைகளை வெட்டிச் சுமக்கவும் மற்றும் பல கஷ்டமான வேலைகள் செய்யவும் உபயோகப்படுகிறான். மேலும் கொலை திருட்டு, கன்னம், பெருங்கொள்ளை முதலான குற்றங்களைச் செய

திறவர்களெல்லாம்படியாதவர்களே அன்றி, படித்தவர்கள் அந்தக்கு ற்றங்களில் ஏதேனுமொன்றைச் செய்வதுமிகவும்அரிது, ஆடவர்களு க்குள் கற்றவனுக்கும் கல்லாதவனுக்கும் எண்ணிவைத்துப்பார்க்கும் ப டியான இவ்வளவு பாராதூர வித்தியாசமிருக்கும்போது, பெண்களு க்கு மட்டும்படியாமையிலே சகலகுணங்களும் உண்டாகுமென்று நினை ப்பது வீணே. படியாத ஸ்திரீகள் எத்தனை கடவுளுடைய கிருபையா ல் இவ்வளவாவது நல்லவர்களாயிருப்பதற்கு நாம் ஆச்சரியப்படவே ண்டியதுவிட்டு, அவர்களில் சிலர் துர்க்குண முள்ளவர்களாயிருப் பதற்கு ஆச்சரியப்படவேண்டியதில்லை. கல்லாத ஸ்திரீகள் விவேகிகளா யிருப்பது எவ்வளவு ஆச்சரியமென்றால், முடவர்கள் ஓடவும், குரு டர்கள் அந்த ஓட்டத்தைப்பார்த்து சந்தோஷிக்கவும், ஊமைகள் பாடவும், செவிடர்கள் அந்தப் பாட்டைக்கேட்டு மகிழவுங்கூடுமானா ல் எவ்வளவு அதிசயமோ, அவ்வளவு அதிசயந்தான்.

பெண்கள் கல்வி கற்றிருந்தால், அவர்களுக்குப் பதிவிரதாதன்ம முதலிய சுகுணங்கள் அதிகரிக்கும், புருஷன்மேலுடைமையான ப க்தியும் விசுவாசமும், உண்டாகுமேயன்றி, அவர்கள் தங்கள் பு ருஷர்க்கு தோழிகளாகவுமாவார்கள். நாம் இப்பொழுதெல்லாமு உண் மையென்பதற்கு எல்லாக்கல்வியும் உணர்ந்த புருஷர்களிலே பல ருக்கின்றதுமன்றி, அன்புள்ள ஐரோப்பிய ஸ்திரீகள் சாக்ஷிகளாகயிரு க்கிறார்கள். புருஷர்களில் சிலர் பெண்கல்விக்கு விரோதமானவர்களாக யிருப்பதுபோல, ஸ்திரீகளிலும் சிலர் விக்கினத்தை அறியாமலிருக்கும் பெ ண்பாலரை மடையராய்ப் பொறுக்கும் போதகமாம். அந்தக் காரணத் தைக்கொண்டே ஸ்திரீகளுக்குப் படிப்பிக்கக் கூடாதென்று சொல்வ, துமுற்றும் பொருத்தமில்லாததாயிருக்கிறது.

ஒருவன் தன் பெண்சாதிக்குக் கண்ணொழிந்தால், அந்தப் புருஷர்க ளொப்பாய்ப்பார்த்து தன்கண்களை குருடாக்கிக்கொள்வானோ? செய துபோனவளைச் சரிப்படுத்துவானோ? சில சமயங்களில் பெண்களுக்குச் சரியா ல் போகிறதுபோலப் புருஷருக்குப் பின்னே இருக்குமோவென்றால் பின்னோக்கப் பாலகோனிக்கக் கூடாதென்று சொல்லலாமா? சமயபே தவறிகளுக்கும் ஜீவாதாரமாயிருக்கிற மழை, வெயில், காற்றுமுதலி யவைகள் சிலசமயங்களில் கெடுதிசெய்கிறதனால் மழை இல்லாமல், மழை, வெயில், காற்று, முதலியவைகள் வேண்டாமென்று ஆழிவாயிருக்கிறதா? ஆனாலும் பெண்கல்வியைப்போதிக்கிறேன். ஆபி த்திலொரு ஸ்திரீ அசங்கதமான கெட்டுப்போனாலும், அதனா ல் மற்ற ஸ்திரீகளையும் படிக்கக்கூடாதென்று விலக்குவது அநியாய ம், பக்ஷியானது வெயிலை மறைக்கப் பார்க்கிறதைக் கண்டானது.

க்கண்ணின் குற்றமேயல்லாது, வெயிலின் குற்றம் அல்ல. சர்க்கரை கசப்பது வாய்க்குற்றமே அல்லாது, சர்க்கரையின் குற்றமல்லவே. குருடனுக்கு மையிட்டாலும் குருட்டுக்கண் நல்ல கண்ணாகாதது போல, சிலர் படித்துந் திருந்தாமல் கெட்டுப்போவது அவர்கள் துர்க்குணமே தவிர, கல்வியால் வந்த குற்றமென்று சொல்வது அசங்கதம்.

"பொருந்துநற்கலைதெரி பூவைகற்பது
இருந்துமேயதிகமலாற் றேய்ந்து போமெனல்
வருந்திடாதுயிர்தரு மருந்தைமகனுடர்
அருந்திடிற்சாவென றறைதலொக்குமே"

நல்ல கல்வியை உணருகிற ஸ்திரீயினுடைய கற்பானது திருந்தி வளருமல்லாது, கெட்டுப்போமென்று சொல்வது சாகும் உயிரை மீட்டிருக்கச்செய்யும் தேவாமிர்தத்தை மனிதர்கள் புசித்தால், இறந்துபோவார்களென்று சொல்வதற்குச் சமானமென்று நீதிநூல் மாதரைப்படிப்பித்த லென்னும் அதிகாரத்திற் சொல்லப்படுகிறது.

சர்வலோககர்த்தாவும், சர்வஜீவ தயாபரரும், சர்வாந்தர்யாமியும், சர்வவிபுவும், தர்மஸ்வரூபியும், அகிலாண்டகோடிப் பிரமாண்ட நாயகரும், ஆதியந்த மில்லாதவரும், மனோவாக்குக்கெட்டாதவரும், பஞ்சேந்திரியங்கட்கு அதீதரும், தேவாதிதேவரும், கோடிசூரிய பிரகாசரும், பூதங்களுக்குக் காரணபூதரும், சூரியனுக்குச் சூரியனும், உடலிற்குடலும், உயிர்க்குயிருமாய், இந்த உலகத்தைப்போல அனந்தகோடி உலகங்களையும், அனந்தகோடி சந்திரசூரிய நக்ஷத்திரங்களையும், உண்டுபண்ணி, அவைகளை ஆதாரமின்றி அந்தரத்தில் நிறுத்திக் காப்பவரும், கற்பகோடிகாலங்களை நிமிஷமாகக் கழிக்கிறவரும், நித்திய நிர்மல நிர்க்குண நிஷ்ப்ரபஞ்சப் பொருளும் ஆகிய பகவானைக் கல்வி அறிவினால் அறியலாமே அல்லாமல் வேறொன்றினாலும் அறியக்கூடாதே.

கல்லைத் தெய்வமாகப்பாவித்து, பக்தர்களாக அவதாரம் ஆண்கள் முதலியவைகளில்லாமலே பூமியாகிய பெரிய அரங்கத்தைக் கட்டி, ஆகாசமண்டபம் வளைத்து, நக்ஷத்திரங்களாகிய முத்துப்பந்தல் கட்டினவரும், செம்பும் வெள்ளியும் இரும்பும் ஆண்டுகோலுமில்லாது சந்திர சூரியர் முதலிய தீபங்களையேற்றி, புல் பூண்டு முதலிய பச்சை ரத்தினகம்பளங்களை விரித்து, லக்ஷோபலக்ஷங்களாலும் வர்க்கங்களாலும் நானாவித விசித்திர விசித்திரமான படங்களை அலங்கரித்து, பலவிதமான கனிவர்க்கங்களும், புஷ்பங்களும் நிறைந்த

சோலைகளையும், சிங்காரத் தோட்டங்களையும், [illegible] சிங்காசனங்களையும், கரி, பரி, குடை முதலிய [illegible]களையும், தாமரைத் தடாகங்களையும், யாழ், குழல், [illegible], முதலிய வாத்தியங்களையும் தொகுத்து, [illegible] செய்யுட்காரர்களையும், [illegible] முதலிய [illegible]களையும், குயில் முதலிய [illegible]களையும், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மக்களையும், [illegible] [illegible] [illegible] உண்டாக்கினவன், [illegible] [illegible] உணர்வாரைகள்!

பூமிகளை, [illegible] [illegible] முதலிய [illegible] படைத்தவன், கடவுளுடைய [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அழகுவாய்களா!

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! [illegible] — [illegible]. [illegible] [illegible] உடையது அசாத்தியமல்லவா!

கடவுளினுடைய திவ்விய ஸ்வரூபத்தைக் குறித்தும் வேதாந்த விஷயங்களைக்குறித்தும் கல்லாத பெண்களுக்கு எவ்வளவுதான் போதித்தாலும் செவிடன் காதில் சங்கை ஊதினதுபோலவும், குருடனுக்குமுன் பந்தத்தைப் பிடித்தது போலவும், கல்லில் மழை பெய்தது போலவும், காட்டிக்கெறித்த நிலவுபோலவும், அப்போதனை வியர்த்தமாய்ப் போவதொழிய உபயோகமாகாது.

குருமார் முதலானோர் சொல்லுகிற சாதாரணமான பிரசங்கங்களுக்குங் கூடக் கல்லாத ஸ்திரீகள் அர்த்தங்கண்டு பிடிப்பது வருத்தமா யிருக்கிறது. அவர்கள் செய்கிற அர்த்தமெல்லாம அநர்த்தமே. அவர்களுக்குப் பெரியவர்கள் சொல்லும் ஞானப்பொருளோ, தாலாட்டாக முடிகிறது. எப்படியென்றால் குருமார் முதலானோர் பிரசங்கம் ஆரம்பித்தவுடனே கல்லாத ஸ்திரீகள் அப்பிரசங்கத்தின் பொருளை அறிந்து கொள்ளக் கூடாமையால், மனஞ்சோர்ந்து தூங்கிவிழ ஆரம்பிக்கிறார்கள். தாலாட்டு முடிந்தவுடனே பிள்ளைகள் விழித்துக்கொள்வதுபோல, பிரசங்கம் முடிந்தவுடனே ஸ்திரீகளுடைய நித்திரையும் முடிந்து விழித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். கல்லாத ஸ்திரீகள் கல்வியின் பிரயோஜன மொன்றைத்தானோ, கேள்வியின் பிரயோஜனத்தையுமிழந்து, இரண்டுங் கெட்டவர்களாய்ப்போகிறார்கள். புருஷர்களே! ஸ்திரீகள் இப்படிப்பட்ட ஸ்திதியிலிருப்பது தானுங்களுக்குச் சம்மதமோ?

கல்விக்குத் தெய்வமாகிய சரஸ்வதியே பெண்ணென்று சொல்லுகிற இந்தத் தேசத்தார்கள் பெண்ரூபமா யிருக்கிற கல்வியைப்பெண்கள் படிக்கக்கூடாதென்று சொல்வது பூர்வோத்தர விரோதமாயிருக்கிறதே. புருஷர்களுடைய நாவுகளிலே வசிக்கிறதென்றும், தன்னைப்போன்ற ஸ்திரீகளுடைய நாவுகளில் பிரவேசிக்கிறதில்லையென்றும், சரஸ்வதி பிரதிக்ஞை செய்யாமலிருக்க, பெண்கள் கல்வியைப்படித்தால் தோஷமென்ன?

உலகத்திலிருந்த பலகல்விமான்கள் பலபல காலங்களில் பல விஷயங்களைப்பற்றி அவர்களுடைய ஆயுசெல்லாம் செலவழித்துக் கிரந்த ரூபமாகச் செய்திருக்கிற விஷயங்களே கல்வியென்று சொல்லப்படுகின்றன. அந்தப் புஸ்தகங்களைப் படிக்கிறவர்கள் அந்த வித்வான்களுடைய புத்தியையும் ஞானத்தையும் சுலபமாகக் கிரகித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பரமப்பிரயோஜனத்தைப் புருஷர்கள் மட்டும் அடைவதுதான் நியாயமோ? பெண்களையும் அடையச்செய்வது நியாயமல்லவோ? இதென்ன அநியாயம்!

பெண்கள் படிப்பது பூர்வீக சம்பிரதாய மல்லவென்பதாகச் சிலர் துர்வாதம் செய்கிறார்கள். பாட்டனார் காலமும் படியாத மூடர்களாயிருந்தால், பின்னையும் மூடரா யிருக்கவேண்டுமோ? தகப்பன் உத்தியோகஞ் செய்யாமல் இருந்தால், பின்னையும் உத்தியோகஞ் செய்யக்கூடாதா? பிராமணர்கள் வேதம் ஓதுவதையன்றி மற்றொரு தொழிலும் செய்யக்கூடாதென்றும், அப்படியே மற்றவர்ணத்தார்களும் தங்கள் தங்களுக்குரிய தொழில்களைச் செய்யவேண்டுமென்றும், மநுஸ்மிருதி சொல்லியிருக்க, இப்போது பிராமணர்கள் வேதத்தை உபேக்ஷையாக விட்டுவிட்டு, மற்றவர்ணத்தார்களுடைய தொழில்களை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு செய்யவில்லையா? வேதபாராயணத்திற்குப் பிரதியாகச் சட்டபாராயணமும், வைதிக ஜீவனத்திற்குப் பதிலாக லௌகிக ஜீவனங்களும் செய்கிறார்களே. கலப்பை ஆயுதத்தைக் கொண்டு பூமியை உழுது பிழைக்குந் தொழில் செய்யவேண்டிய சூத்திரர் இப்போது ஆயுதங்களைக்கொண்டு கடினமாகிய பூமியை உழுது ஜீவனஞ் செய்யவில்லையா?

இங்கிலீஷ்காரருடைய தர்மராஜரீகத்திலிருக்கிற நம்முடைய பூர்வீக வழக்கங்களையெல்லாம் விட்டு, காலதேசவர்த்தமானத்தையும் நாகரிகத்தையும் அடைகிற நாம ஸ்திரீகளுடைய பாதத்தைக் கட்டிக் கொள்வதற்காகப் பட்டோம். அவர்கள் விஷயத்தில் பூர்வீகவழக்கத்தை அநுசரித்து அவர்களை அஞ்ஞானக்கடலில் ஆழ்த்துவது நீதியா?

பெண்கள் படிப்பது புராதன வழக்கமல்லவென்று சொல்லுது அபத்தமே தவிர யதார்த்தமல்ல. திருவள்ளுவநாயனாருடைய சகோதரிகளாகிய ஒளவை, உப்பை, உறுவை, வள்ளியம்மை முதலானவர்கள் கல்விகற்று அநேக பிரபந்தங்களைச் செய்யவில்லையா? சைவர்களுடைய பெரியபுராணத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய காரைக்காலம்மையும், வைஷ்ணவர்களுடைய குருபரம்பரா பிரபாவத்தில் கூறப்பட்ட ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாரும் பெண்களாயிருந்துங் கல்விகற்று அநேகம் ஸ்தோத்திரப் பாடல்களைச் செய்யவில்லையா? அப்படியே, திரௌபதி, சந்திரமதி, தமயந்தி, சகுந்தலை முதலானவர்களும், மற்றுமநேக ரிஷிபத்தினிகளும், பாண்டியன் மனைவியும், [illegible] வெள்ளாட்டியும், படித்தவர்களென்பது [illegible]மாகத் தோன்றுகிறதே. இம்மட்டோ? இக்காலத்திலும் தஞ்சாவூர் முதலான ஸமஸ்தானங்களில் வசிக்கிற ராஜஸ்திரீகளும் படித்தவர்களென்பது ஜகப்பிரசித்தமல்லவா?

நாலடியார், காரிகை முதலிய நூல்கள் மகளிர் முன்னிலையாகச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகலானும், திருக்குறள், நாலடியார், காசிகாண்டம் முதலிய நூல்களில் பெண்களுக் கிருக்கவேண்டிய கற்பு, லக்ஷணம் முதலிய குணங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றமை. ஆகலானும், புருஷர்களைப்போலப் பெண்களும் படிப்பதற்காகவே அந்த நூல்கள் செய்யப்பட்டனவென்பது திருஷ்டமாயிருக்கிறது. பெண்கள் படிக்கக்கூடாதென்பது மேற்படி கிரந்த கர்த்தர்களுடைய சித்தாந்தமாயிருந்தால், அவர்கள் பெண் முன்னிலையாகப் பாடவும், கற்பு லக்ஷணங்களைப் பேசவும் நிமித்தமில்லையே. ஆகையால், நம்முடைய கக்ஷியை ஸ்தாபிப்பதற்கு மேற்சொன்ன கிரந்தங்களே பிரத்திக்ஷமான விதிதபூர்வ சாக்ஷியங்களாயிருக்கின்றன.
ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம் பாலகாண்டம் நாட்டுப்படலத்தில்,

'பெருந்தடங்கட் பிறைநுதலார்க்கெலாம்
பொருந்துசெல்வமுங் கல்வியும் பூத்தலால்
வருந்திவந்தவர்க் கீதலும்வைகலும்
விருந்துமன்றி விளைவன யாவையே.''

என்று சொல்லியிருக்கிற விருத்தத்தைக்கொண்டு, கோசல நாட்டு ஸ்திரீகள் படித்தவர்களென்பது விளங்குகிறது. சீவக சிந்தாமணி, நாமகளிலம்பகத்தில்,

''வண்டுமொய்த்தாற்றுப்பிண்டி வாமனூல்வடித்த நுண்ணூல்
உண்டுவைத்தனையசீயு முணர்விலாகிமையாகி
விண்டுகண்ணருவிசோர விம்முயிர்த்திளையையாதல்
தண்டொடிதருவதன்று லொழிகநின் கவலையென்றான்.''

என்ற செய்யுளால், சச்சந்தன் மனைவியும், ஜீவகன் தாயுமாகிய விஜயை யென்பவள் படித்தவளென்று தோன்றுகிறது. மேலும், நாலடியாரில்,

''குஞ்சி யழகுங் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்ச ளழகு மழகல்ல—நெஞ்சத்து
நல்லம் யாமென்னு நடுவு நிலைமையால்
கல்வி யழகே யழகு.''

என்று சொல்லி யிருப்பதால், மயிரழகும், வஸ்திர அழகும், மஞ்சளழகும், அழகல்ல, கல்வியழகே அழகு என்பது தெளிவாய்த் தோன்றுகிறது. குஞ்சி யென்பது ஆண்மயிராதலால் மயிரழகை வேண்டுமானால் புருஷர்கள் எடுத்துக் கொள்ளட்

டும். சேலைகட்டுவதும், மஞ்சள் பூசுவதும், பெண்களுக்குரிய அழகா கலால். அந்த அழகு அவர்களுக்குரியதென்று புருஷர்கள் சொல்லத் [illegible] கட்டுகிறோம். ஆகையால், பெண்கள் படிக்கலா காதென்பது சொற்ப ஜனங்களுடைய கருத்தென்று பட்டப் பகலைப்போல வெளியாகிறது.

பெண்களுக்குக் கற்பிக்கக்கூடாதென்று ஒருநூலினும் விலக்கப் படவில்லை. கணக்கும், எழுத்தும் கண்களுக்குச் சமானமென்று ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவாகப் பலவித்வான்கள் பாடியிருக்கிறார் அப்படியே,

"எண்ணுமெழுத்துங் கண்ணெனத்தகும்," என்றதனையும்

"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு."

என்று திருவள்ளுவநாயனாரும், சொல்லியிருக்கின்றார்களே. பின்னும்,

"கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர்."

என்றதனிற் கற்றவர் கண்களையுடையவர்கள், கல்லாதவர்கள் [illegible] புருஷர்களுக்குமா [illegible] [illegible] கண்களை [illegible] [illegible] ஸ்திரீகளுக்குப் பொருந்துமா? கல்விபென்று [illegible] "கற்று" என்கிற பதத்துக்குக் கல்விபென்று அர்த்தமாகிறபடியால், பெண்களுக்குக் கற்பிக்கக்கூடாதென்பது அர்த்தமற்றதாகிறது.

[illegible]

அலங்கரியாமல் விடுவதுபோலு மிருக்கிறது. இது எவ்வளவுவெட்கக்கேடும் சக்கிலியக்கூத்துமா யிருக்கிறது.

பெண்கள் படித்தால் அவர்களுக்குச்சகலவிவேகமுமுண்டாகுமானதால், அவர்கள் புருஷர்களுக்கு மந்திரிகளைப் போலச் சமயத்தில புத்திசொல்வார்கள்; காரியஸ்தர்களைப்போலக் கிரகக்கிருத்தியங்களை யெல்லாம் நடப்பித்துக் கொள்வார்கள்; கணக்கர்களைப்போல வீட்டைச்சேர்ந்த கணக்குகளை யெல்லாம் எழுதிக்கொள்வார்கள்; தாய்போலப் புருஷர்களைச் சம்ரக்ஷிப்பார்கள்; காவற்காரரைப்போல வீட்டுப்பண்டங்களையெல்லாங் காத்துக்கொள்வார்கள்; நல்ல சுயம்பாகிகளைப் போலப் புருஷர்களுடைய நாவுக்கிதமான பக்ஷணங்களைச்செய்து கொடுத்து உபசரிப்பார்கள்; வைத்தியர்களைப்போலப் புருஷர்களுடைய தேகசௌக்கியங்களுக்கடுத்த காரியங்களைத் தேடிச் செய்வார்கள்; சங்கீதவித்வான்கள்போல இன்பமானபதங்களைப் பாடியும், இங்கிதமானவார்த்தைகளைப் பேசியும், புருஷர்களுடைய வருத்தங்களைத் தீர்ப்பார்கள் ; உத்தமசினேகிதர்களைப்போலப் புருஷர்களுடைய ஆபத்துக்கு உதவுவார்கள் ; புருஷர்கள் பிசகினால் அவர்களுக்குக் குருவைப்போல உபதேசஞ்செய்வார்கள். பெண்களுக்குப் படிப்பில்லாமையினால் இவ்வளவு நன்மைகளையும் புருஷர்களிழந்துபோனதெவ்வளவுமதியீனம். இப்போது பெண்கள் படியாதவர்களாயிருப்பதினால் புருஷர்கள் தங்களுடைய தொழிலைச் சேர்ந்த வெளிவேலைகளுடனே கூட வீட்டைச்சார்ந்தகாரியங்களையும், வகித்துக்கொண்டு, இரண்டு குதிரைகள் கட்டியிழுக்க வேண்டிய வண்டியை ஒருகுதிரைமட்டுமிழுப்பதுபோலத்தாங்கள் பிரமப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

பெரிய குடும்பங்களில் அநேகபந்துக்களும், பிள்ளைகளும் வேலைக்காரர்களும் இருக்கிறபடியால் அடிக்கடி கலகங்களும், மனஸ்தாபங்களும், உண்டாகும். குடும்பத்தலைவி படியாத அவிவேகியாயிருந்தால், அவள் அந்தக் கலகசங்கடங்களை நிவர்த்திசெய்யவும், மற்றவர்களுக்குப் புத்திகற்பிக்கவும், எப்படிச் சாத்தியமாகும்? குருடனுக்குக் குருடன் வழிகாட்டவும், மூடனுக்கு மூடன் சிலம்பங் கற்றுக்கொடுக்கவுங் கூடுமா? நிரக்ஷரகுக்ஷியாயிருக்கிற தலைவியானவள் வேலைக்காரர்கள் செய்கிற திருட்டுகளையும், புரட்டுகளையும், மோசங்களையுங், கண்டுபிடித்துப் பொருட்சேதமில்லாமல் குடும்பத்தை எப்படிப்பராமரிக்கக்கூடும்? "மூடன் ஆஸ்திமுழுவதும், நாஸ்தி" என்பதுபோலப்பெண்களுக்குப் படிப்பில்லாமையினால், திரவிய நஷ்டம் சம்பவிக்கவும் இடமுண்டாகின்றது.

பெண்கள் படித்திருந்தால் அவர்கள் [illegible]

[illegible]

அவர்கள் படிக்காமலிருந்தால் [illegible] அதிக [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அவர்களின் [illegible] அவர்கள் [illegible]

ய்யத் தகாதவர்களாயும் இருப்பதால் "வீட்டுப் பெண்சாதி வேம்பு, நாட்டுப் பெண்சாதி கரும்பு" என்பதுபோல, சொந்த ஸ்திரீகளைவிட்டுவிட்டு அழகில் மேம்பட்டவர்களா யிருக்கிற தாசிகள் பாதமே கதியென்று ஓடுகிறார்கள். தாசிகள் கல்விகற்று மதுரமாய்ப் பேசுவதே இதற்குக் காரணமாயிருக்கிறது. பெண்கள் கல்வி கற்றிருந்தால், அவர்கள் அழகில்லாதவர்களா யிருந்தாலும், அவர்களைப் புருஷர்கள் விரும்புவார்களென்பதற்கும், பெண்களுடைய கல்வியானது புருஷர்கள் தாசிகள் வீட்டுக்குப் போகிறவழியை அடைக்குமென்பதற்கும், இதுவே சாட்சியமா யிருக்கிறது.

ஒரு புருஷனுக்குத் தன் பெண்சாதிமேல் சந்தேகமுண்டாகி, அவளைக் கண்டிக்கத் தலையணைப்புள்ளையாரில் சோரநாயகனைச் சேருகிறதில்லையென்று சத்தியம் பண்ணும்படி கேட்டானாம்; அவள் புருஷனுக்குத் தெரியாமல் ஒருமண்ணைப் பொட்டணம் பொதித்துத் தலையில் வைத்துக்கொண்டு, தலையணைப் புள்ளையாரின் விபசாரிக்கிறதில்லையென்று பிரமாணஞ்செய்து கொடுத்து, பழையபடியே நடந்துவந்தாளாம். இப்படிப்பட்ட படியாத ஸ்திரீகளுடைய கற்பைப் புருஷன் தடியெடுத்துக்கொண்டு காக்கவேண்டியதா யிருக்கின்றது. பெண்கள் படித்தால், அவர்களுடைய கல்வியே கற்புக்குக் காவலாயிருக்குமென்பது நிச்சயம்.

"சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை,"

என்று திருவள்ளுவநாயனார் சொல்வது உண்மைதானே.

புருஷர்கள் தூரமான ஊருக்குப் போயிருக்கும்போது, அவர்கள் அனுப்புகிற அந்தரங்கமான கடிதங்களைப் பெண்டுகள் வாசிக்கத் தெரியாமையினாலே அந்நிய புருஷர்களிடத்திற் கொடுத்து வாசிக்கச் சொல்வதும், அவர்களைக்கொண்டே பதில் எழுதுவதும் வழக்கமா யிருக்கின்றது. பொருளைத் திருடனைக் காவல் வைத்தது போலவும், கிளிக்குப் பூனையையும், பசுவுக்குப் புலியையுந் துணைவைத்தது போலவும், ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய அந்தரங்களை அந்நியபுருஷர்கள் அறிவது எவ்வளவு பிரமாதமானகாரியம்! படித்திருந்தால் அவர்கள் சுயமாகக் கடிதங்களை வாசிக்கவும், மறுமொழி எழுதவுங் கூடுமாயிருக்குமல்லவா!

ஸ்திரீகள் படித்தால் புருஷர்களுக்கு அடங்கமாட்டார்களென்று சிலர்சொல்லும் ஆக்ஷேபத்திற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறோம். பக்ஷி எவ்வளவு உயரப்பறந்தாலும் ஆகாயத்துக்கு உட்பட்டிருப்பது போல, ஸ்திரீகள் எவ்வளவு படித்தாலும் புருஷர்களுக்குத் தாழ்ந்தவர்களே தவிர மேற்பட்டவர்களல்ல. சிருஷ்டிக்கிரமத்தில் ஸ்திரீயைப் பார்க்கிலும் புருஷன் சிரேஷ்டனென்பதற்கு அடைய

சாஸ்திரங்கள் உண்டு. அவை சமயக்காரர்களால் [illegible] பாவைகள் பேசுகிறதைப் பற்றி, பெண்பாவைகள் ஒரு சமயத்தாரும் பேசவில்லை. கடவுள் முந்தி ஆணை உண்டுபண்ணினார், பெண்ணை உண்டுபண்ணினார் [illegible] அவை [illegible] கின்றார்கள். [illegible] முதலிய சாஸ்திரங்களில் ஸ்திரீகளைப் [illegible] விசேஷித்தவர்களென்பது [illegible] ஸ்திரீகள் [illegible] சாஸ்திரங்களில் [illegible] ஸ்திரீகளையும், புருஷர்களையும் [illegible] புருஷர்களுடைய [illegible] [illegible] ஸ்திரீகள் [illegible] முதலிய சகல அதிகாரிகளும், மற்ற [illegible] புருஷர்களே [illegible].

இங்கிலீஷ் தேசமுதலிய பிறதேசங்களில் [illegible] ஸ்திரீகள் [illegible] இங்கிலீஷ் தேசத்தில் [illegible] வருகின்றது.

[illegible] முதலியவைகளைக் [illegible] முதலியவைகளை [illegible] தேசாந்தரங்களில் [illegible] இவை முதலிய [illegible] புருஷர்களைப் [illegible] [illegible] [illegible] முதலிய [illegible] அவர்கள் [illegible] கொள்வார்கள்.

ஒரு தேசத்துக்கு [illegible] அரசர்களிருக்க [illegible] பட்டாபிஷேகம் [illegible]

பத்துக்கு இரண்டு எஜமான்க ளிருந்தால், குடும்பகாரியமொன்றாவதும் செவ்வையாக நடக்கமாட்டாது; ஆகையால், ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் ஒரே யஜமானிருக்க வேண்டியது முக்கியம். சரீரசக்தியிலும், புத்தியிலும், வித்தையிலும், தேசகாரியங்களை நடப்பிக்குந் திறமையிலும், குடும்ப சம்ரக்ஷணை செய்வதிலும் விசேஷ சமர்த்தர்களான புருஷர்களே யஜமானத்துவத்துக்கும் யோக்கியர்களானதால் ஸ்திரீகள் தெய்வத்துக்குப் படிந்து நடப்பதுபோலப் புருஷர்களுக்கும் படிந்து நடக்கவேண்டுமென்பது வேதவாக்கியமா யிருக்கின்றது.

மேலும் ஆதியில் பெண்ணானவள் முந்திப் பாவஞ்செய்து புருஷனையுங் கெடுத்தவளானதால், அவள்மேல் புருஷன் அதிகாரஞ்செலுத்தவும் அந்த அதிகாரத்துக்கு அவள் உட்பட்டிருக்கவும், பிரசவவேதனை முதலிய துன்பங்களை அநுபவிக்கவும், தெய்வசாபம் பெற்றுக்கொண்டவளா யிருப்பதால் அவள் எவ்வளவு படித்தாலும் புருஷனுக்கு அடங்கிநடக்கவேண்டியவளேயல்லாது, அதிக்கிரமிக்கக்கூடாது

ஆத்தும சுத்தியாகிய நெஞ்சிலக்கணந் தெரியாதவனுக்குப் பஞ்சலக்கணந்தெரிந்து பலனென்ன? புருஷன்மேல் இலக்ஷியமில்லாதவனுக்கு லக்ஷியம் (இலக்கியம்) தெரிந்து பிரயோஜனமென்ன? இங்கிதந் தெரியாதவனுக்குச் சங்கீதந்தெரிந்து சபலமென்ன? வீட்டுக்காரியந் தெரியாதவனுக்கு நாட்டுக்காரியந்தெரிந்து நன்மையென்ன? பாகசாஸ்திரந் தெரியாதவனுக்கு லோகசாஸ்திரந் தெரிந்து லாபமென்ன? புண்ணிய சாஸ்திரந் தெரியாதவனுக்கு அண்டசாஸ்திரந் தெரிந்து காரியமென்ன? ஆகையால், குணமில்லாதவனுடைய வித்தையெல்லாம் அவித்தையே. அவனுடைய ஞானமெல்லாம் அஞ்ஞானமே. அவனுடைய விவேகமெல்லாம் அவிவேகமே,

சகல புருஷருக்கும் மேலான பரமபுருஷனும், பரமபிதாவுமான கடவுளுடைய கட்டளை சர்வோத்கிருஷ்டமானதால், அந்தக் கட்டளைக்கும் ராஜநீதிக்கும், தர்மத்துக்கும் விரோதமில்லாமல், புருஷன் சொல்லுகிற சகல கட்டளைகளுக்கும் பெண்சாதி கீழ்ப்படிய வேண்டியவளா யிருக்கிறாள். லௌகிகவிஷயங்களில் ராசாவைப்பார்க்கிலும் குடிகள் விசேஷ புத்திமான்களாயும், கல்விமான்களாயுமிருந்தாலும், ராஜாவினுடைய ஆக்கினைக்குக் குடிகள் எப்படி உட்படவேண்டியவர்களோ, அப்படியே புருஷனைப்பார்க்கிலும் ஸ்திரீ புத்தியிலும் வித்தையிலும் விசேஷ பாண்டித்திய முள்ளவளா யிருந்தாலும், அவள் புருஷனுக்கு அடங்கி, அவனுடைய மனோ இஷ்டப்படி நடக்கப் பாத்தியப்பட்டிருக்கிறாள். அப்படியிருக்க, ஸ்திரீ

கள் படித்தால், தங்களுக்கு அடங்கமாட்டார்களென்று புருஷர்கள் பயப்படுவது விபரீத பிராந்தியேதவிர, உண்மையல்ல.

புருஷர்களுக்கு உபாத்தியாயர்கள் இருக்கிறது போல [illegible] இல்லாமல் இருப்பது மிகவும் வியசனமாயிருக்கிறது. இராத்திரி காலங்களில் பிரகாசிக்கிற தீபங்கள்போல [illegible] ஸ்திரீகள் தீபங்களாயிருக்கிறார்கள். விருத்தாப்பியர்களுக்கு அருமையான [illegible] புஷ்பங்கள் போலவும், ஸ்திரீகள் விளங்குகிறார்கள். ஆனால், கல்வியில்லாமையால் வாசனையில்லாத புஷ்பங்கள் போலவும், ஏற்றிவிடாத விளக்கைப்போலவும், சாணைபிடியாத ரத்தினங்கள் போலவுமிருக்கிறார்கள். ஸ்திரீகள் [illegible] கூடப் [illegible] பிறந்தவர்களும், தேசத்தில் உதித்த [illegible] தாய்மார்களும், தங்களுடைய கையிலிருக்கிற விரல்கள் இத்தனையென்று தெரியாதவர்களும் [illegible] யிருக்கிறார்கள். [illegible] ஸ்திரீகளை [illegible] தங்கைமார்களாயும், [illegible] அக்காமார் [illegible] ஸ்திரீகளைப் [illegible] தாய்மார் [illegible] இல்லாமல் [illegible] பிரசங்கிக்கிற [illegible] அறியாமையில் [illegible] ஸ்திரீகளுக்கு [illegible] பரிதாபமான [illegible]! [illegible] வேறென்ன [illegible] இல்லை.

[illegible] ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வியின்மையால் [illegible] பிள்ளைகளின் [illegible] பிள்ளைகளைக் [illegible] புருஷர்கள் [illegible] அவர்களுடைய [illegible] ஒரு [illegible] சொல்லுகிறார்கள். [illegible] அவன் [illegible] அவன் [illegible] அவன் [illegible] பிள்ளை [illegible] விட்டான். [illegible] விட்டான். [illegible] பிடித்துக் கொண்டான். கட்டை. [illegible]

தல் முதலிய விதிகளடங்கிய கணித சாஸ்திரத்தைக் கிழித்துத் துண்டுகளாக்கி, அவைகளைக் கூட்டிப் பெருக்கிக் கழித்துக் குப்பைக்குக் கொடுத்துவிட்டாள். இலக்கணமென்கிற நல்ல பெயரை வைத்துக் கொண்டு விகாரம், வேற்றுமை, விகற்பம் ஐயம் திரிபு, மயக்கம், வழூஉ, அல்வழூஉ முதலிய அவகுணங்கள் அடங்கிய அந்த நூலைக்கிழித்து ஒருமையைப் பன்மையாக்கி, நெடிலைக்குறிலாக்கி, வல்லினத்தைமெல்லினமாக்கி, ஆண்பாலைப்பெண்பாலாக்கி, பெண்பாலையும் அலியாக்கி, விகாரப்படுத்தி, வேறுபடுத்தி, அந்த நூலின் குணத்தை அதனிடத்திலேயே காட்டினாள். நியாயசாஸ்திரத்தைக்கிழித்து அநியாயஞ் செய்தாள், தர்க்கத்தைக் கிழித்துக் குதர்க்கஞ் செய்தாள். இவ்வகையாக ஒருநிமிஷத்தில் அப்பிள்ளையின் படிப்பைப் பூர்ணஞ் செய்து விட்டாள். அந்த ஸ்திரீ படியாமையினால் பிள்ளைகளுக்குச் சத்துருவானாளென்பது பிரசன்னமல்லவா!

ஞானதேகத்தை வளர்ப்பதற்குக் கல்வி எப்படி அவசியமோ அப்படியே ஸ்தூலதேகத்தை வளர்ப்பதற்கும் கல்வி உபயோகமாகின்றது. கல்வியினால் உண்டாகிற மனோற்சாகமும் ஞானசந்தோஷமும் நற்குண நற்செய்கைகளும் வியாதிக்குப் பிரதிபந்தகங்களா யிருக்கின்றன. அப்படியே தேகசுத்தமும், கிரகசுத்தமும், கிரமமான ஆகாரங்களும், தேக சௌக்கியத்துக்கு முக்கிய சாதனங்களாயிருக்கின்றன. ஸ்திரீகள் படியாமையினால் தேகசுத்தம் இல்லாமலும் கிரகசுத்தமில்லாமலும் சமயோசிதமான பக்குவ ஆகாரங்களைச் செய்யத் தெரியாமலும் பரம்பரை வழக்கப்படி ஒரேதன்மையான ஆகாரங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதனால் வியாதிக்கிடமாகி முறையே தேகங்களை வைத்தியர்கள் கையில் ஒப்புவிக்கும்படி சம்பவிக்கின்றது. இந்த தேசத்து வைத்தியர்களில் சிலர் இந்த லோகத்து மனுஷர்களைப் பரலோகத்துக்குப் பிரயாணப்படுத்தி அனுப்புவதில் ஸமர்த்த பண்டிதர்கள். அவர்களில்லாவிட்டால் பரலோகம் குடியில்லாமல் பாழாய்ப் போய்விடும். இந்த உலகத்திலும் ஜனங்கள் திரளாயதிகரித்து நெருக்குண்டு துன்பப்பட வேண்டுவதாகும். அந்த வைத்தியர்கள் கொடுக்கும் கைகண்டமாத்திரை வைகுண்டயாத்திரை. அவர்கள் மருந்து யமனுக்கு விருந்து. அவர்களுடைய குணமே மாரணம். அவர்களுடைய வைத்தியமே சாவித்தியம். அவர்களுடைய கிருதமே மிருதகம். அவர்களுடைய பஸ்மமே விஷமம். பயிருக்கு மழை எப்படியோ அப்படியே பிறருக்கு வருகிற பேதி, சுரம் முதலிய ரோகமே வைத்தியர்களுக்குப் போகம். மற்றவர்களுக்குத் தேகத்திலுண்டாகிற ரணமே வைத்தியர்களுக்குப் பணம். இப்படிப்பட்ட வைத்தியர்களுக்குத் தப்பமனமுடையவரு

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வ்வளவு பெரும் செல்வப் பொருளுக்கும் கல்விப் பொருளுக்கும் உண்டாயிருக்கின்றது. செல்வம் புத்தியைக் கெடுக்கும், கல்வி புத்தியைக் கொடுக்கும். செல்வம் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையும், கல்வி கொடுக்கக் கொடுக்க நிறையும். செல்வம் நிலையில்லாத ஆஸ்தியாம், கல்வி அழியாத ஆஸ்தியாம். செல்வம் திருடர்களால் அபகரிக்கப்படும், கல்வி யாவராலும் உபசரிக்கப்படும். செல்வம் நம்மைத் துட்டர்கையில் ஒப்புவிக்கும், கல்வி நம்மை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றும், செல்வம் காமாதிகளை உண்டாக்கும், கல்வி காமாதிகளை நாசமாக்கும். செல்வர்களுடைய பேர் அந்நியதேசங்களில் அப்பிரசித்தம். கல்விமான்களுடைய பேர் ஜகப்பிரசித்தம். கல்வியே தனம்; கல்வியே கண்; அழகில்லார்க்குங் கல்வியே அழகு; ஆபரணமில்லார்க்குக் கல்வியே பூஷணம்; பலமில்லார்க்குக் கல்வியே பலம்; துக்கமுள்ளார்க்குக் கல்வியே சுகம்; தரித்திரர்களுக்குக் கல்வியே பாக்கியம்; ஆபத்துவேளையிற் கல்வியே கவசம்; கல்வியே நினைத்ததெல்லாந் தருஞ் சிந்தாமணி.

அ[illegible]மையினாலே பெண்ணினாலும், சமுத்திரக் கட்[illegible]ளாலும், உலகம் உண்டானது முதல் வர்த்தமானகாலம் வரையில் இறந்துபோனவர்களுக்குத் தொகை சொல்லக்கூடுமோ! அவர்களுடைய பேர்களெல்லாம் அப்பிரகாசமாய் மறைந்துபோய்விட்டன. வித்வான்களுடைய பெயர்களும் அவர்களுடைய கிரந்தங்களும் என்றும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. பூர்வீக வித்வான்களை யெழுதிப் பூர்வீக அரசர்களுடைய பெயர் விளங்குவது செய்யுள்களாலும் கல்விமான்களே. கல்விமான்களுடைய கிருபை இல்லாவிட்டால் அந்த அரசர்கள் இறந்த தினத்திலே அவர்களுடைய பெயர் அப்பிரகாசமாய்ப் போயிருக்குமென்பது சத்தியமே! இங்கிலாந்து தேசம் முதலான ஐரோப்பா கண்டத்திலுள்ள நாகரிகமும், சிறப்பும், செல்வமும், அபூர்வமான வேலைகளும், அந்தத் தேசத்தாருடைய கல்வித்திறத்தினாலும், அவர்கள் அநுசரிக்கிற சத்திய வேதக் கொள்கையினாலும் உண்டாயினவே அல்லாமல் மற்றவைகளால் அல்லவே. சமுத்திரத்தைக் கிணறு விழுங்கியதுபோல இந்த ஆரியதேசத்திலுள்ள கோடாநுகோடி ஜனங்களைச் சில இங்கிலீஷ்காரர்கள் ஆளுவது கல்வியின் பலத்தினாலேயல்லாமல் சரீர பலத்தினாலல்லவே.

படியாதவர்கள் தங்கள் சமீப காரியங்களையே அறியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் பூமண்டலமெல்லாம் சஞ்சரிக்கிறவர்கள் போல பூதபவிஷ்ய வர்த்தமானங்களை யெல்லாம் பல பத்திரிகைகள் மூலமாகத் தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். படியாதவர்

கள் இப்போதிருக்கிற வித்வான்களைப்போல அறியார்கள். படித்தவரெ ன்றால் கற்ற வித்வான்களைப் பற்றியல்ல, பிரசித்த வித்வான்களை யும் முகமுகமாகச் சந்தித்துச் சம்பாஷணை செய்கிறவன் போல. அ வர்களுடைய கிரந்தங்களிலுள்ள நீதிகளையும், உபமானங்களையும், திரு ஷ்டாந்தங்களையும் கற்றுக்கொள்ளுகிறான் - பாமரனோவென்றால் இரு வரையும் ஒன்றையாவது காணாமல் பிரார்த்தித்து ஓ ஐய னே! ஓ அம்மையே! உங்களுக்குத் தெரிந்த நீதிகளைச் சொல்லுங்கள். எ ன்று கேட்பது போலக் கற்று, ஔவை முதலியோருடைய நூல்களைச் சகல நீதிகளையும் கற்றுக்கொள்ளுகிறான். பாமரனுக்கு பண்டிதனோ செய்து "ஓ கவிச்ரேஷ்டரே! உமது காவியத்திலுள்ள அலங்காரங்க ளைகளையும் உவமைகளையும் எங்களுக்குக் காட்டும்" என்று ப ரிப்பது போலக் கம்பராமாயண முதலிய காவ்யங்களின் அலங்காரங்களையும் கற் றுக்கொள்ளுகிறான் - காளமேகப் புலவரைப் பார்த்து "ஓ கவிராயரே! நீர் எங்கள் மேலே பாடுவதால் ... நீ க்ஷண்டுதிபாடுகின்ற எங்களுக்குக் காட்டும்" என்று வணங் குவது போல, அவருடைய பாடல்களைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறான். ம னுமுனிவருக்குச் சரணஞ்செய்து "குருச்ரேஷ்டரே, தர்மாவதாரி, தெய்வஜ்ஞாச்சாரியரே, முதலிய சாஸ்திரங்களைக் கற்பித்தருளும்" என் று விண்ணப்பஞ் செய்து கற்றுக்கொள்வது போல அந்த நூல்களைப ப டிக்கிறான் - இப்படிப் பூர்வீக வித்வான்களையும் ஆசிரியர்களை யும் நாம் பார்க்காமல் இருக்குந்தன்மை போல இலக்கண இ லக்கியங்களை யெல்லாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறான்.

படித்தவனுக்கு உலகம் ஒரு பெரிய புஸ்தகமாயிருக்கின்ற து. பஞ்சபூதங்களும்; பூமியிலுள்ள மலைகள், மரங்கள், கடல்கள், ந திகள், முதலியவைகளும், வானத்திலுள்ள சந்திர சூரிய நக்ஷத்திர ங்களும், மேகங்களும் தத்துவஞானத்தைப் போதிக்கின்ற புஸ்த கங்களாயிருக்கின்றன - பூமியிலுள்ள நானாவித ஜீவஜந்துக்களை யும், விருக்ஷாதிகளையும், அந்த விருக்ஷங்களிலுள்ள பச்சைப் பசுமை போன்ற இலைகளையும் நவரத்தினங்களைப் போன்ற புஷ்பங்களையு ம், தங்கக் கட்டி போன்ற பழங்களையும் பலவர்ணமுள்ள அ ழகிய பக்ஷிகளையும், கல்விமான் பார்த்துப் பேரானந்தத்தை யடைகிறான் - பாமரனோ, அதில் ஒன்றும் அறியான், அப்படிப் பட்ட பக்ஷிகள் சங்கீதத்தைக் கேட்டு ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறான் - அந்த ஆனந்தங்களைக் கொடுக்கப் பாக்கியமில்லாமல் தவிக்கிறான் து ஆத்மானந்தத்தையும் அடைகிறான். படியாதவனோவென்றால் அ ந்த ஆனந்தங்களை அனுபவிக்கத் தெரியாமல் சஞ்சரிப்பான் துகள்போல

லக்கண்ணிருந்தும் பாராதவர்களும், காதிருந்தும் கேளாதவர்களும்; மனமிருந்தும் நினையாதவர்களும் ஆகிறார்கள்.

கலைபுத்தகங்கள் படிக்கப்படிக்க எவ்வளவோ பிரியமாயிருக்கின்றன - அவைகளைப் படிக்கும்போது பசி தெரியவில்லை. பொழுது போவது தெரியவில்லை. ஆகாரத்திலாவது அபேக்ஷையில்லை. மனோவருத்தங்களெல்லாம் நீங்கிப்போகின்றன. அந்தக்காரணங்களைப்பற்றியே ஐரோப்பியர்கள் எப்போதுங் கிரந்த காலக்ஷேபஞ் செய்கிறார்கள். இந்தத்தேசத்துப் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளை விட்டவுடனே படிப்பையும்விட்டு விடுகிறார்கள் - குற்றஞ்செய்கிறவர்களைக் கட்டித் தூக்குவதுபோலப் புஸ்தகங்களைக் கட்டித் தூக்குப்பலகையில் வைத்து விடுகிறார்கள் பின்பு அந்தப் புஸ்தகங்களின் சாரம் எலிக்குங் கறையான் முதலிய பூச்சிகளுக்கும் உபயோகமாகிறதே தவிர நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு உபயோகமாகிறதில்லை. இல்லெலின்னைவாத்துக்குப் போய்ப் புருஷைச் சாகக் கொடுத்தபோதும் தாது புஷ்டிக்கு மருந்து சாப்பிட உள்ள புஸ்தகம் போய்விட்டது போலவும் சிலர். இங்கிலீஷ் முதலிய அன்னியபாஷைகளைப் படிக்க ஆரம்பித்து அந்தப்பாஷையுந் தெரியாமல் சொந்தப்பாஷையுந் தெரியாமல் எந்தப்பாஷையுந் தெரியாமல் அபாத்திரர்களாய்ப் போய் விடுகிறார்கள் சிலர் அன்னிய பாஷைகளில் பூரணவித்வான்களாயிருந்தும் சொந்தப்பாஷையைப் படியாமல் அநாதரித்து விட்டுவிடுகிறார்கள் - சுயபாஷையில் பிழையில்லாமல் இரண்டு வரிகளெழுதத் தெரியாமலும் தங்களுடைய பெயரைச் சரியாயெழுதத் தெரியாமலும் "வைத்தியநாதன்" என்பதற்குப் "டைத்தியநாதன்" என்று கையெழுத்து வைத்துக்கொண்டு சிலர் ஜீவிக்கிறார்கள். ஐரோப்பாகண்டத்தில் சுயபாஷையில் தன்னுடைய கையெழுத்தையே பிழையற எழுதத் தெரியாதவனுக்கு ஒரு அற்ப உத்தியோகமுங் கிடைக்கமாட்டாது! இந்தத்தேசத்தில் அன்னியபாஷையைக் கற்றுக்கொண்டு சுயபாஷை தெரியாமலிருப்பவர்களுக்கே பிரபலமான உத்தியோகங்கள் கிடைக்கின்றன - அதற்காக நாம் பொறாமைகொள்ளவில்லை - இங்கிலீஷ், பிரான்சு முதலிய அன்னியபாஷைகளில் பலவிஷயங்களைப்பற்றி அருமையான புஸ்தகங்களிருக்கின்றமையால் அந்தப்பாஷைகளைப் படிக்கிற இந்தத் தேசத்தார் அந்தக் கிரந்தங்களிலுள்ள அருமையான பொருள்கள் இந்தத்தேசத்து ஸ்திரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும் உபயோகமாகும் பொருட்டு, சுதேசபாஷைகளில் வசனகாவியங்கள் எழுதவேண்டுமென்பதே நம்முடைய பிரார்த்தனையாயிருக்கின்றது.

காவியரூபமாயிருக்கிற இந்தத்தேசத்துக் கிரந்தங்கள் அநேகருக்கு அப்பிரயோஜனமாயிருக்கின்றன. சில வித்வான்களுடைய

டங்களை நாம் எல்லோரும் பார்த்தாலும் அர்த்தம் விளங்குவதில்லை. அவர்களுக்குத்தான் பயன் தெரிந்தால் தெரியும். அதுவும் சங்கேதம், அவர்களுக்குத் [illegible] அந்தத் தெய்வத்துக்குத்தான். [illegible] அந்தத் தெய்வத்தைக் கேட்டுக்கொண்டால் [illegible] களிடத்தில் காட்டுவது. அவர்களுக்கும் [illegible] தெரியவில்லை. அந்தப் பாடல்களில் [illegible] அதுபோதும் [illegible] ம். பாடலில் [illegible] டைகளுக்கிலே இங்கிலீஷ் [illegible] ழிபெயர்ப்புகளும் தமிழ், [illegible] பா ஷையோ என்று தெரியாமல் [illegible] யிருக்கின்றது. மூலத்தைப் பார்த்து அந்த [illegible] யிருக்கின்றது. கவியானது [illegible] உபவாசம், என்பது போல [illegible] அப்படியாகவா யிருப்பது ஆச்சரியமல்லவா!

“கன்றுகுட்டியும் [illegible]” என்பது போல [illegible] வான்கள் [illegible] யிற் [illegible] ண்டி [illegible] னிடத்தில் [illegible] [illegible] டு விட்டிருந்தான் [illegible] க்கினி [illegible] என்ன [illegible] னக்குள்ள பயிர்களைத் தவிர்க்க [illegible] ஆரம்பித்தான். என்னவென்று கேட்டபோதிலும் [illegible] றுக்கிலைவன் [illegible] சம்பவித்து [illegible] [illegible] அதிகாரங்கள் [illegible] த்துக்கொண்டு [illegible] [illegible] அந்தவேலைக்குத் [illegible] எல்லாம் [illegible] அந்தவேளை [illegible] [illegible] பெண்சாதியினத்து [illegible] கடைசியாய் இவன்

வெளிப்படையாகக் குதிரைவந்ததென்று சொல்லப்பெண்சாதி நாணத்தையும் பயத்தையும் அடைந்தாள் - இவ்வகையாகப் புருஷனுக்குந் தனக்குநடந்த சல்லாபத்தைப் பெண்சாதிதன்தோழிக்குச் சொன்னதாகப்பாடிய விருத்தம்,

சுந்தரியேபுறமேவந்ததுணையைநோக்கிச்
சுபமென்னென்றேன்
வந்ததோரசுவமென்றார்கோரமென்றார்மயங்கி
நின்றேன்மாமவென்றார்
சொந்தமுதேன்பலர்மொய்த்தார்வாசியெனத்
தேறினேனுவன்றயாவும்
அந்தமுறுங்குதிரையென்றுசொலிச்சிரித்தார்
நாணமிகுந்தஞ்சினேனே.

நம்முடைய கருத்தைப்பிறர் அறியவும் பிறருடையகருத்தை நாம் அறியவுமே கடவுள்நமக்கு நாக்கையும்பாஷைகளையுங்கொடுத்திருக்கிறார்-நாம் பேசுகிறவார்த்தைகளிலும் செய்கிறகிரந்தங்களிலும நம்முடைய கருத்து நன்றாகப்பிறர்க்கு விளங்காவிட்டால் அந்தவார்த்தைகளைப் பேசாமலும் அந்தக்கிரந்தங்களைச் செய்யாமலும் ஊமைபோல்மௌனமாயிருந்துவிடுவது சர்வோத்தமம்-குருடனுஞ் செவிடனுங் கூத்துப்பார்க்கப்போய்க்குருடன் கூத்தைப்பழித்தானும்-செவிடன் பாட்டைப்பழித்தானும்-அதுபோல் சில்வித்வான்களும், குருவேஷம்பூண்டு கொண்டவர்களும், வாசகநடையான பிரபந்தங்களைத் தாங்களுஞ்செய்கிறதில்லை, பிறர்செய்கிறபிரபந்தங்களையும் அங்கீகரியாமல் தோஷாரோபணம் பண்ணுவதே அவர்களுடையசுபாவகுணமாயிருக்கின்றது. பண்டிதர், பாமரர்முதலிய யாவர்க்கும் உபயோகமாகும்படி, கல்விமான்கள் பத்தியரூபமான பிரபந்தங்களுடன், கத்தியரூபமான பிரபந்தங்களையுஞ் செய்து சத்தியரூபம் விளங்கச்செய்யவேண்டு மென்பது நமது பிரார்த்தனையாயிருக்கின்றது.

சிறுபிள்ளைகளுடைய மனம் இளக்கமாயும் மிருதுவாயுமிருப்பதால், இளமைப்பருவத்தில் அவர்களுக்குப்போதிக்கும் கல்வியுஞ்சுகுணங்களும் அவர்களுடைய புத்தியில் பதிந்துநன்றாய்வேரூன்றிக்கொள்ளும்-பெரியவர்களானபின்புபோதிப்பதினால் பிரயோஜனமில்லை. பொன்வெள்ளி முதலிய பஞ்சலோகங்களையும் மெழுகு, ஸ்படிகம் முதலியவைகளையும் உருக்கி இளகியிருக்கும பொழுது, வேண்டிய விக்கிரகங்களையும, நகைகளையும், பாத்திரங்க

ளையும், மெய்யுமொன்றாகு போலவும், பச்சைப்பசேலென்கொண்டபலகடாதிகள் செய்வதுபோலவும், உழுதுதிருத்திவிளக்கமாயிருக்கிறநிலத்தில் வேண்டியதானியங்களை விதைப்பது போலவும், இளமைப்பருவத்திலே வித்தையையும், நற்புத்தியையும் கற்பிக்கவேண்டும். "விளையும்பயிர் முளையிலே தெரியும்" என்பதுபோல நற்குணமுந்துர்க்குணமும் சிறுபிராயத்திலே உண்டாகித் தேகத்துடன்வளருகிறபடியால் பாபிஷ்டர்கள் அருக்கிரடிகளினின்று ஜாக்கிரதையாகப்பாதுகாக்கவேண்டியதுபோல, அவர்களுடையதுர்க்குணங்களையகற்றவேண்டியது. தாய்தகப்பன்மார்கள் எப்போதும் எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். பிள்ளைகளுடைய ஒவ்வொருவார்த்தையையும் செய்கைகளையும் நடைகளையும் கவனித்து அவர்களிடத்தில் நன்மைகளைக்காணும்போது பிரியத்தைக்காட்டியும், தின்மைகளைக்காணும்போது கருத்தாய்த்திருத்தச் செய்யப்பயமுமாகப் பிள்ளைகளை வளர்க்கவேண்டும். பிள்ளைகளை அதிகமாய்க் கண்டிப்பதனால் அவர்கள் தாய்தகப்பன்மார்களுக்குப் பயந்துபொய்களைச்சொல்லவும், கபடம், வஞ்சகமுதலான துர்க்குணங்களைக் கற்றுக்கொள்ளவும், அன்புமுண்டாகவுந் தவிர்த் தாய்தகப்பன்மார்களிடத்தில் வெறுப்புமுண்டாகுமானதால் பிள்ளைகளை அதிகங்கண்டிப்புச்செய்வது தகுதியல்ல. பிள்ளைகள் குற்றஞ்செய்தாலும் அதைப்பொய்சொல்லி மறைக்காமல் உண்மையையொப்புக்கொள்வார்களானால் மெய்சொன்னதற்காக அவர்களிடத்திற்பிரியத்தைக் காட்டவேண்டுமேதவிர அவர்கள்செய்தகுற்றத்தைப் பாராட்டக்கூடாது. தாய்தகப்பன்மார்கள் நல்வழியில் நடந்தால் பிள்ளைகளும் நல்வழியில் நடப்பார்கள். அவர்கள் துர்வழியில் நடந்தால் பிள்ளைகளும் துர்மார்க்கத்தில் நடப்பார்களானதால் தாய்தந்தைகள் எப்போதும் புண்ணியவழியிலே நடக்கவேண்டும்.

பிள்ளைகள் விளையாடுவதினால் சரீரசௌக்கியம் முதலான நன்மைகள் விளைகிறபடியால் பிள்ளைகள் கொஞ்சம் விளையாடவும் இடங்கொடுக்கவேண்டும். கெட்டவர்களுடைய பழக்கம்பாம்போடுபழகுவதற்குச் சமானமானதால் துர்ச்சனசகவாசத்தை விலக்கி எப்போதும் சஜ்ஜனசகவாசம் பண்ணும்படி ஆக்ஞாபிக்கவேண்டும். அநேகர்பிள்ளைகளைப் பெறுகிற கடமைமட்டுமேயன்றி அவர்களை நல்லவர்களாக்குகிற விஷயத்தில் எவ்வளவும்கவலைவைக்கிறதில்லை. நிர்மானுஷியமானகாட்டில் தாமேவளர்ந்து தாமேஅழிகிற மரம்போல பிள்ளைகளுடைய நடக்கையைக்கவனியாமல் நிர்விசாரமாய் விட்டுவிடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டமாதாபிதாக்கள் மக்களுக்குச் சத்துருக்களாயிருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளைமாதாபிதாக்கள் தங்களுடைய ஸ்வேச்சையாய்ப்பெறுகிறார்களே யன்றிப்புத்திரர்களைப்பெறும்படி மாதாபி

தாக்கலைப் பிள்ளைகள் கேட்டுக்கொண்டதேயில்லை. அறையிலிருக்கிறவனையிழுத்து அம்பலத்தில்விட்டு வேடிக்கைபார்ப்பதுபோலவும், விருந்துக்கழைத்து விஷத்தைக்கொடுப்பதுபோலவும், உருவில்லாமலிருந்த பிள்ளைகளை உருவாக்கி உலகத்திற்கொண்டுவந்த தாய் தகப்பன்மார்கள் அவர்களுக்குச் சிறுபிராயத்திலே நற்குணங்களைப்போதியாமல் அவர்கள் ஆயுசுள்ளவரையில் துஷ்டர்களாய்க் கஷ்டப்படும்படி விடுவது பெரிய புத்திரத் துரோகமாயிருக்கிறது.

பிள்ளைகளை நல்லவர்களாக்குவதும் தீயவர்களாக்குவதும் தாய்தந்தையர்களுடைய ஸ்வாதீனத்திலிருப்பதால் பிள்ளைகளுடைய துஷ்டத்தனத்துக்குப் பெற்றவர்களே முக்கிய காரணகர்த்தர்களாயும் உத்தரவாதிகளாயுமிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தாய்தந்தையருக்கு ராஜதண்டனையில்லாவிட்டாலும், தெய்வதண்டனையவர்களைவிடாது. ஆண்பிள்ளைகளாயினும் எப்போதும் தாய்தந்தையர் வீட்டிலிருக்கத்தக்கவர்கள். பெண்பிள்ளைகள் வேறொருவன் வீட்டிற்குப்போகவேண்டியவர்களானதால் அவர்களை உத்தமிகளாக்கி யனுப்புவது அவர்களுக்கு மேன்மையாகவும் அப்படியில்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு எப்போதும் துன்பமாகவுமிருக்கும். நற்குணங்களை ஸ்திரீகளுக்குப்போதியாமல் அவர்களைப்புருஷன் வீட்டுக்கனுப்புவது நீந்தத்தெரியாதவனைக் கடலில் பிடித்துத்தள்ளுவதுபோலும், யுத்தசாஸ்திரந் தெரியாதவனை சண்டைமுகத்தில்விடுவதுபோலும், குதிரையேறத்தெரியாதவனைக்கடிவாளமில்லாத துஷ்டக் குதிரைமேலேற்றித் துரத்துவதுபோலுமிருக்கின்றது.

சிறுபிராயத்தில் தாய்தகப்பன்மார்கள் அடக்கி நன்றாய்க்கற்பித்துக்கொண்டுவந்ததினால் நற்குணங்களிற்சிறந்த ஒரு ஸ்திரீயினுடைய குணாதிசயங்களை விவரிப்போம்- அவள் புண்ணியப் பொக்கிஷம் பொறுமைக் கிருப்பிடம் ஞானக்களஞ்சியம் நற்குணபாத்திரம்-கற்பலங்காரி-கனவுபகாரி - அற்புதசுந்தரி-அபிவிருத்திமந்திரி-விற்பன விதரணி-விநயசம்பூரணி-அவள்வாடாதபுஷ்பம்-மங்காததீபம்-ஆடாதமாமயில்-அலையாதமாங்குயில்-ஓடாதபுள்ளிமான் - ஒப்பற்றபைங்கிளி-மாற்றில்லாதங்கம் மாசில்லா மாணிக்கம்-கோதில்லாக்கரும்பு-குறையில்லாச்சந்திரன்-அவளைப்பார்த்தாலும் பசிதீரும்-கண்டாலும் களிக்கும்-அவள்பிராணன்போனாலும் ஒருபொய் சொல்லத் துணியாள்-பாவமென்றால் பாம்பைக்கண்டதுபோல நடுங்குவாள். அவள் எந்த வேலைசெய்தாலும் கடவுளுடைய தியானத்தைமறவாள் அவள் எந்தஉயிரையும் சொந்தஉயிர்போல் எண்ணிஉபகாரஞ்செய்வாள் - கணவனுக்கு அற்பவருத்தமுமில்லாமல் குடும்பபாரங்களை

பெயல்லாம் தாயினை தாங்கிக் கொள்வாள் - குடும்பத்திற்கு வேண்டிய பணமிடங்களைத் தங்களைப் போல காக்கக்கடவன் சேகரித்து வைத்துக் கொள்வாள் - வருமானத்துக்கு மிஞ்சின செலவு செய்யாள் தன்னுடைய அந்தஸ்துக்குத் தக்க காரியங்களில் யாதொரு குறைவும் செய்யாள் - தன் வீட்டுக் காரியங்களை வெளியிலே பேசாள் - பிறர் மேலே நிந்தையான வார்த்தைகளைத் தானும்பேசாள் பிறர் பேசவும், இடங் கொடாள்.

அவளுடைய உள்ளம் எப்படியோ அப்படியே அவளுடைய நடையும் உடையும் எப்போதும் பரிசுத்தமாயிருக்கும். அவளுடைய பக்தி, பதிவிரதம் முதலியவைகளை அலங்கிரிப்பதும் நல்லொழுக்கமும் வைத்திருப்பாள். அசத்தியமென்பது மருந்துக்கு வேண்டுமானாலும் அவள் வீட்டிலே அகப்படாது. அவளுடைய குழந்தைகளுக்கு ம் பெரியோர்களையும் அப்பாவும் அம்மையுமன்றி யாவரும் மெச்சுவார்கள் - அக்கம் பக்கத்தவர்கள் எல்லாம் கொண்டாடினத்தால் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடுவார்கள் அவளுடைய கற்புக்குத் திங்கு நினையார்கள். அவள் வேலைக்காரர்களைப் பிரியமாகவும் விவேகமாகவும் நடப்பிக்கும் தன்மையினால், அவர்கள் சகல வேலைகளையும் தாங்களே முன்னின்று சாவதானமாய்ச் செய்து முடிப்பார்கள்.

அவளுடைய பிள்ளைகளுக்குத் தகப்பனார் புகழ்ச்சி இல்லை, அவளைப் பட்டாசை பெரியோர்களும் - அவள் சொற்படி சாதுவாய் இரங்கா தவர்களும் பழக்கம் பண்ணுவார்கள் - அன்னக்கு வஸ்திரமில்லாதவர்களும் போஷிப்பிப்பார்கள் - தீராத வியாதிகளுள்ளவர்களுடைய துக்கமான இடம் காத்திரார்கள் - அவள் ஆண் தங்கையினால் வீடெல்லாம் மணக்கும். அதற்கு நல்ல வாசனைகளும் மணக்கும் - பின்னும் பல சுகந்தங்களும் மணக்கும் அவள் வீட்டு வாசலில் கூட்டமாக வந்து அவளுடைய சமயத்துக்கு வாழ்த்துவார்கள். அவள் வீட்டு வேலைகளை யெல்லாம் முறையாய்ச் செய்துமுடித்த பின்பு கல்வியுள்ளவைகளை வாசித்து வாசிப்பாள் - ஊசிவேலை பின்னல் வேலை முதலிய சித்திர வேலைகளைச் செய்வாள்.

கணவனோ - அவளைக்குறித்துக் கொண்டாடி அவளுடைய கீர்த்தியைக் கேட்டு மகிழ்வான் - அவளுக்கு ஏதாவது பேசத் தெரிந்தால் இடம் கொடாமலிருக்கவும் அவளைக் குறை சொல்லவும் சாமர்த்தியம் இல்லாத இடமே - அவனுடைய பாக்கியம் அவளைக் கலந்துதான் - அவனுக்கு என்ன துன்பம் வந்

தாலும் கணவனுடையஇருபாநோக்கப்பட்டால் அவளுடைய கஷ்டமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கும்-அவளுக்கு எவ்வளவுபாக்கியமிருந்தாலும் கணவனுடையகிருபைமட்டும் நீங்கினால் ஜலத்தை விட்டுநீங்கிய தாமரைபோலவும்நிலத்தைவிட்டு நீங்கிய பயிர்போலவும் வாடுவாள். கணவனுடையமனமும் அவளுடையமனமும் ஒன்றாயிருப்பதால் கணவனுக்கு எதில்விருப்பமோ அதிலே அவளுக்கும் விருப்பம்-கணவனுக்கு எதில்வெறுப்போ அதிலே அவளுக்கும்வெறுப்பு-கணவன்புசித்தால் அவளுக்குப்பசிதீரும்-கணவன் சந்தோஷித்தால்அவளுக்கும் சந்தோஷமுண்டாகும் - கணவனுடைய துக்கமே அவளுக்கும் துக்கம் புருஷனுக்கு ஆபத்துவரும் காலத்தில் அவளேபடைக்கலம்-புருஷன் துக்கப்படுங்காலத்தில்-அவளேசுகம். அவன்வியாதிப்படுங்காலத்தில் அவளேபரமசஞ்சீவி - தரித்திரகாலத்தில் அவளே சௌபாக்கியம்.

கணவன் அழகில் ஆயிரம் அமாவாசைக்குச் சமானமானவனாயிருந்தாலும் அவனை அதிரூபசௌந்தரியமுள்ளவனாகப் பாவிப்பாள்-அவன் தரித்திரனாயிருந்தாலும் குபேரசம்பத்துடையவனாக எண்ணுவாள். தான் துரைமகளாயிருந்தாலும் புருஷனுக்குத் தன்னை ஊழியக்காரியாக நினைப்பாள். "கல்லானாலுங்கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் மரமானாலும் மணவாளன்" ஆதலால் புருஷனுக்கு எப்போதும் ராஜோபசாரஞ்செய்வாள் புருஷன் ஒன்றுந்தெரியாதவனாயிருந்தாலும் அவனுடைய வாக்கை வேதவாக்கியம் போலெண்ணுவாள். ஒரு விஷயத்திலும் கணவனுக்குக் கோபம்வரும்படி நடவாள். கணவன் நிர்நிமித்தமாய்க் கோபித்தாலும் பொறுமையுடனே சகித்துக்கொண்டு சமயம்பார்த்து அமிர்தவருஷம்போல இன்பமான வார்த்தைகளைப் பேசிக் கணவன்கோபத்தைத் தணிப்பாள்.

அந்தக் குணவதியை வேறொரு ஸ்திரீநோக்கி "உன்னுடைய தகப்பனே தேசமாளுகிற அரசன், உன்னுடைய தாயோ அரசி, இப்படிப்பட்ட தந்தைதாய்களையும் சகோதரர்களையும் அரண்மனையையும் விட்டுநீங்கி ஒரு ஏழையை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அவனுடைய சிறுமனையில் வசிக்கும்படி உனக்கு லபித்ததே" என்று அநுதாபப்பட்டாள். அதைக்கேட்ட அந்தப்புண்ணியவதி என்னுடைய நாயகனுடைய வீடு சிறுவீடானதால் நானெப்போதும் அவருக்குச் சமீபத்திலிருக்கும்படி பாக்கியம்பெற்றேன். அவர் ஏழையானதால் அவருடைய ஊழியங்கள் யாவும் என்னுடைய கையால் செய்யும்படியான அதிர்ஷ்டமும் எனக்குக் கிடைத்தது. விஸ்தாரமான பல அரண்மனைகளும்பல ஊழியக்காரர்களுமுள்ள என்னுடைய தாய்தந்தையருக்கு இப்படிப்பட்ட பாக்கியம் இல்லாமையால் அவர்களுடைய செல்வ

ப்பாழ்த்தது பின்னும் என்னுடைய புருஷனுக்கு அரசர். அவரு டைய திருகுடியே எனக்கு ஆபரணம். அந்த அரசருக்கு நானே கு டி. அவருடைய அன்பே எனக்குச் செல்வம். என்னுடைய கற்பே அ வருக்குநான் கொடுக்கும் கடமை" என்று மொழிந்தாள்.

திருநாட்புருடபாரியியல்பு.

கஎ-வது கஅ-வது பாடல்களில் சொல்லப்படுகின்றது.

எந்தலரந் தந்தையைத்தாய் தமர்கோ
யிலைவிட்டோரெளியர் சிற்றிற்
சார்ந்தனனென் றிகழுமின்னே சிற்றில்லா
லவரு கேதங்கப் பெற்றேன்
சேர்ந்தமிடியாலவர் தம் பணியாவுமென து
கையாற் செய்யப்பெற்றேன்.
பார்ந்தவமீதின்றி யென்னையவன்
வேளையே யெனக்கு நிதிபாழ்த்ததன்றே
மிடியுளோர்கேளவரென் றுரைத்தமின்னாய்
கடிநகர்ச் சிறுகுடில் காந்தர் வேந்தரா
மடியவிளருடியவான் பொன்செல்வமாங்
குடியிறை யென்னிறை குறையுண்டோசொலாய்

பணம், நகை முதலியவைகளின்மேல் அவளுக்குச் சிறிதும் ஆ சையில்லை. அவள் புருஷன் பார்க்கத் தன்னை அலங்கரித்துக் கொ ள்வதேயல்லாது மற்றவர்கள் பார்க்கத் தன்னை அலங்கரித்துக் கொள் ளாள். புருஷன் ஊரில் இல்லாத காலத்தில் தன்னை அலங்கரிக்க வந்த தோழியை நோக்கி "காதலன் வந்து தன்னைக் கூடிக்கொள்வதும் சந்தோஷிப்பதும் அலங்கரித்துக்கொள்வதும் என்னுடைய மணவாளர் பார்ப்பதற்காகவேயன்றி மற்றையர் பொருட்டல்ல. இப்போது என் கணவர் ஊரில் இல்லையென்பதை நீ அறிந்திருக்கும்போது அலங்க ரிக்க வந்தது போதுமாக்காய்" என்றாள்.

(திருநாட்புருடபாரியியல்பு, கஅ-வது பாட்டு)

பொன்னேல் பூச்சட்டனை முத்தலத் தொட்டதேன்
மன்னனெல்லாமவர் பார்க்கவேயன்றோ
அன்னவன் பிரிவிலேயுமிக்கணந் தாழ்த்தோ
மன்னவர்க்கேயிது மடமையாகுமே.

அவள் அன்னியபுருஷனை அறியாமையிருந்த அறியாமை யுடையவள் தீவினை அறியாமை இவளிடத்தில் அன்றோ தாம் புண்ணியவதியாயி ருக்கத் தன்னைப் பாவியென்று அவள் சொல்லுகிறபோதெல்லாம் தனி யே வருந்திப் போய்ச் சொன்னபடியே பாவத்தினின்று அவளுக்குத் துயர மேற்கொண்டிருந்தாள். அதிலும் அவளுக்குப் பக்கமிருந்தே சேர்த்

பார்த்து அவர்களைப்போல அபாரயோக்கியதை சம்பாதிக்கிறவளேயே ன்றி அவளுக்குண்டாகிற பொறுமையைத் தவிர வேறுபொறுமை அவளிடத்தில் இல்லை, இவளைப்போலுண்டாவென்று சகல ஜனங்களும் சொல்லுகிற புகழ்ச்சியை அவள் [illegible] து வேறு திருட்டு அவளிடத்தில் இல்லை. பாத்திரபாத்திரமறியாமல் கொடுக்கிற விஷயத்தில் அவள் செய்கிற லோபமேயல்லாமல் பாத்திர மறிந்து கொடுக்கிறவிஷயத்தில் லவலேசமும் லோபமில்லை. அவளும் அவளுடைய குடும்பத்தாரும் தர்மஞ்செய்வதில் ஒருவரையொருவர் முந்திக்கொள்ளப் பிரயாசப்பட்டுத் [illegible] செய்துகொள்ளுகிற சண்டையே தவிர வேறுசண்டை, மனஸ்தாபம், குரோதம், வர்மம் முதலிய துர்க்குணங்கள் அவர்களிடத்தில் இல்லை. தெய்வீச [illegible] வுடைய பாதாரவிந்தத்தை அடைவதில் அவளுக்குள்ள பேராசையே தவிர வேறு பேராசை அவளிடத்தில் இல்லை. அவளுடைய வீட்டுக்கு வருகிற [illegible] ஏழைகளும், [illegible] அகப்படாமல் பட்டினியாயிருக்கிறதேயல்லாது அவளிடத்துக்கு வருகிற ஏழைகள் பட்டினியாயிருப்பதில்லை. [illegible] இல்லாதகாலத்திலும் தான் உண்ணும் அன்னத்தை ஏழைகளுக்கிட்டுத் தான் பட்டினியிருப்பாள். அவள் செய்யும் [illegible] தவிர வேறு [illegible] அவள் செய்வதில்லை. [illegible] செய்யாமலிருப்பதுமல்லாமல் [illegible] ஒரே தன்மையாயிருப்பாள். [illegible] செய்ய வேண்டுமென்பது சாஸ்திரகாரர்களுடைய [illegible] யானதாலும், அந்தவாக்கியத்தை அவள் [illegible] அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும் பாவத்தைச் செய்யும்படி புருஷர்கள் கட்டளையிட்டால் அந்தக் கட்டளையைப் பரிபாலிக்கமாட்டாள் [illegible]. மற்றவிஷயங்களிலெல்லாம் புருஷவாக்கிய பரிபாலனஞ் செய்துவருவாள்.

செல்வாக்குள்ளவர்கள் [illegible] முதலியவைகளிடத்திலும் சிரத்தையுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள். [illegible] புத்திரிகளைப் [illegible] கண்ணைப் [illegible] அவர்களைப் [illegible] செய்வார்கள். [illegible] அவர்களுடைய [illegible]. அவர்கள் "எங்கள் [illegible]" இவள் எங்கள் கண்மணி இவள் [illegible] இவள் [illegible]

களைக் கண்டு பேசுகிறாய், இவள் [illegible] னக்கிடைக்கப்படுகு" என்று [illegible] னமாக, நாக்கு [illegible] புண்ணியவான்களைக் கண்டு [illegible] அதிகாரமெண்ணி, அவர்களுடைய [illegible] ட்டதாக நினைத்துப் [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ல் பாராட்டம் - குற்றங்களென்றால் கொண்டாட்டம்-சுயகுற்றங்க
ளைப்பார்ப்பதில் அவள் சுத்தக்குருடி-அந்நியர் குற்றங்களைப்பார்ப்
பதில் அவளுக்கு ஆயிரங்கண்-ஏழைகளுக்கும் அவளுக்கும் ஏழாம்
பொருத்தம்-பிக்ஷைகேட்டவரைச் சிக்ஷைசெய்வாள்-தானம் பரிதா
னமே யல்லாமல் வேறுதானமில்லை-தியாகம்பிராணத்தியாகமே யல்
லாமல் வேறுதியாகமில்லை - எச்சிற்கையாலும் காக மோட்டாள்
அறுத்தகைக்குஞ் சுண்ணாம்புகொடாள்-பிள்ளைகள் அரிச்சுவடி
படிக்கும்பொழுது "தா-" என்றுபடித்தாலும் அவள் சண்டைக்கு
வருவாள். அவள் முன்னே யாராவது ஈயைப்பார்த்து ஈயென்று
சொன்னாலும் கோபிப்பாள். அவளுக்குக் கோயிலில்லை-குருவில்லை,
பூஜையில்லை, புனஸ்காரமில்லை-பணமே தெய்வம் - பணமே குரு -
பணமேஜீவனம், பணமே பாவனம்-கண்ணாடியில் தன் முகந் தெரி
வதுபோல அவள் யாரைப்பார்த்தாலும் தன்மயமாகத்தோன்றுவ
தால் தன்குற்றத்தைப்பிறர்மேலேற்றி அவதூறுபேசுவதே அவளு
டைய சுபாவகுணம், அவள் திருடியானதால் எல்லாரையுந் திருடிய
ளென்றுசொல்வாள்-அவள் பொய்பேசுகிறவளானதால, எல்லாரை
யும் பொய்யரென்று நினைப்பாள். அவள் வஞ்
சகியானதால் எல்லாரையும் வஞ்சகியெ
ன்று தூஷிப்பாள - அவளுடைய வாய்க்குப்பூட்டுப் போட்டா
லும் அவள் தூஷணை பேசாமலிராள்; அவள் காதுகளைத் தைத்து
வைத்தாலும் கோள்வார்த்தைகளைக் கேளாமலிராள்; அவள் கைக
ளைக் கட்டிவைத்தாலும் திருடாமலிராள்; அவள் கால்களில் விலங்
கிட்டு வைத்தாலும் அண்டை வீடுகள்போய்ச் சண்டை செய்யாமலி
ருக்கமாட்டாள்; அவளுக்கும் அவள் புருஷனுக்கும் சென்மப்பகை;
புருஷன் ஒன்று சொன்னால் அவள் ஒன்பது சொல்வாள்; அவன் வே
ண்டுமென்பதை யிவள்வேண்டா மென்பாள்; அவன் தெற்கென்று
ல் இவள்வடக்கென்பாள்; அவன்கறுப்பென்பதை யிவள் வெளுப்பெ
ன்பாள்; புருஷனுக்கு எது இஷ்டமோ அது யவளுக்கு அநிஷ்டம்; பு
ருஷனுக்கு யார் மித்திரர்களோ அவர்களெல்லாரும் அவளுக்குச் சத்
துருக்கள்; புருஷனுக்குயார் பகைவர்களோ அவர்களெல்லாரும் அ
வளுக்கு இஷ்டர்கள்; புருஷனே அவளுக்கு விஷமாயிருக்கும்போ
து புருஷனுடைய பந்துக்களை அவள் எப்படி மதிப்பாள்; மாமி
சுமங்கலியா யிருப்பதைத் தான் அமங்கலியா யிருப்பதுபோ லெ
ண்ணுவாள்; மாமிக்குத் தலைவலித்தால் இவளுக்குத் தலையில் கி
ரீடம் தரித்ததுபோல்; நாத்தனாருக்குப் பிள்ளைபிறந்தால் இவளு
க்கு ஒரு பிள்ளை இறந்ததுபோல்; ஓரகத்திக்கு ஒரு சுகம் உண்டானா
ல் இவளுக்குத் துக்கம் சம்பவித்ததுபோல்; அவள் கழுத்தில் தாலி
யிருப்பது இவள் கழுத்தில் தாலியில்லாததுபோல்; அவளுக்கும் அ
வளுடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஓயாதபெரும்பகை பிள்ளைகளோ; அவ

ளும் கேளிக்கிறதில்லை-அவனைப்பிள்ளைகளும் கேள்க்கிறதில்லை, பிள் ளைகள் இஷ்டப்படி அவனும் நடவான் - அவனிஷ்டப்படி பிள்ளைகளும் நடவார்கள் - கலியாணவீட்டில் கூட்டிக்கொண்டுபோகிறவன் இருவரைவீ ட்டில் என்னசெய்யமாட்டான். கண்புருஷனையும் பிள்ளைகளையும் போ ஷிக்கிறவன் அக்கியானிகளைப் பார்க்கவும் விருப்பானா? அவனுக்குறை சொல்லப்பட்டதை யென்னவெனில் - அக்கியானிகளெல்லாரும் அவனுடைய கேட்டை விரும்புகிறவர்களே அல்ல. அவனுடைய க்ஷேமத்தைப் பி ரார்த்திக்கிறவர்கள் ஒருவருமில்லை. அவனுடைய மனை அசுத்தப்பட் டிப்போ அப்படியே சரீர அசுத்தமுள்ளவனாயிருக்கிறான் - அவ னுடைய சித்தத்தில் எந்நாளுமிகவுமிருக்கும் [illegible] என்னவோ அறியோம். அவன் சித்தத்தில் அழுக்கைக்கூட்டிருவள்ப லவன்றிப்பாரும் எந்நாளும் - அவனுடைய அக்கினி நெருப்பிலே போட் டாலும் வேகாது - அவனுடைய சித்தத்தில் புஷ்பம் பட்டால் நெகிழாது அதை புஷ்பங்களாங்கிக் கொள்ளச் செய்வதற்குப் புஷ்பவாசனை சித்தத்தி ல் சேருகிறதில்லை - அவனுடைய சித்தம் போலவே அவனுடைய வீட்டில் அசுத்தங்களுக்கு ஆலயமாயிருக்கின்றது - அசுத்தத்தில் ஜனிக்கிறப ல்பூச்சிகளும் பாம்புகளும் அவனுடைய வீட்டில் புத்திரபௌத்திரகள த்திராதிகளுடனே சுகமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும். அவனு டையவீட்டின் அசுத்தங்களையும் அவனுடைய ஆசாரக்குறைவினால் அ வனுக்கு வருகிற பலதுன்பங்களையும், அவனுக்கும் அவனுடைய குடு ம்பத்தாருக்கும் நடக்கிற அபாக்கியங்களையும், கலகங்களையும், வி யாதியங்களையும், விரோதங்களையும், பார்க்குமிடத்தில் அவனுடைய வீட்டை ப்பூலோக நரகமென்று சத்தியமாகச் சொல்லலாம்.

சொப்படிக்கிறதி ஆசாரக்குறைவாய்க் கொடுப்போனதற்கு அவ னுடைய தாய் தகப்பன்மார்களின் அஞ்ஞானமுள்ள முன்னோர்களா மானதால் அந்திரிகளுக்குப் பாவமென்னவென்று அறியாமலேயா யிருக்கின்றது - தெய்வபக்தியைப் புண்ணியங்களுக்குப் அந்தி யாயமாயும்-மிகையாயும் இருப்பதால் தெய்வபக்தியைப் புறக்கணித்துக் கடிவன்றி-தெய்வமென்பது உண்டானதற்குத் தெய்வ சொரூபத் தானதென்ன செய்வது அறியாமையால், அண்டகோளங்களை அநு தினம் அடைக்கயத்திருக்குமபோதும், ஆகாயத்துச் சூரியனைக் காட் டுவதுபோதும், அவைகளைக்கொண்டேயும் பார்ப்பதுபோதும், பா வசகாக்ஷியாயும் சர்வசாக்ஷியாயும் விளங்குகின்ற கடவுளுடைய அ நந்தகலியாண குணங்களில் சிலவற்றைப் புலவர்களுடைய நூலின்கா ண எனக்குத்தெரிந்த மட்டில் ஒருவாறெடுத்துரைக்க ஆசைப்படுகிற ேன்.

கடவுள் ஆணுமல்ல - பெண்ணுமல்ல - அலியுமல்ல - அவ னுக்கு ஊருமில்லை - பேருமில்லை - யாருமில்லை - சீருமில்லை, அவ

ருக்குத் தாயுமில்லை. தந்தையுமில்லை - தாரமுமில்லை தமயருமில்லை. அவருக்கு ஒப்புமில்லை - தப்புமில்லை - அவர் பூதமுமல்ல - நாதமுமல்ல - சரமுமல்ல - அசரமுமல்ல - காணப்பட்ட ஒரு பொருளுமல்ல பஞ்சேந்திரியங்களுக்கு அவிஷயமானவர். ஞானேந்திரியங்களுக்கு எட்டாத துரியாதீதர் - அவர் மகாப்பிரபு. மண்டலாதிபதி - ஏகச்சக்கிரவர்த்தி தேவாதிதேவர் - இராஜாதிராஜர் - அவர் சர்வக்ஞர் - சர்வஞர் - சர்வசக்தர், சர்வேசுரர், சர்வகாரணர் - சர்வகர்த்தா சர்வநியந்தா சர்வாந்தரியாமி; அவர் பிதா - நாம் பிள்ளைகள். அவர் குரு, நாம் சிஷர்கள் - அவர் இராஜா நாம் குடிகள் அவர் ஆண்டவர் - நாம் அடிமை அவர் அன்னதாதா - நாம் யாசகர், அவர் செல்வர் நாம் தரித்திரர் - அவர் தர்மாத்மா - நாம் கர்மாத்மா. அவர் நித்தியர் - நாம் அநித்தியர். அவர் அரூபி - நாம் ரூபி - அவர் தீன கிருபாகரர் - சீலமேறையர். ஞானதிவாகரர் - நற்குணசாகரர் பரமபவித்திரர் - பந்தர்கள் ரித்திர்மதர். சமுத்திரர் - சகலவிசித்திரர் - அகிலநிவாசகர் - ஆனந்தபோதர். இதபாத்தியாகர். இன்பப்பிரவாகர் - மோக்ஷதாதா, மூலவேதா. சாக்ஷாத்மாதா - சர்வக்ஞாதா. ஆதிமத்தியாந்தரகிதர் - சாதித்தியர் சந்தரகிதர் - வேதசித்தாந்த விசிதர் - போதகவித்தாரமலிகிதர். கபடநாடகசூத்திரர் - தபனகோடிகாந்திரர் - உபஞானநேத்திரர் - அபயமோக்ஷ மோக்ஷத்திரர் - பாவநாசர் - ஜீவநேசர். தேவராசர். பாவிலாசர் - இப்படிப்பட்ட அதி அநேகாசர அசரீர அகண்டாகார அபார உதார நிர்விகார மகோத்தரகுணாகர சராசரதராதரபராபரவஸ்துவினுடைய அதிசய திருசியமான மகோன்னதப் பிரதாபத்தெரிவதற்கு அவரால் வகுக்கப்பட்ட அகில புவனசராசரங்களின் தன்மையை ஸ்தூலமாயேனும் அறிந்துகொள்ள வேண்டுவது அவசியம்.

இந்தப்பூமி எவ்வளவு பெரிதென்பதை நாமெல்லோரும் சாக்ஷிப்பிரமாணமாயறிந்திருக்கிறோம் - இந்தப்பூமியிலும் சூரியன் ௰௩-லட்சம் பங்கு அதிகப்பெரிதா யிருக்கின்றது. அந்தச் சூரியனைப்போல அநேககோடி சூரியர்களும் சந்திரர்களும் ஆகாய விரிவில் நக்ஷத்திர வடிவமாக நமக்குக் காணப்படுகின்றன - நாம் பார்க்கிற நக்ஷத்திரங்களைத்தவிர நம்முடைய பார்வைக்கு எட்டாத தூரத்திலும் அதற்கு மேலும்கீழும் எந்தப்பக்கங்களிலும் அடுக்கடுக்காக எண்ணிக்கையில்லாத நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களிருக்கின்றன - அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமீபம்போல நமக்குக் காணப்பட்டாலும் அவைகளுக்கும் இந்தப் பூமிக்கும் எப்படித்தூரமோ அப்படியே அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று தூரமுள்ளவைகளா யிருக்கின்றன இந்தச் சூரியனைச் சுற்றிப் பூமி முதலிய பலகிரகங்கள் ஓடுவன போல நக்ஷத்திரமாகிய ஒவ்வொரு சூரியனையும் பலபுவனங்கள் சு

ற்றி மேயாகின்றன. அப்படியானால் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சந்திர சூரியர்களையும் புவனகோடிகளையும் எண்ணத் தொலையுமா! எட்டில் அடங்குமா? அந்தப் பிரமாண்ட கோடிகளுக்குள் இந்தப் பூமி ஒரு அணுவுக்கும் சமானமல்ல. சகல புவனங்களையும் தாங்கிப் பரிபாலிக்கிற கர்த்தாவுக்குச் சிறிது கோபம் ஜனித்தால் அண்ட அடுக்குகள் குலைந்து ஒன்றோடொன்று மோதிச் சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலத்தின் மேலும், சந்திரமண்டலம் பூமண்டலத்தின் மேலும் விழுந்து சின்னபின்னமாய்ச் சிதறிப் போமென்பது சந்தேகமா? பல அண்டகோடிகளும் பரமேசுரனுடைய பாதத்துகள். சூரியன் அக்கினி முதலிய சுடர்கள் கடவுளுடைய தெய்வப் பிரகாச மேனியிலிருந்து தெறித்த சிறு பொறிகள். சமுத்திரங்களும் மேகங்களும் அவருடைய கிருபா சமுத்திரத்திலிருந்து தெறித்த சிறு துளிகள். பிரசண்டமாருதம் அவருடைய சுவாசமே. அநேக லோகங்கள் அவர் விளையாடும் பந்துகள். அவருடைய பிள்ளையாகிய நமக்காக அவரால் நியமிக்கப்பட்ட ஊழியக்காரர்களே பஞ்சபூதங்கள்; கற்பகோடி காலங்கள் அவருக்குக் கணப்பொழுது; அனந்தத் தேசங்களிலிருந்து சகல ஜீவர்களுக்கும் இரைகளைக் கொடுப்பவர் அவரே. தாம் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து சகலத்தையும் படைத்தவர் அவரே. தாம் நித்திரை செய்யாமல் பல்லுயிர்களைத் தூங்கவைத்துக் காவல் காக்கிறவர் அவரே; தாம் நடவாமல் ஓடியாடல் என்னுக்கு நேரானவனைப்போல் எங்கும் நிறைந்திருப்பவர் அவரே; தாம் கைகால் இல்லாமல் நிமைக்குமாத்திரத்தில் அண்டகோடிகளை உண்டாக்கின மகிமையரும் அவரே; அந்த அண்டகோடிகளைச் சாட்டையில்லாப் பம்பரம்போல ஆட்டுகின்றவரும் அவரே; கணநேரத்தில் பிராணிகளைக் காக்கின்றவரும் அவரே; இந்திரியங்களைப் பேசப் பண்ணுகின்றவரும் அவரே; சூரிய சந்திரர் நட்சத்திரப் பிரயாணமும் அவரே; ஆதியந்தமில்லா சகாத்தியம் செய்கிற சத்தியரும் அவரே; பட்சிகளுக்குப் போஜனம் கொடுக்கிறவரும் அவரே; அண்டங்களை ஆட்டுகிற சூத்திரரும் அவரே; ஜீவகோடிகளுக்குப் போஜனம் செய்கிறவரும் அவரே; சர்வலோக காரணரும் அவரே; அண்டவீதிகளைக் கட்டிய சிற்பத்தச்சனும் அவரே; சகல கட்டங்களைச் செய்கிற தச்சனும் அவரே; தாமரை வாய்க்காலைத் தடுப்பவரும் அவரே; சிறிய வித்துக்களைக்கொண்டு பெரிய விருக்ஷங்களையும் சகல தானியங்களைக் கொண்டு பெரிய உடல்களையும் ஒரு தானியத்தைக் கொண்டு கோடி தானியங்களையும் செய்கிற தேவசித்தர் காரணரும் அவரே; மனுஷர்களுக்கும், மிருகங்களுக்கும், பக்ஷிகளுக்கும், புழுக்களுக்கும், பலவர்ணங்களையும், அலங்காரங்களையும் அனுக்கிரக

பூட்டிய சித்திரக்காரரும் அவரே; ஆத்தும அரசன் குடியிருக்கும்பொருட்டு, இரண்டுகால்நாட்டி, இரத்தமாகிய நீர்சேர்த்து, மாமிசச்சுவரெழுப்பி, எலும்புக்கழிகளைப்பரப்பி நரம்புக்கயிறுகளாற் கட்டித் தோலாகிய கூரைமேய்ந்து, ஒன்பது வாயில்விட்டுச், சரீரவீட்டைச் செய்த சொந்தக்காரரும் அவரே; அந்தவீடு பிராணவாயுவால் சஞ்சரிக்கச் செய்த மந்திரவாதியும் அவரே; நமக்குத்தெரியாமல் நம்முடைய சித்தங்களில் வசிக்கிற சித்தரும் அவரே; தேகவீடு தாமே வளரவும், நிமிரவும்; குனியவும், நடக்கவும், ஓடவும், இருக்கவும், படுக்கவும், தூங்கவும் பலவேலைகளைச் செய்யவும், உண்ணவும் உண்ணுகின்ற பதார்த்தங்கள் ஜீரணித்து, உடலெங்கும் பரவவும், மனமானது சஞ்சரிக்கவும் நினைக்கவும், ஆலோசிக்கவும், சுகிக்கவும், துக்கிக்கவும், பஞ்சேந்திரியங்கள் பல இன்பங்களை அநுபவிக்கவும், நம்முடைய ஸ்வாதீனமில்லாமல் சுவாசந்தானே ஓயாமல் நடந்து கொண்டிருக்கவும் செய்த பரமதயாநிதியும் அவரே.

இந்தப்பூமியைக் கடவுள் உண்டாக்கி எத்தனையோ காலமாகியும் என்றும் புதிதாயும் வளப்பமாயும் செழிப்பாயும் இருக்கின்றது. ஒருபொருளை நாம் வீட்டில் வைத்திருந்தால் எத்தனைகாலமானாலும் அந்தப் பொருள்மட்டு மிருக்குமேயல்லாமல் அது பல பொருள்களை உண்டாக்காது. பூமியோவென்றால் ஒன்றுகோடியாகச் செய்கின்றது. ஒரு நெல்லைவிதைத்தால் எண்ணிமுடியாத அநேக நெற்கள் உண்டாகின்றன. ஒருமரக்கால் தானியத்தை இருபது மரக்காலாகவும் பத்துமரக்கால் தானியத்தை இருநூறு மரக்காலாகவும் பூமி விளைவிக்கின்றது. கடவுளுடைய ஆக்ஞையினால் பூமிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும் சகல வஸ்துக்களும் மனுஷர்களுக்குஊழியக்காரர்கள்போல் சேவைசெய்கின்றன வென்பதை அடியில் விவரித்துக் காட்டுவோம்.

பூமியானது சகலசராசரப் பொருள்களும் அடங்கிய பண்டகசாலையா யிருப்பதுமன்றிப் பயிரிடுகிற குடியானவன்போல நவதானியங்களையும் இதரபோஜன பதார்த்தங்களையும் நமக்கு விளைவித்துக் கொடுக்கின்றது. அப்பு ஜலக்காரியைப்போல ஸ்நானபானாதிகளுக்கு உதவுகின்றது; காற்று ஆலவட்டக் காரன்போல நமக்குச் சாமரை போடுகின்றது; நெருப்பு சமையற் காரனைப்போல அன்னபாகம் செய்கின்றது; ஆகாசம் தீபம் ஏந்துகிறவன்போலச் சந்திர சூரிய நக்ஷத்திரமுதலிய தீபங்களைத் தாங்கிக்கொண் டிருக்கின்றது; மேகங்கள் ஜலமிறைக்கிற பெண்களுக்குச் சமானமா யிருக்கின்றன; நதி, ஏரி, குளம் முதலியவைகள் தண்ணீர் வைக்கிற கடாரங்களா யிருக்

கின்றன. விருக்ஷாதிகளும், பயிர்பூண்டு முதலியவைகளும் பலசரக்குக் கடைக்காரர்கள்போல இலை, பூ, காய், கனி, கிழங்கு, தானிய முதலிய பலசாமான்களைக் கொடுக்கின்றன. பசுக்களும், ஆடுகளும், பால் வியாபாரிகள்போல நெய் முதலிய பதார்த்தங்களைக் கொடுக்கின்றன. பூச்செடிகள் புஷ்பிக்கிற பெண்களாயிருக்கின்றன. பலமூலிகைகள் மருந்துகொடுக்கிற வைத்தியர்களாயிருக்கின்றன. புஷ்பசாலைகள் நாடகசாலைக்குச் சமானமாயிருக்கின்றன. மயில், அன்னம், கோழி, கொக்கு முதலிய பக்ஷிகள் நாட்டியம்பெண்கள்போல நடனஞ்செய்கின்றன. குயில், கிளி, பூவை, வானம்பாடி முதலிய பக்ஷிகள் பாடகர்கள்போல சங்கீதம்பாடுகின்றன. காகம் பருந்து, கழுகு, கோழிமுதலிய பறவைகளும் பல்லி, அரணை முதலியவைகளும் விசேஷத்தைச்செய்கிற பெண்கள்போலப் பலபூச்சிகளையும், இறந்துபோன பலஜந்துக்களையும், அசுத்தங்களையும், பக்ஷிக்கின்றன. பருத்திச்செடி, பட்டுப்பூச்சி முதலியவைகள் நமக்கு வஸ்திரவியாபாரிகளாயும், நாய், ஆடு, புலி, கரடி முதலியவைகள் சால்வை, போர்வை, கம்பளம் இவைகளைக்கொடுக்கிற வர்த்தகர்களாயுமிருக்கின்றன. தேனீக்கள் தேன்கொடுக்கின்றன. பசு, எருமை, ஆடு முதலியவைகள் பாற்காரர்போல நமக்குப்பால் கொடுக்கின்றன. காளை, குதிரை, யானை, ஒட்டகம் முதலியவைகள் வாகனங்களாய் நம்மைச் சுமந்துகொண்டு இன்னும் பலவேலைகளுக்கும் உதவுகின்றன. அந்தப்பிராணிகளுக்குப் புல், வைக்கோல் முதலியவைகள் ஆகாரங்களாயிருக்கின்றன. எறும்பு முதலியவைகள் வீடுபெருக்குகிறவர்கள்போலப் பலவித அசுத்தங்களை நீக்கிச் சுத்தஞ்செய்கின்றன. நாய்கள் காவற்காரரைப்போல் வீடு காக்கின்றன. கழுதையும் மாடுகளும் பொதிகளைச் சுமக்கின்றன. சேவல்களும், செம்போத்துகளும், காகங்களும் சூரியோதய வருகையைக் காட்டுகிற கடிகாரக்காரர்களாயிருக்கின்றன. சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய துஷ்டமிருகங்களும், பாம்பு, தேள் முதலிய விஷஜந்துக்களும், தெய்வத்தைப் போற்றாதவர்களைத் தண்டிக்கிற சேவகர்களுக்குச் சமானமாயிருக்கின்றன. [illegible] களை வளர்க்கும் தாய்போலக் கருணையுள்ள [illegible] அந்தத் துஷ்டஜந்துக்களையும், இடி, பெருங்காற்று, பூகம்பம், [illegible] முதலிய துன்பங்களையும், [illegible] [illegible] உண்டாகிறது [illegible] [illegible] அந்தத் துஷ்டஜந்துக்களால் துன்பங்களை [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] பது அபசாரமல்லவா? [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] முதலியவைகளையும் [illegible]

ருஷ்ட மிருகங்களுக்கு வெவ்வேறு சத்துருக்களையும் சுவாமி உண்டுபண்ணியிருக்கிறார். மேலே நாம் விவரித்தபடி உலகத்திற் காணப்பட்ட பொருள்களில் ஒன்றேனும் நமக்கு உபயோகமற்றதா யிருக்கவில்லை.

மேற்சொன்ன வஸ்துக்களுமன்றிப் பூமண்டலத்தில் உள்ள சகல மனுஷர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் சகாயமாயிருக்கும்படி சுவாமி செய்திருக்கிற விசித்திரம் அதிசயிக்கத்தக்கதா யிருக்கின்றது. ஒரு குடும்பத்திலுள்ள பலபேர்கள் பலதொழில்களைச் செய்து அந்தக்குடும்பத்தைத் தாங்குவதுபோல உலகமாகிய பெரிய குடும்ப சம்ரக்ஷணார்த்தமாகச் சகலஜனங்களும் பிரயாசப்படுகிறார்கள். ஒருவன் மகாராஜனாயிருந்தாலும், ஏழையானாலும் அவன் ஒருநாள் ஜீவிக்கிறதற்கு எத்தனையோ ஜனங்களுடைய உதவி வேண்டியதா யிருக்கின்றது. நமக்குப் போசனங் கிடைப்பதற்காக நிலத்தை வெட்டித் திருத்துகிறவர்களும், உழுகிறவர்களும், பயிரிடுகிறவர்களும், ஜலம்பாய்ச்சுகிறவர்களும், களைபிடுங்குகிறவர்களும், காவல் காக்கிறவர்களும் அறுத்துக் களம்சேர்க்கிறவர்களும், தானியங்களைக்குத்தி அரிசியாக்கி விற்கிறவர்களும் இவ்வகையாக அதிற் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இத்தனைபேரென்று கணக்கிடக்கூடுமா! அப்படியே உப்புமுதல் கற்பூரம்வரையில் உள்ள சகல சாமக்கிரிகளும், காய்கறிகளும் நமக்குக் கிடைப்பதற்காக எண்ணிக்கையில்லாத ஜனங்கள் பலவிடங்களில் பலவிதமாகப் பாடுபடுகிறார்கள். வஸ்திரம் நமக்குக் கிடைப்பதற்காகப் பருத்தி விதைத்தெடுத்துப், பஞ்சாக்கிக், கொட்டி, நூற்றுச் சாயந்தோய்த்து நெய்து, வஸ்திரமாகிறவரையில் தேகப் பிரயாசைப்படுபவர்களுக்குக் கணக்குண்டா! சமையலுக்கு வேண்டிய விறகும் நீரும் கிடைப்பதற்காக அநேகர் விறகுவெட்டி விற்கிறார்கள். அநேகர் நதி, ஏரி, குளமுதலியவைகளை வெட்டுகிறார்கள். அநேகர் நமக்கு நடக்கப்பாதை செப்பனிடுகிறார்கள், நமக்கு வீடுகட்ட அநேகர் செங்கல் ஓடு சுண்ணாம்பு முதலியவைகள் செய்கிறார்கள். அநேகர் மரங்கள்வெட்டி அறுத்துப் பலகையாக்குகிறார்கள். அரசர்கள், மந்திரிகள், படைவீரர்கள், நியாயாதிபதிகள் முதலானவர்கள் நமக்குச் சத்துருபயமில்லாமலும், அநியாயம் நடவாமலும், சர்வஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாக்கிறார்கள். குருமார், உபாத்தியாயர் முதலியோர் நமக்கும் நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கும் ஞானோபதேசம் செய்கிறார்கள். வைத்தியர்கள், தச்சர், கொல்லர், தட்டார், வண்ணார், நாவிதர், செக்கார், சேணியர் முதலானவர்கள் நமக்காகப் பலதொழில்கள் செய்கிறார்கள்.

ஒரு தேசத்தார் பிழைப்பதற்காக அந்தத் தேசத்து ஜனங்கள் மட்டுமல்ல, பூமண்டலத்திலுள்ள சகல ஜனங்களும் உழைக்கிறார்க

ள். நம்முடைய ஸ்திரீகள் பாதாதிகேசபரியந்தம் வஸ்திர பூஷணாலங்காரம் செய்து கொள்வதற்காகப் பலதேசங்களிலிருந்து பலவர்ணமான வஸ்திரங்களையும், நவரத்னங்களையும், தங்கம், வெள்ளி முதலிய பஞ்சலோகங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு கடல்வழியாயும், கரைவழியாயும் எண்ணிக்கையில்லாத ஜனங்கள் வருகிறார்கள். அந்த நவரத்னங்களும், பஞ்சலோகங்களும், கிருகோபகரணமான பலபாத்திரங்களும், சாமான்களும் நமக்குக் கிடைப்பதற்காக மலைகளிலும், கடல்களிலும், பொற்சுரங்கங்களிலும், காடுகளிலும், லக்ஷாதி லக்ஷம் ஜனங்கள் கைசலிக்க, கால்சலிக்க, தேகமெலிய, நெற்றிவேர்வை நிலத்தில் விழப் படாதபாடெல்லாம் படுகிறார்கள். இவ்வகையாக ஒவ்வொருவனும் ஜீவிக்கிறதற்கு உலகத்திலுள்ள எல்லா ஜனங்களும் பிரயாசப்படும்படி ஐயன் செய்திருக்கிற விநோதத்தை யார் அளவிடக்கூடும்.

உலக முழுவதும் ஒரு குடும்பமென்பதற்கும் ஒரே வர்க்கமென்பதற்கும் இன்னும் அநேக பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணங்கள் உண்டு: பூலோகத்தைச் சேர்ந்த சகல கண்டங்களிலும் வசிக்கிற சர்வஜனங்களுக்கும் தேகங்களும், அவயவங்களும், குண குணங்களும், இன்பதுன்பங்களும், சாவு வாழ்வுகளும் எவ்வளவும் வித்தியாசமில்லாமல் ஒரே தன்மையாயிருக்கின்றன. சகல பாஷைகளிலும் உள்ள இலக்கணம், இலக்கியம், கணிதம், நியாயம், தர்க்கமுதலிய நூல்களும் வித்வான்களுடைய கற்பனைகளும், வாரம், மாதம், ஆண்டு முதலிய கணக்குகளும், சகல தேசத்தாருக்கும், சற்றேறக்குறைய ஒரே வகையாயிருக்கின்றன. பூமி சாஸ்திரத்திலும் அந்தந்த தேசங்களுக்குரிய சீதோஷ்ண பேதங்களினாலும், ஆகார வித்தியாசங்களினாலும், சில தேசத்தார் வெளுப்பாயும், சிலதேசத்தார் கறுப்பாயுமிருக்கிறார்களே யன்றி வேறு காரணமல்லவே. ஒரு தேசத்திலுள்ள நகரவாசிகளுக்கும், கிராமவாசிகளுக்கும், பேச்சு முதலிய சிலவிஷயங்களில் வித்தியாசம் உண்டாயிருப்பது சகவாசகாரணமேயல்லாமல் இயற்கைக்காரணமல்லவே. ஒருபிராமணன் வீட்டுக் குழந்தையைப் பாலியப்பருவத்தில் ஒருதாழ்ந்த ஜாதியான் தன்வீட்டிற்கொண்டுபோய் வளர்த்தால் அந்தக் குழந்தை தாழ்ந்தசாதியார்போலவே பேசவும்-நடக்கவும் கற்றுக்கொள்ளும். ஒருபறையன் வீட்டுப்பிள்ளையைப் பிராமணன் கொண்டுபோய் வளர்த்தால் பிராமணனைப்போல வார்த்தையும், நடையுடைபாவனைகளும் உண்டாகும். இதுவே சேர்க்கைக் காரணமென்பதைக் காட்டுகின்றது. பிராமணப்பிள்ளை பூணூல் விபூதி ருத்திராக்ஷத்துடன் பிறக்கவில்லை. பறையன் வீட்டுப்பிள்ளை, மாடுமேய்க்கிறகோல், [illegible] கந்தையுடன் பிறக்கவில்லை. ராஜபுத்திரர்கள் தலையில் கிரீடமு

கையில் செங்கோலும், பீதாம்பரமும் தரித்துக்கொண்டு கனகவிக்கிரகம்போல், அதிசுந்தரமாய்ப் பிறக்கவில்லை; ஏழைப்பிள்ளை - இரந்து குடிக்கும் ஓட்டுடன் கோவணாண்டியாய்க் குரூபியாய்ப் பிறக்கவில்லை; அரசன்வீட்டுப் பிள்ளையாயிருந்தாலும் ஏழைவீட்டுப் பிள்ளையாயிருந்தாலும் - எல்லாப்பிள்ளைகளும் ஒருகோவணத்துக்கும் கதியில்லாமல் சுத்தநிர்வாணத்துடனும் நிராதரவாயும், துர்ப்பலமாயும், பிறக்கின்றன. பிறந்தபிற்பாடு எந்தஜாதிப்பிள்ளையாயிருந்தாலும் படித்தால் புத்திமானாயும், படியாவிட்டால் புத்தியில் உலக்கைக் கொழுந்தாயும் பிரவர்த்திக்கிறதென்பது யாவர்க்கும் ஸ்வாநுபோகமாயிருக்கின்றது. சகலமன்னுயிர்களுக்கும் ஏகபிதாவாகிய கடவுள் எல்லாருக்கும் பொதுவில் மழைபெய்யவும், எல்லாருக்கும் சந்திர சூரிய நக்ஷத்திரங்கள்பிரகாசிக்கவும், எல்லாருக்குஞ்சமானமாகப் பஞ்சபூதங்கள் வேலைசெய்யவும்ஆக்ஞாபித்திருக்கிறார். அப்படியே எல்லா மனுஷர்களும் வியாதி முதலிய துன்பங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அந்திய காலத்தில்,தங்களோடுகூட ஒன்றுங்கொண்டு போகாமல் பிறந்தகோலமா யிறந்துபோகிறார்கள் இப்படிப்பட்ட பலமுகாந்திரங்களால் உலகமெல்லாம் ஒருகுடும்பமென்பதும் ஒரேஜாதியென்பதும். நிதர்சனமாயிருக்கின்றது.

ஒருசிறிய குடும்பகாரியம்நடப்பதற்குப்பெரியர் சிறியரென்கிற அந்தஸ்துக்கிரமமிருக்கவேண்டியது எப்படி அவசியமோ-, அப்படியே உலகமாகிய பெரியகுடும்பம் உஜ்ஜீவிப்பதற்கு அரசரென்றும், குடிகளென்றும், மேலோரென்றும், கீழோரென்றும், தனவான்களென்றும், தரித்திரர்களென்றும்பல அந்தஸ்துகளிருக்க வேண்டியது முக்கியம்- அப்படிப்பட்ட தாரதம்மிய மில்லாமல் சகலரும் சமானஸ்தர்களாயிருந்தால் தலைக்குத்தலை மூப்பாய் ராஜநீதியும் பலதொழில்களும் நடவாமல்விபரீதம் உண்டாகுமென்பது நிச்சயமே. மேலான அந்தஸ்துள்ளவர்களுக்கு அந்த அந்தஸ்துக்குத்தக்க விசாரங்களும், கவலைகளும், சஞ்சலமும், ரோகங்களும், அதிகமாயிருக்கின்றன. அவ்வளவு கஷ்டங்கள்தாழ்ந்தபதவியில் இருப்பவர்களுக்கு இல்லை-, அவர்களுடைய சரீர பிரயாசமானது அவர்களுக்கு ஆரோக்கியத்தையும், மனோரம்மியத்தையும், பரமசந்தோஷத்தையும் கொடுக்கின்றது. தாங்கள்குடியிருக்கிற வீடுகள் அசைந்தாலும் தாங்கள் அசையாமல்சோம்பலைமேற்கொண்டிருக்கிறதனவான்களுக்குச்சரீரசுகமும், மனோதிருப்தியும்குறைவாயிருக்கின்றன-பலதேசங்களைப் பிடித்தால் ஒரு அரசனுக்கு எவ்வளவுசந்தோஷம் உண்டாகுமோ அவ்வளவுசந்தோஷம்-கூலிவேலை செய்து சொற்பப்பொருளைச் சம்பாதிக்கிற ஏழைக்கும் உண்டாகின்றது: இவ்விதமாக ஒரு விஷயத்தில் குறைவு

ன்னவர்களை வெகுருவிஷயத்தில் அதிகப்பிரீதி சகலராலும் சன்மானமாக ரக்ஷிக்கிற கிருபாசமுத்திரமாகிய கடவுளை அத்யந்தமாகத் தியானிக்கும்படி ஸ்திரீகளுக்குப் போதிக்கவேண்டும்.

தெய்வத்தை யடைவதற்குப் புண்ணியமே வழியாயிருப்பதால் ஸ்திரீகளுக்குப் புண்ணியபாபவிசேஷங்களைச் சொல்லுகிறோம். புண்ணியத்திற்குப் புண்ணியமே காரணமல்லாது அதற்கு உபாயான்று சொல்லவேண்டுவது வேறொன்றுமில்லை. புண்ணியமே புத்தி, புண்ணியமே சித்தி, புண்ணியமே சக்தி, புண்ணியமே முக்தி, புண்ணியமே வேதாந்தம், புண்ணியமே சித்தாந்தம், புண்ணியமே சித்தாந்தம், சகலசாஸ்திரங்களும், வேதங்களும், வேதாகமங்களும், இதிகாசபுராணங்களும் எடுத்துச்சொல்லுவது புண்ணியத்தையே. ஏகாந்திகளும், சித்தாந்திகளும், யோகிகளும், விரக்தர்களும் தேடியதும், நாடியதும், சாதித்ததும் புண்ணியமே. தபசிகளும், தபோதனர்களும், தவசிகள் முதலிய மகாத்துமாக்களும் புண்ணியத்தினாலேயே. உலகத்தில் என்னதான் ... சாதுக்கள் செய்கிறதெல்லாம் சாதிக்கிறதும் புண்ணியமே. அதினாலேதான் அவர்களை அநேகர் மதிக்கின்றார்கள். பாபங்கள் ... தானும் பாபத்தை நீக்கிப் புண்ணியத்தை நிலைநிறுத்துவதே ... அதில் அநேக மகாத்மாக்கள் நிலைநிறுத்தி நிலைநிறுத்தினதும் புண்ணியமே. இல்லறம், துறவறம் என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டறங்களும் புண்ணியமே. பக்தர்களைக் காத்தருளுவதும் புண்ணியமே. சத்துருக்களை ஜெயிப்பதும் புண்ணியமே. சகல ... களைக் கொடுப்பதும் புண்ணியமே. பாதுகாக்கும் ... ருவதும் புண்ணியமே.

லோகத்திற்கும், காலத்திற்கும் ... முடிய இஷ்டர்களும் அநிஷ்டர்களும் ... இருக்கிறார்கள். இந்த உலகத்திலும் புண்ணியவான்களுக்கு ... ஷ்டர்களுக்கும் ... அநிஷ்டர்களுக்கு ... இஷ்டர்கள் ... அநிஷ்டர்கள் ... கள். அரசர்களும் கியாயாதிபதிகளும் ... கிறார்கள். ... ர்களை ... கொண்டிருக்கிறார்கள். தெய்வானுக்கிரகம் ... கிரியர்கள் உத்தியோகங்களில் நியமிக்கப்பட்டதும் அவர்களுடைய ... அயோக்கியதை வெளியானபடியினால் அவர்களை ... ங்களினின்று தள்ளுகிறார்கள். ... ளுக்கும் கல்வியின்மைகளைக் கேட்டுச் செட்ட ... ரிகளைப்போக்கு ...

ஷிக்கிறார்கள் நல்லவன் ஏகசாட்சியாயிருந்தாலும் அவனுடையவா ர்த்தையைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு அசத்தியவான்கள் பலராயி ருந்தாலும் அவர்களுடைய சாக்ஷியங்களைத்தள்ளி நியாய சபையா ர் தீர்மானிக்கிறார்கள். கூடியமட்டும் நல்லவர்களையேதேடி அவர்க ளிடத்தில்கொடுக்கல்வாங்கல்செய்ய யாவரும்விரும்புகிறார்கள். நாணை ய முள்ளவர்த்தகர்களிடத்திலே யாவருஞ்சரக்குகளைக்கொள்ள அ பேக்ஷிக்கிறார்கள். பெண்வீட்டுக்காரர்கள் நற்குணமுள்ள புருஷர்க ளையும் பிள்ளைவீட்டுக்காரர்கள் நற்குணமுள்ள பெண்களையுந் தேடி விவாகஞ்செய்வது பெரும்பாலும் வழக்கமாயிருக்கின்றது. யஜமான் துஷ்டனாயிருந்தாலும் அவன்நல்லவர்களையே தேடித்தனக்குவே லைக்காரர்களாக வைத்துக்கொள்ளுகிறான்.

சிஷ்டர்களால் ஒருவருக்குந் துன்பமில்லாதபடியால் சிஷ்டர்க ளைத் துஷ்டர்களும் பூஷிக்கிறார்கள் துஷ்டர்களால்யாவருக்கும் உப த்திரவமானபடியால் துஷ்டர்களைத் துஷ்டர்களும் தூஷிக்கிறார்கள் துஷ்டனைத் துஷ்டனென்றுசொன்னால் அவனுக்கே கோபமவரும். அவனைச் சிஷ்டனென்றுசொன்னால் அவனுக்குச் சந்தோஷமுண் டாகும். துஷ்டனை அவனுடைய பெண்சாதியும்பிள்ளைகளுமே நம் பார்கள் துஷ்டர்களும் வாசாகைங்கரியமாய்த் தாங்கள் நல்லவர்க ளென்று பிரிவேஷம் பூண்டுகொண்டால்மட்டும் அவர்களிந்த உல கத்தில் ஜீவிக்கலாமேயொழிய வேறுவகையில் ஜீவிக்க மார்க்கமில் லை இந்தக்காரணத்தைப் பற்றியே உலகத்தில் கள்ளஞானிகள் விஸ் தாரமாயிருக்கிறார்கள். ஒருவனுக்கு அழகும், தனமும், வித்தையு ம் இல்லாதிருந்தாலும் அவன் நல்லவனாயிருப்பானானால் அவனிடத் தில் யாவருக்கும்கௌரவமும் அவனைப் பார்க்கப்பார்க்கப் பிரியமு ம் சந்துஷ்டியும் உண்டாகின்றன. வடிவில் மன்மதனும் திரவியவா னுமிருந்தாலும், அவன் துஷ்டனாயிருப்பானானால் அவனிடத்தில் யாவருக்கும் அருவருப்பும் அவமதிப்பும் உண்டாகின்றது. சிறுபிள் ளைகளுந் துஷ்டர்களை வெறுக்கிறார்களென்பதற்கு மழையில்லாத காலங்களில் சிறுபிள்ளைகள் கொடும்பாவி கட்டியடிக்கிறவழக்கமே சாக்ஷியமாயிருக்கிறது. ஊருக்கு ஒருநல்ல அதிகாரிவந்தால் அவனை யெல்லாரும் கொண்டாடிக்கொண்டு அவனுடைய க்ஷேமத்தைப் பி ரார்த்திக்கிறார்கள். அவன்பரமதுஷ்டனாயிருந்தால அவனால் துன்பம டைந்தவர்கள். துன்பமடையாதவர்கள் எல்லோரும். எப்போபித்து ச்சமயம் வரும்போது அவனைக்கெடுக்கக் கங்கணம் கட்டிக்கொள் ளுகிறார்கள். வீடுகளிலும் வீதிகளிலும் பலபேர்பேசுகிறவார்த்தைக ளைக்கவனித்தால் இன்னான் நல்லவன் இன்னான் கெட்டவன் என்கி றவார்த்தை கலவாமலிராது. விவரந்தெரியாத குழந்தைகளும்,

நல்லவர்களிடத்திற் பிரியத்தையும் துஷ்டர்களிடத்தில் அப்பிரியத்தையுங் காட்டுகின்றன.

சத்தியம், பொறுமை, சாந்தி, தயை, தாக்ஷிணியம், இரக்கம், உபகாரம், நிகர்வமின்மை முதலிய நற்குணங்களை மெச்சாதவர்கள் யார்? அந்நற்செய்கைகளைத் தங்களுக்கு யாவருஞ்செய்யவேண்டுமென்று விரும்பாதவர்கள் யார்? அபகாரம், பொய், குரூரம், வஞ்சகம், களவு, கொலை, கோபம், லோபம், மோகம், குரோதம், மதம், மாற்சரியம், கொடுமை, அநீதி முதலிய துர்ச்செய்கைகளைப்பிறரிடத்திற்கண்டால் அவைகளை வெறுக்காதவர்கள்யார்? அத்துச்செய்கைகளைத் தங்களுக்கு ஒருவருஞ்செய்யக்கூடாதென்று அபேக்ஷியாதவர்கள் யார்? ஒருவன் உபகாரிகளைக்கண்டால் அவனைப்பிரியமாக உபசரிக்காதவர்கள் யார்? ஒருவன் தாங்கக்கூடாத துன்பத்தை யனுபவித்தால் அவனுக்காக இரங்காதவர்கள் யார்? ஒருவன் மற்றொருவனை அநியாயமாக உபத்திரவஞ் செய்தால் அந்தக்கொடியவனைக் கோபிக்காதவர்கள் யார்? ஒருவனுடைய கண்ணில் வேறொருவன் குத்துவதை நாம் பார்த்தால் நம்முடைய கண்களும் நோகின்றன. ஒருவன் வேறொருவனை அடித்தால் அதைப்பார்க்கிற நம்முடைய தேகமும் வலிப்பதுபோலிருக்கின்றது. தங்களுடைய சொந்தத்துக்கத்துக்காக அழாதவர்களும் பிறர் துக்கத்துக்காக அழுகிறார்கள். துன்மார்க்கத்திற் பழகிப்பழகிக் கல்லைப்போன்ற கடினசித்தங்கொண்டிருக்கிறவர்களைத் தவிர மற்ற யாவரும் துன்பப்படுகிற பிராணிகளைக்கண்டால் இரங்காமலிரார்கள்.

கதைகளிற் சொல்லப்படுகிற சாதுக்களைக் கூடப் புகழ்வதும், அவர்களுக்கு விரோதிகளான அசாதுக்களை நிந்திப்பதும் யாவருக்கும் சகஜமாயிருக்கின்றன. இராவணன் இராமத்துரோகஞ் செய்தானே யல்லாமல் நமக் கென்னதுரோகஞ் செய்தான்; துரியோதனன் தர்மபுத்திராதிகளுக்குத் தாயாதியேயல்லாமல் நமக்குத் தாயாதி யல்லவே; அரிச்சந்திரன் நமக்கென்ன உபகாரஞ் செய்தான்; நக்ஷத்திரையன் நமக்கென்ன அபகாரஞ் செய்தான்; இராமாயணத்தில் இராமர் தமது பத்தினியைப் பிரிந்து அழுகிற இடத்தை நாம் வாசிக்கும்பொழுது சீதையுடனே நம்முடைய பத்தினிகளும் போய்விட்டதுபோல நாமுங்கூட அழுகிறோம். அவருடைய படைகளாகிய குரங்குகளுடனே நாமுங் கூடிக்கொண்டு இராவணாதிகளுடனே யுத்தஞ் செய்கிறோம். அந்தக்குரங்குப் படைகளுக்குத் திவலைச் சேதம் வந்தாலும் நமக்குப் பிராணச் சேதம் வந்ததுபோல வாடுகிறோம்; இராமபாணத்தால் இராக்ஷதப்பிணங்கள் மலைமலையாய்க் குவியும்போது நமக்கு இராமர் கனகாபிஷேகம் செய்ததுபோல நாம் ஆநந்தபரிதராகிறோம்; தாயன் முத

லிய பஞ்சபாண்டவர்களும், அரிச்சந்திரனும் இராஜ்யங்களை யிழந்து பரிதபிக்கும்பொழுது நம்முடைய இராஜ்யங்களும் போய்விட்டது போல நாமும் அநுதாபப்படுகிறோம். பின்பு அவர்களுக்குப் பட்டாபிஷேகமான வுடனே நமக்கும் பட்டாபிஷேகமானது போல் மகிழ்ந்து அவர்களுடனே நாமும் மனோராச்சியஞ் செய்கிறோம். இவை முதலிய காரணங்களால் புண்ணியத்தின்மேல் பிரியத்தையும் பாபத்தின்மேல் வெறுப்பையும் மநுஷருக்குச் சுபாவகுணமாய் ஸ்வாமிகொடுத்திருக்கிறாரென்பது பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணமா யிருக்கின்றது.

புண்ணியம் செய்வது பிரயாசமென்று சிலர் நினைப்பார்கள். அப்படி நினைப்பது தப்பு. சாண்வயிறு வளர்ப்பதற்காக சமுத்திர யாத்திரை செய்தும், மலைகள் ஏறியும், ஆரணியங்களைக் கடந்தும், தேசாதிதேசங்களெல்லாந் திரிந்தும் பல தொழில்களைச் செய்கிறார்கள். யுத்தரங்கத்திற்போய்ச் சண்டைசெய்து பிராணனைக் கொடுக்கிறார்கள். மநுஷனுடைய செய்கையோ தேவதா நிர்மாணமோவென்று பிரமிக்கும்படியான சிற்பவேலைகள், சித்திரவேலைகள், நீராவியந்திரங்கள், இருப்புவண்டிகள், தந்திதபால் முதலிய அருமையான வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். அகோராத்திரம் பிரயாசப்பட்டுப் பல சாஸ்திரங்களையும், பல தொழில்களையும் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அதிசயமான காரியங்களைச் செய்கிற மநுஷர்களுக்கு உண்மை சாந்தம், பொறுமை முதலிய புண்ணியங்களைச்செய்வது மஹாப்பிரயாசமா? அவைகளைச் செய்ய அலையவேண்டுமா? தேகப் பிரயாசைப் படவேண்டுமா? இல்லையே.

பாவஞ்செய்வது கஷ்டமே தவிரப் புண்ணியஞ்செய்வது கஷ்டமல்ல, உள்ளகாரியத்தை உள்ளபடி சொல்வதுதானே உண்மை; நடந்த காரியத்தைக் கூட்டாமற் குறைக்காமல் நடந்தபடியேசொல்வது எவ்வளவு எளிதானகாரியம். நடவாத காரியத்தை நடந்தது போலப் பொய்சொல்லுகிறதாயிருந்தால் முன்னுக்குப் பின் விரோதமில்லாமல் முந்தியே ஆலோசித்துக் கற்பித்துக்கொண்டு ஆகாசமாளிகைகட்டுவதுபோலப் பொய்க்கோட்டைகட்டுவது எவ்வளவு வருத்தமாயிருக்கின்றது. அஸ்திபாரமில்லாத சுவருக்கு ஆயிரம் முட்டுக்கொடுப்பதுபோல ஒருபொய்யை ஸ்தாபிக்க அநேகம் பொய்களைச் சொல்லியும் பிரயோசனமில்லாமல் "கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டு நாளையில் தெரியு" மென்பதுபோல எப்படியும் பொய் வெளிப்படுகின்றது;— கொலை, களவு, மோசம், வஞ்சகம், பரஸ்திரீகமனம் முதலிய கொடிய செய்கைகளைச் செய்வதற்குத் தகுந்த சமயங்களும், ஆயுதங்களும், சகாயங்களும் தேடிக்கொண்டு அந்தச் செய்கைகளைச் செய்வது எவ்வளவு கஷ்டமும் வருத்தமும்

அர்சமும் பிராணசங்கடமுமாயிருக்கின்றன. அந்தச்செய்கைகளுக்கு விரோதமான புண்ணியங்களைச்செய்வது எவ்வளவு யிலேசாயிருக்கின்றது.

சர்வசாட்சியாகிய கடவுள் பாபபுண்ணியங்களைத் தெரிவிப்பதற்கு மனோசாக்ஷியாகிய இப்புத்தியை ஒவ்வொருவருடைய சரீரத்திலும் வைத்திருக்கிறாரென்பது சத்தியமே. விவரந்தெரியாத பாலர்களும், சித்த ஸ்வாதீனமில்லாத பைத்தியக்காரர்களும் தவிர மற்றயாவரும் படித்தவர்களாயிருந்தாலும், படியாதவர்களாயிருந்தாலும், நன்மை தீமைதெரியாதவர்கள் ஒருவருமில்லை. படியாதமூடர்களுக்குத் தர்மாதர்மங்களைச் சேர்ந்த சில நுட்பமான விஷயங்கள் தெரியாமலிருந்தாலும், ஸ்தூலமாய், தர்மம்இன்னது, அதர்மம்இன்னது, என்பது யாவருக்கும் தற்சுபாவமாகத் தெரிந்திருக்கின்றது. ஆனதுபற்றியே "நெஞ்சையொளித்தொரு வஞ்சகமில்லை" என்றும் "தன்னெஞ்சறியாத பொய்யில்லை தாயறியாத சூலில்லை" என்றும் "தன்னையறியாத சன்னதமில்லை" என்றும், பெரியோர்களுடைய வாக்கியங்களிருக்கின்றன. மனோசாட்சியாகிய இப்பாபபுண்ணியங்களை நமக்குக் காட்டுகிறதுந் தவிர நாம் பாவஞ்செய்யும்பொழுது நம்மைத் தகிக்கின்றது. புண்ணியம் செய்யும்பொழுது நம்மைப்புகழ்ந்து சந்தோஷிக்கின்றது. ஆகையால் மனோசாக்ஷிக்கு விரோதமில்லாமல் நடக்கிறவர்களே புண்ணியாத்மாக்கள்.

கண்ணாடியில் தோன்றுகிற நம்முடைய பிரதிபிம்பம் நாம் செய்வதையெல்லாம் தானுஞ்செய்து காட்டுவதுபோல நம்முடைய பிரதிபிம்பமாகிய உலகம் நாம்செய்வதையே நமக்குச் செய்கின்றது. நாம் ஒருவனைப்புகழ்ந்தால், அவனும் நம்மைப்புகழுகிறான். நாம் ஒருவனையிகழ்ந்தால், அவனும் நம்மையிகழுகிறான். நாம் ஒருவனுக்கு உபகாரஞ்செய்தால் அவனும் நமக்கு உபகாரஞ்செய்கிறான். நாம் அபகாரஞ்செய்தால், அவனும் நமக்கு அபகாரஞ்செய்கிறான். ஒருவன் எளியவனாயிருந்தாலும், அவனுக்கு நாம் தீங்குசெய்தால், அவனும் ஒருசமயத்தில் நமக்குத்தீங்கு செய்வது ஆகாதகாரியமல்ல. கொசுகும் யானையைச் சாடுகின்றது. [illegible] பெரியபொருள்களைச் சிறிய செல்லும் பக்ஷித்து நாசமாக்குகின்றன. நாம் எதை விதைக்கின்றோமோ அதுவே நமக்குப் பலிக்கும். வேம்பை விதைத்தவனுக்கு வேம்பல்லாமற்கரும்பு கிடைக்குமா? பாம்பை வளர்த்தவனுக்கு விஷமேயல்லாமல் அமிர்தங்கிடைக்குமா? அப்படியே நாம் நன்மைசெய்தால் நன்மையும் தீமைசெய்தால் தீமையும் நமக்கிடைக்கிறபடியால் தின்மையைவிட்டு நன்மையையே செ

த்துக் கொள்வது விவேகமாயும் நம்முடைய சுயப்பிரயோஜனமாக வும் இருக்கின்றது.

துஷ்டர்களுக்கு அவர்களுடைய துர்மார்க்கங்களே அவர்களை த்தண்டிக்கிற ஆயுதங்களாயிருக்கின்றன. பெருந்திண்டி, சோம்பல் முத லிய துர்க்குணங்களை மேற்கொண்டவர்களுக்கு, அஜீரணம், வியாதி, ஆயுக்ஷீணம் முதலிய பலதுன்பங்கள் வளர்கின்றன. பரதாரஞ் செய்கிறவர்கள் பணத்தைக்கொடுத்துப் பாக்கியத்தை விலைக்குவா ங்குவதுபோல் பலதுன்பங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்களுடைய முழுப் பெருமையைக்கெடுக்கிறது. தாயென்பார், தந்தையென்பார், பெ ற்றபிள்ளையென்பார், உடன்பிறந்தபெண்ணென்றும் பேதந்தெரியாமல் வீட்டை விற்று மாட்டை விற்று உடைமைகளை விற்று, மானங்கெட்டு, மரியா தை கெட்டு, மதிகெட்டு, விதிகெட்டுப் பெண்சாதி பொருளாயும், பி ள்ளைகளொருபக்கம், தாங்களொருபக்கமாகத் திரிகிற குடியர்களு டைய பெருமையை என்னென்று சொல்லலாம், கள்ளின் கடையே அவர்களுக்குக்காணியாக்ஷி ஸ்தானம். மேடே அவர்களுக்குக் குடியிரு ப்பு. புழுதியே அவர்களுக்குப் போர்வை, சாக்கடையே அவர்களுக்குச் சயனமஞ்சம், சாணியே அவர்களுக்குத் தலையணை, ஆகாசமே அ வர்களுக்கு ஆடை. கள்ளே அவர்களுக்கு அன்னபானம், அன்பர்களே அவர்களுக்குத் துணை. கள்ளைவாயில் விட்டவுடனே தங்களுடைய சரித்திரங்களைத் தாங்களே சொல்லிக் கொள்ளுகிறவர்களானதால் நாம் விஸ்தரித்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

காமாதுரர் குஷ்டரோகங்களுக்கு அவர்களுடைய தேகங்களை ஸ்தாபிப்பதாகையால் மேகவியாதி அதாவது பிரமேகம், வெட்டை, கிரந்தி, மு தலியவைகளுக்கு மகோத்சவம் கொண்டாடுவதுபோல் அவர்கள் சரீரங்களில் புண்களும், கட்டிகளும், பலவியாதிகளும், கொண்டுமே பிணியுங் கையுமாகத் திரிகிறார்கள்.

வெண்பா.

"மேகங்களையாவுமுயர்வின் னீக்கிவேசையர்தம்
தேகங்களில்வாழ்செய்கையால்—மாகமிசை
ஆசைக்குரங்கார்காமேறுமவ்வேசையர்கொடுப்பர்
காசைக்கொடுப்பவர்க்கேகாண்"

"மேகங்களெல்லாம் ஆகாசத்தை விட்டுத் தாசிகளுடைய சரீரங்களில் வசிக்கிறபடியால், சிலசமயங்களில் ஆகாரந்தரா க்கவேண்டுமானாலும் ஆகாயத்தில் மேகசஞ்சாரம் இல்லாமலிருக்

கின்றது. நாவிகளுக்கு ஆர [illegible] கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நாவிகள் யோகங்களைக் கொடுப்பார்கள்" ஆகையால் [illegible] கருதவிய பலவீயாதிகொண்டு, அர்ப்பணம் [illegible] அவர்களுடைய விடயார்க்கமான காரியமாயிருக்கின்றது.

பொறுமை, கோபம், பகை முதலான [illegible] ளை உடையவர்கள் பாவமுடையவர், [illegible] [illegible] கொள்ளுகிறவர்களுக்கு [illegible] வாஞ்சைகளைத் [illegible]. அவர்களு க்குத் தங்களை செய்ததினால் [illegible] விரோதிகளுக்கு [illegible]. [illegible] கள் [illegible] நெருப்பைப் போல [illegible] தங்களுக்கு [illegible], [illegible], அவர்களுக்கு [illegible]. அவர்களுக்கு உண்டாகிற [illegible] த் துக்கமாய் முடிகால அவனுக்கு [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. இந்தக் [illegible] அவர்களு டைய ஆர்க்குருவா [illegible] [illegible] யிருக்கிற [illegible] ஆகாயமாயிருக்கின்றது.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] டமரங்களும், ஆத்துமாக்களும், [illegible], [illegible] ளும், [illegible], [illegible], [illegible]. அ [illegible] களுக்காக உண்டாயிருக்கின்றன [illegible] [illegible]. ஆதங்களும், பக்திகளும், [illegible], [illegible] களும், படையினர்களும் [illegible] [illegible] யல்லாது [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கருத்துக்குப் [illegible]?

[illegible] அவர்களுடைய [illegible] பாவம் [illegible] [illegible] [illegible] ருக்கின்றது. அவர்கள் [illegible]. அவர்க ளுக்கு [illegible] [illegible]. அவர்கள் [illegible] [illegible], அவர்களுக்கு [illegible]

ர்கள் ஒருவருமில்லை. சர்வலோக சமாதானமும், புண்ணியத்தினாலுண்டாகிற மனோபாக்கியமும், நிர்மலமான ஆத்மாநந்தமும் உள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள். தகப்பன் பிள்ளைகளையடித்துப் புத்தி கற்பிப்பதுபோல், சாதுக்களைச் சோதிப்பதற்காகவும், அவர்கள் ஞானத்திலும் புண்ணியத்திலும் அதிகரிப்பதற்காகவும், அவர்களுக்குச் சில சமயங்களில் கடவுள் துன்பத்தைக் கொடுப்பதுமுண்டு. அதற்காகச் சாதுக்கள் பின்வாங்கமாட்டார்கள். துன்பமே ஞானத்தின் பாடசாலையா யிருக்கின்றது. உலகத்தில் துன்பங்கலவாத சுகமில்லை. பிரசவவேதனைக்குப் பயந்தால் புத்திரபாக்கியம் கிடைக்குமா? மருந்து கசப்பென்று உண்ணப்பயந்தால் சரீரசுகம் உண்டாகுமா? குளிருக்குப் பயந்தால் குளிப்பதெப்படி? அதுபோலத் துன்பத்துக்குப் பயந்தால் இன்பமில்லை யாதலால், சுடச்சுடப் பிரகாசிக்கும் பொன்னைப்போலவும், சாணைக்கல்லில் வைத்துத் தேய்க்கத்தேய்க்க ஒளிரும் மணிகள் போலவும் என்ன துன்பம் வந்தாலும் பின்னிடாமல் புண்ணியத்தில் அதிகரிப்பவர்களே உத்தமர்கள். இந்த உலகம் பரலோகப் பிரயாணத்திற்கு மார்க்கமே யல்லாமல் இது நமக்குச் சொந்தமல்லவே. ஒரு ஊருக்குப் பிரயாணமாய்ப் போகிறவர்கள் வழியில் படுகிற கஷ்டங்களை மதியாமல் அந்த ஊரின்மேலே நோக்கமாய்ப்போவதுபோல், பரலோக யாத்திரைக்காரர்களாகிய நாம் மார்க்கமாகிய இந்த உலகத்தில் வருகின்ற துன்பங்களுக்கு அஞ்சாமல் அந்த யாத்திரையின்மேலே திருஷ்டியா யிருக்கவேண்டும்.

“தாட்டோட்டக்காரனுக்குத் தயிருஞ் சாதமும், விசுவாசக்காரனுக்கு வெந்நீரும் பருக்கையும்” என்பதுபோலப் புண்ணியவான்கள் டாம்பீகரமாய்த் தங்களுடைய பெருமையைத் தாங்களே சொல்லிக் கொள்ளார்களாகையால் அவர்களைச் சிலசமயங்களில் உலகத்தார் அறியாமலும், அவர்களுக்குத் தகுந்த சம்மானஞ் செய்யாமலுமிருப்பார்கள். அதற்காகப் புண்ணியவான்கள் அற்பமுங் களைக்கிறதில்லை. அநித்தியமான இகலோக பாக்கியத்தை அவர்களே நிஷேதிப்பதால் அவர்களுக்கு அந்தப்பாக்கியமில்லாமற் போவது குறையல்ல.

பூலோக பாக்கியமெல்லாங்கூடி மண்ணும், கல்லும், மயிரும், பஞ்சும், மலாதிகளுமேயன்றி வேறல்லவே. பொன்னும், வெள்ளியும் ஒருவகையான மண்ணேயன்றி வேறொன்று மல்லவே. நவரத்தினங்கள் பலவகைக் கற்களே. கம்பளம், போர்வை, சாலவை முதலியவைகள் நாய், புலி, கரடி, ஆடு முதலிய மிருகங்களின் மயிர்களே. பட்டுகள் பட்டுப் பூச்சியின் வாய் நுரையே. வஸ்திரங்கள் பருத்தி நூலே. புனுகு, சவ்வாது, கஸ்தூ

ரி முதலியனவைகள் பூமியபலமே. மேகங்களாவது மேகனிக்கனியின் உரிட்டுமே இயல்பாட்டப்பட்ட அனியான பதார்த்தங்கள் புண்ணியத்திற்குப் பிரதிப்பிரயோஜனமாகுமா? அந்தப் பொருள்கள் எவ்வளவிருந்தாலும் மனுஷனுடைய ஆசையடங்காமலிருப்பதால் அந்தப் பொருள்கள் மனுஷனுக்குத் திருப்தியையும் சந்தோஷத்தையும் உண்டுபண்ணத்தக்கவைகளல்லவென்பது தெரியவரவாயிருக்கின்றது.

உலகத்தில் நம்முடைய ஆசைக்கு அளவில்லை. அதைச் சாஸ்திரர் என்கிற ஆசானுக்கு மைந்தியார் என்கிற ஜாதியார் சொன்னதுபோல நம்முடைய பேராசை எவ்வளவு பெரிதோ அவ்வளவு பெரியசரீரம் நமக்கிருக்குமானால் நம்முடைய தலைகள் அண்டமுகட்டை முட்டும். அப்பொற்செல்லும், பாதங்கள் பாதாளலோகபர்யந்தம் பாயும், வைகுந்தலோக புரியின் வடதிசைச் சுவரை ஊடுருவும். இடதுகை தென்றிசைக்கோடிப்பட்டும் செல்லும். பூமியைப் போலவே பெருத்த பின்புத்தயார்களுடைய புத்தகத்தைச் செய்து தெய்வலோகத்தையும் பிடிக்க ஆரம்பிப்போம், இன்னுமொருதிலே லோகங்களிருந்தால் அவைகளையும் பிடிக்கத் ஆசைப்படுவோம். இப்படியாக நம்முடைய ஆசை அளவற்றதாயிருப்பதால் பூலோகபாக்கியம் சுத்த அபதார்த்தமென்றும் பரலோகபாக்கியமே மெய்ப்பாக்கியமென்றும் பரிஷ்காரமாய் விளங்குகின்றது.

பிள்ளை வரத்துக்குப் போய்ப் புருஷனைச் சாகக்கொடுத்தது போலும், வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலையிழந்ததுபோலும், குளிக்கப்போயும் சேற்றைப்பூசிக்கொண்டதுபோலும், சிலர் புண்ணியவேடந் தரித்துக்கொண்டு பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். வாயிலே தேனும், வாலிலே கொடுக்குமுள்ள தேளிக்களைப்போல உதட்டிலே உறவும், உள்ளத்திலே பகையும், கையிலே ஜெபமாலையும், கக்ஷத்திலே கன்னக்கோலும், கழுத்திலே தாழ்வடமும், கருத்திலே கரவடமுமாய் வேலைக்குத் தகுந்த வேஷம் போட்டுக்கொண்டு வாசாலஞானிகளாய்த் திரியாமல் உள்ளும்புறமும் ஒத்திருக்கவேண்டும்.

யுவதி பதிவிரதையாயிருப்பது கற்பேயன்றி விருத்தநாரி பதிவிரதையாயிருப்பது விசேஷமா? பலவான் அடங்கியிருப்பது அடக்கமேயன்றிப் பலமில்லாதவன் அடங்கியிருப்பது அடக்கமா? சகல சாஸ்திர சம்பன்னன் விகர்வியாகர்வமில்லாமலிருப்பது பெருமையேயன்றிப் படியாதமூடன் நிகர்வியாயிருப்பது ஆச்சரியமா? பெண்டி, பிள்ளை, பண்டபதார்த்தங்களையுடையவன் துறவியாவது துறவேயன்றி ஒன்றுமில்லாதவன் துறவியாவது ஆச்சரியத்திற்கிடமோ. அப்ப

டியே நம்முடைய இளம்பருவத்தில் ஆரோக்கிய சரீரிகளா யிருக்கும்பொழுதே தெய்வபக்தியும், புண்ணியாப்பியாசமும் நமக்கிருக்கவேண்டியதேயல்லாமல் சாகுங்காலத்தில் புண்ணியஞ் செய்யலாமென்று நினைப்பது பசியெடுத்த பின்பு நெல் விதைப்பது போலும் தாகமெடுத்த பின்பு நதி வெட்டுவது போலும் கப்பலேறின பின்பு மாலுமி சாஸ்திரங் கற்றுக்கொள்வது போலு மிருக்கின்றது.

பலநாள் பிரயாசப்பட்டுக் கற்றுக்கொள்ளாமல் எந்தத் தொழிலையும் நிறைவேற்ற முடியாது அப்படியே புண்ணியத் தொழிலும் முன்னமே பழக்கமின்றி மரியாண தசையில் சித்திக்குமா? மரம் சாய்ந்த பக்கத்தில் விழுவதுபோல ஒருவனுக்கு எப்பொழுது அப்பியாசம் எதுவோ அதுவே அவனை அந்தியகாலத்திலும் விடாது. மேலும் சாகிறகாலமும் சமயமும் ஒருவருக்கும் முன்னறியத் தெரியாதே, இன்றோ, நாளையோ, இந்த நிமிஷமோ, மறுநிமிஷமோ, காலையோ, மாலையோ, பகலோ, இராவோ, இருக்கும்பொழுதோ நடக்கும்பொழுதோ, உண்ணும்பொழுதோ, உறங்கும் பொழுதோ, வேலை செய்யும் பொழுதோ, இப்பொழுதோ, அப்பொழுதோ, எப்பொழுதோ, மரணம் வருமென்பது நிச்சய மில்லாதிருப்பதால் ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்திற் கண்ணா யிருப்பவர்கள் போல் சதா ஈசுவரத் தியானமும் புண்ணிய சிந்தனையும் உள்ளவரா யிருக்கவேண்டும்.

காலம் ஓயாமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது, அதன் ஓட்டத்தைத் தடுக்க ஒருவராலு மாகாது. அந்தக் காலத்துக்கு நாம் என்ன கொடுமை செய்தோம். அதன் செய்கை யெல்லாம் விபரீதமாயிருக்கின்றது. அது கண்பாட்டிற்போகாமல் நம்முடைய ஆயுசையும் நிமிஷந்தோறும் திருடிக்கொண்டு போகின்றது. மூலையி லிருப்பவர்களை முற்றத்தில் இழுத்து விடுவதுபோல நடுவீட்டிலிருக்கிற நம்மைத் தினந்தோறும் இடுகாட்டிற்குச் சமீபத்தில் இழுத்துக்கொண்டு போகின்றது. சிறுகுழந்தைகளைப் பாலர்களாகவும், பாலர்களைக் குமாரர்களாகவும், குமாரர்களைக் கிழவர்களாகவுஞ் செய்கின்றது. கல்லைப்போன்ற உடலை வில்லைப்போல் வளைக்கின்றது. கண்ணங்கறுத்த மயிரைப் பின்னமாக்கிக் கொக்குப்போல் வெளுக்கச் செய்கின்றது, இரண்டு காலுள்ளவர்களை மூன்று காலாக்குவதுபோல விருத்தாப்பியரைக் கோலூன்றி நடக்கப்பண்ணுகின்றது கண்ணொளியை மங்கிப்போகப்பண்ணி, சுந்தர முகத்தை அந்தரமாக்கி, மின்னிழையை நரைமயிராக்கி முத்தைப்பழித்த பல்லைச் சொத்தைப் பல்லாக்கி, கட்டிப்போல் மொழியைப் பட்டிபோலாக்கி, சித்திரம்போ லிருந்தவனை முதுகெலிய

க்கி, அப்பக்குஞ் செய்கின்றது. "இக்கப்பலைப் பாலைக் [illegible]" என்பதுபோல [illegible]; [illegible] இருந்து [illegible] வேடங்களை வெகுக்கனங்கள், [illegible] வேடங்கள் [illegible] [illegible] லைநாடகசாலைவட்டத்தில் இருந்து [illegible] செய்கின்றது இத் [illegible] காலத்தைக் [illegible] [illegible] ஞானமிருந்தவருடன் புண்ணியத்தை [illegible] வேண்டும்.

இங்ஙனம் பிரபஞ்சமெனு மொரு பெரிய நாடகசாலை யிருக்கின்றது. அந் நாடகங்கள் இராவேலைக்காரர்களாயிருக்கின்றார்கள். [illegible] வேஷக்காரர்களாயிருக்கின்றனர். உலகத்தில் அரசர்கள் [illegible] [illegible] பிரபுக்களும், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நாடகத்தில் அரசர் [illegible] வேஷங்களைத் தரிக்குங்கொள்வது போல இப்பிரபஞ்ச நாடகத்தில், அரசனொருவனும், குடிகளொருவனும், பெரியனொருவனும், சிறியனொருவனும், [illegible] பிள்ளைகளொருவனும், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தொழில்களை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அறிக்குமோ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] புண்ணியம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] புண்ணியத்தை [illegible] [illegible] [illegible].

புண்ணியம் [illegible] [illegible]

றுமைகொண்டால், உடனே அந்தப் பொருளைத் திருடினவர்கள் போல தோஷத்திரஸ்தராகிறோம். பிறர் கெட்டுப்போக வேண்டுமென்று மனதில் நினைத்தால் உடனே அவர்களைக் கொலைசெய்தது போல் தோஷாரூடராகிறோம். இப்படியே "உண்ணாமல் தின்னாமல் ஊராமல் பாவினை" என்பதுபோல யாதொரு பிரயோசனமுமில்லாமல் மனதினால் பாவங்களைக் கட்டிக் கொள்ளுகிறோம். இன்னும் வாக்கினாலும் கிரியையினாலும் நாம் செய்கிற பாவங்களுக்குக் கணக்குண்டா? ஒரு அற்பமனுஷன் நம்முடனே கூடயிருந்தால் அவன் முன்பாகத் துன்மார்க்கஞ் செய்யாமல் சாவதானத்துடன் ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறோம். தேவாதிதேவனும், அரசர்க்கரசனும், அண்டபரிபூரணமாய் எங்கும் நிறைந்திருப்பவனுமான கடவுள் எப்பொழுதும் நம்முடனே கூட இருப்பதை நினையாமல், நாமப்பிரபஞ்சமாகிய மாயாந்தகாரத்தில் மதிமயங்கிப், பலபாவங்களைச் செய்வது தகுமா?

ஒருவனைவான் ஒரு பழத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு ஒரு பிள்ளையைக் கூப்பிட்டு "எங்கே கடவுளிருக்கிற இடத்தை நீ சொன்னால் உனக்கிந்தப் பழந்தருவேன்" என்று சொன்னான். அதற்கு அந்தப் பையன் "கடவுள் இல்லாத இடத்தை நீ சொன்னால் உனக்கு இரண்டு பழந் தருவேன்" என்று பிரதியுத்தரஞ் சொன்னான். அதுபோலக் கடவுள் இல்லாத இடமில்லையே. அவருக்கு மறைவான விஷயங்களுமில்லையே. நமக்குக் கண்களைக் கொடுத்த கடவுளுக்கு நம்முடைய அக்கிரமங்களைப் பார்க்கக் கண்கள் இல்லாமலிருக்குமோ? நமக்குக் காதுகளைக் கொடுத்த கர்த்தருக்கு நாம் பேசுகிற வார்த்தைகளைக் கேட்கக் காதுகள் இல்லாமலிருக்குமோ? நமது மனங்களில் வசிக்கிற ஈசுவரனுக்கு நம்முடைய எண்ணங்கள் தெரியாமலிருக்கக்கூடுமோ? வேத சொரூபியாகிய கடவுள் வேதவிதிகளை அநுசரியாதவர்களைத் தண்டிக்காமல் விடுவாரோ? பாபாங்கிதரைப் பாபிஷ்டர்களைத் துவேஷிக்காமலிருப்பாரோ? ஆகையால் நாம் எப்போதும் தெய்வ சந்நிதானத்திலிருப்பதை அடிக்கடி நினைவுறுத்து நம்முடைய ஆசாபாசங்களையும் மற்ற விகாரங்களையும் அடக்கிச் சுகிர்தசாலிகளாய் விளங்கவேண்டும். கோட்டைக்குள் சத்துருக்கள் பிரவேசியாதபடி அரசர்கள் கோட்டை வாசலில் காவல் வைப்பதுபோல, காமக்குரோத மோக லோபமதமாற்சரியங்களாகிய சத்துருக்கள் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியே நம்முடைய மனக்கோட்டைக்குள் நுழையாதபடி ஞானத்தையும், விவேகத்தையும் காவல்வைத்து அந்தச் சத்துருக்களை ஜெயிக்க நாம் எப்போதும் யத்தனசித்தர்களாயிருக்கவேண்டும்.

ஸ்திரீகளுக்குப் பதிவிரதா தர்மத்தையும் படிப்பிக்க வேண்டும். இந்தவிஷயத்தைக் குறித்து நீதிநூலிலும், பெண்மதிமாலையிலும், இந்தவசனகாவியத்திற் பலவிடங்களிலும், நாம் பிரஸ்தாபம் செய்திருப்பதால் அதைப் புநருக்திசெய்யாமல் அதற்குச் சம்பந்தமான சில விஷயங்களை மட்டும் சங்க்ஷேபமாக எடுத்துரைப்பது போதுமென்று நினைக்கிறோம். ஆதிமனுஷர் பாவஞ்செய்யாமல் பரிசுத்தரா யிருந்தபொழுது, கலியாணம் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்டதானபடியால் உலகத்தில் நடக்கிற சகலகாரியங்களிலும் கலியாணம் சர்வ பிரதானமா யிருக்கின்றது. உலகத்தில் ஜனங்கள் விருத்தியாகும் பொருட்டும், ஒருவர்க்கொருவர் உதவியாயிருக்கும் பொருட்டும், ஆதியில் ஆணையும் பெண்ணையும் சர்வேசுரன் உண்டுபண்ணித் தம்முடைய திருக்கையால் அவர்களுக்கு விவாக முடித்து நிறைவேற்றினதுபோலே கலியாணம் எவ்வளவோ சிறப்புள்ளதா யிருக்கின்றது. ஸ்திரீயும் புருஷனும் ஒரே சரீரமானதால், அவர்கள் பரஸ்பரப்பிரியத்தோடு வாழ்ந்திருக்கவேண்டுமென்றும், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் அதிகப் பிரியமாக நேசிக்க வேண்டுமென்றும் வேதம் ஆக்ஞாபிக்கின்றது. வேத வாக்கியங்களின்படி புருஷனுடைய பூரணபக்திக்குப் பத்தினியும், பத்தினியினுடைய பூரணபக்திக்குப் பர்த்தாவும் பாத்தியஸ்தரா யிருக்கிறார்கள். பர்த்தாவை மனப்பூர்வமாக நேசிப்பதோடே அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவனுடைய சொற்படி நடக்கவும் ஸ்திரீ விசேஷமாகப் பாத்தியப்பட்டிருக்கிறாள். ஆதிமனுஷருக்குப் பின்பு பர்த்தாவைப் பாவிக்கவேண்டுமென்கிற இந்த வேதத்தினுடைய கொள்கை கேவலம் அனந்தமாயிருக்கின்றது. கடவுள் ஆண்டவர். நாம் அடிமை. அவர் பதியானவர், நாம் ஆத்மநாயகி. அவர் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, சம்ஹார கர்த்தர். அவரால் நாம் ஆக்கப்படுகிறவர்களும், காக்கப்படுகிறவர்களும், நீக்கப்படுகிறவர்களுமா யிருக்கிறோம். அவர் சுதந்திரர் - நாம் அவரால் ஆட்டப்படுகிற சூத்திரப்பாவை. இப்படிப்பட்ட கடவுளுக்குச் சமானமாகப் புருஷனைப் பத்தினி பாவிக்க வேண்டுமென்கிற விதியானது மனையாளின் கடமையை ஸ்பஷ்டமா யிருக்கின்றது. பின்னும் இந்தக் கொள்கை யானது, சகல பெரியோர்களுக்கும் மேலோர்களும், ரிஷிகளும் புராணங்களும் கடவுளே போதிக்க வேண்டுமென்கிற வேதவாக்கியத்திற்குப் பிரத்தியக்ஷ விரோதமா யிருக்கின்றது.

சொல்லாக்கிக்குப் பின்பு புருஷார்த்தி விசேஷ சொல்லுவாம். ஸ்திரீக்குச் சகல பாக்கியங்களிலும் புருஷார்த்தமானது உயர்ந்த உத்கிருஷ்ட மென்பதாம் நிச்சயம். ஸ்திரீக்குத் திருத்த

டார்த்தமாகக் கலியாண மானவுடனே ஸ்திரீ தன்னுடையதாய்தக்தை, சகோதரர் முதலியவர்களையும், பிதுரார்ஜிதங்களையும் விட்டு விட்டுப் புருஷனுக்கும் அவனுடைய திரவியங்களுக்கும் உரியவளாவதே போதுமான சாக்ஷியமா யிருக்கின்றது. ஆகையால் பர்த்தாவிடத்தில் பரிபூரண நேசம் வைக்கவேண்டியது பத்தினியினுடைய மாருத கடமையா யிருக்கின்றது, பர்த்தாவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவனுடைய இஷ்டப்பிரகாரம் நடக்கிற பத்தினிக்குச் சர்வாபீஷ்டமும் நிர்விக்கமாய்ச் சித்திக்குமென்பது சத்தியமே. உலகம் ஒன்றைக் கொடுத்து மற்றொன்றை வாங்குகிற வர்த்தகர்களுக்குச் சமானமாயிருப்பதால், நமக்கு மரியாதை வேண்டுமானால் நாம் மரியாதையைக்கொடுத்து மரியாதையை வாங்கவேண்டும். நமக்கு ஒருவருடைய பிரியம் வேண்டுமானால் நாம்பிரியத்தைக் கொடுத்துப் பிரியத்தை வாங்கவேண்டும். அப்படியே ஒரு ஸ்திரீ, புருஷனிடத்தில் எவ்வளவு விசுவாசம் வைக்கிறாளோ அவ்வளவு விசுவாசம் புருஷனிடத்திலிருந்து அவளுக்குங் கிடைக்கும். கிரமமான சகல விஷயங்களிலும் புருஷனுடைய அபிஷ்டப் பிரகாரம் பெண்சாதி நடந்தால் அவளுடைய அபிஷ்டப்பிரகாரம் புருஷனும் நடப்பான் ஆகையால் குடும்பத்துக்குப் புருஷன் யஜமானனா யிருந்தாலும், அவனுக்குப் பிரியமாக நடக்கிற பெண்சாதியின் சொற்படி புருஷன் கேட்பானாதலால் அப்படிப்பட்ட பெண்சாதி ஒரு பக்ஷத்தில் புருஷனுக்கு எஜமானியா யிருக்கிறாள். இது ஸ்திரீயினுடைய வணக்கத்தினாலும் இணக்கத்தினாலும் வருகிற மேன்மையல்லவா? சிலசமயங்களில் நிஷ்காரணமாய்ப்பெண்சாதியைப்புருஷன் கோபித்துக் கொண்டாலும், அதற்குப்பிரதியாகப் புருஷனைப் பெண்சாதி கோபிக்க எவ்வளவும், அதிகார மில்லை. பெண்சாதி எப்போதும் வீட்டுக்குள் இருப்பவளாதலாலும், அவளுக்குப் புருஷனைத்தவிர வேறே யஜமானன் இல்லாதபடியாலும், அவள் அந்த ஒரு யஜமானனுக்குத் திருப்தியாக நடப்பது எளிதா யிருக்கின்றது. புருஷன் எப்படிப்பட்ட அந்தஸ்துடையவனா யிருந்தாலும், அவன் பல யஜமான்களும் பலபேருடைய விரோதங்களும் பலகஷ்டமான தொழில்களும் உடையவனாகையால் தன்னை அறியாமல் அவனுக்குக்கோபம் வரக் காரணமிருக்கின்றது, அந்தச்சமயம் அடங்கி பத்தி ஒதுங்கவேண்டியது கிரமம். பிரசண்டமாருதம் ஓங்கிவீசும்பொழுதும், அதிவேகமாய் ஜலப்பிரவாகம் வரும்பொழுதும் வளையாமல் எதிர்த்து நிற்கிற பெரிய விருக்ஷங்கள் வேரோடே சாய்ந்து விழுகின்றன. அந்தச்சமயத்தில் நிமிராமல் வளைந்து கொடுக்கிற சிறிய செடிகளுக்கு ஒரு அபாயமு மில்லை, அப்ப

டிய ஸ்திரீகளும் புருஷர்களுக்குக் கோபம்வரும்பொழுது எதிர்த்து உத்தரம் சொல்லாமல் சமயாறு குணமாக ஒதுங்குவதே விவேகம். ஸ்திரீகள் எவ்வளவு நன்மையாக நடந்தாலும், அதற்குத்தநுசாரமாக நடவாமல், ஸ்திரீகளுக்குக் கொடுமைசெய்கிற சிலபுருஷர்களும் உண்டு. இப்படிப்பட்ட நிர்ப்பாக்கியமான ஸ்திரீகளுக்குத் தெய்வம் சகாயம் செய்ய வேண்டுமேயல்லாமல் வேறு சகாயமில்லை. கைவிரலே கண்ணைக்குத்தினால் கையை என்னசெய்யலாம்; நம்முடைய பல்லே நம்முடைய நாவைக் கடித்தால் பல்லை உடைக்கலாமா? கப்பலேறின பின்பு கடல் யாத்திரைக்குப் பயந்து காரியமென்ன? ஸ்திரீக்குப் புருஷனைத்தவிர வேறு கதியில்லாத படியால் தன்னால் கூடிய வரையில் புருஷனுக்குத் திருப்தியாக நடக்கவேண்டியது ஸ்திரீயினுடைய கடமையாயிருக்கின்றது. புருஷன் எப்படிப்பட்டவனாயிருந்தாலும் தெய்வபக்தியும், சாந்தமும், பொறுமையும் உண்மையும், அடக்கமும், வணக்கமும், கற்புநெறியும், உள்ள ஸ்திரீகளுக்கு ஒருநாளும் குறைவில்லை.

எண்சாணுடம்பிற்கும் சிரசே பிரதானமாயிருப்பதுபோல் ஸ்திரீகளுக்குச் சகலகுணங்களிலும் கற்புநிலைமையே முக்கியாபரணமாயிருக்கின்றது. கற்புநிலை தவறாதவளுக்கு முக அழகு இல்லாமலிருந்தாலும், கலியாண வீட்டுப் பூமாலைபோல் அவள்யாவராலும் கனம்பண்ணப் படுவாள். கற்புநிலை கெட்டவள் அதிசுந்தரியாயிருந்தாலும், அவள் சுடுகாட்டுமாலையைப்போல் யாவராலும் இகழப்படுவாள். உலகத்தில் ஒருவனுக்குத் தீங்குசெய்கிறவன் அவனுக்குமாட்டுந் துரோகியாகிறான். அன்னியபுருஷனைச் சேருகிற ஸ்திரீயோவென்றால் பலபேர்களுக்குத் துரோகஞ்செய்கிறாள். அவள் தன்னையுங் கெடுத்து அந்த அந்நிய புருஷனையுங்கெடுக்குந் தன்னுடைய சொந்தப் புருஷனுக்குந் துரோகியாகி அந்த அந்நிய புருஷனுடைய பத்தினிக்கும் பெரியதுரோகியாகிறாள். அவளுடைய துராசாரத்தினால் அவளுடைய புருஷனுக்கும் அந்நிய புருஷனுடைய பத்தினிக்கும் உண்டாகிற சஞ்சலமும், பொறாமையும், கவலையும், துக்கமும் அபரிமிதமல்லவா? அன்றியுங் கோடாலிக்காம்பு குலத்துக்கீனமென்பதுபோல், கற்புநிலைகெட்டவள் தன்னுடைய உற்றார் பெற்றார்முதலியவர்களுக்கும் தன்னுடையபுருஷன் வழிக்குற்றத்தாருக்கும் மாறாத அவமானத்தையும், இழிவையும், நிந்தையையும் உண்டுபண்ணுகிறாள். இந்த அபமானத்தை உண்டாக்கின அவள் செய்த குற்றத்திற்காக அவளுடைய புருஷனையும் பிள்ளைகளையும் அவமானப்படுத்தி நிரபராதிகளான அவர்களையும் தண்டிக்கின்றது மற்றக்குற்ற

ங்களெல்லாம் சிலகாலத்தில் மறைந்துபோகும் - வியபிசார தோஷமோவென்றால் உலகமுள்ளமட்டும் மறையாது - அந்த வியபிசாரி இறந்தாலும் அவளுடைய அபகீர்த்தி இறவாமல் என்றும் பிரஞ்சீவிப் பட்டம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் மற்றக்குற்றங்களுக்கெல்லாம் ஒவ்வொரு பிராயச்சித்தமுண்டு. ஒருவனுடைய பொருளைத் திருடினால் அதற்குச் சரியான பொருளைக் கொடுத்துத் திருப்திசெய்யலாம் அப்படியே நமக்குண்டாகிற நஷ்டங்களுக்கும் நாம் பிறருக்குச் செய்கிற தீங்குகளுக்கும் தகுந்த பரிகாரங்களைச் செய்யலாம் பதிவிரதா பங்கத்திற்கு ஒரு பிராயச்சித்தமும் இல்லையே - கெட்டுப்போனகற்பு எட்டுநாள் அழுதாலும் வருமா? "அரைக்காசுக் கழிந்த கற்பு ஆயிரம் பொன் கொடுத்தாலும் வருமா"? என்று பழமொழியும் இருக்கின்றதே - ஸ்திரீகளுக்குக் காவலாகிய நாணத்தையும் மானத்தையும் விட்டு ஒரு ஸ்திரீ பரபுருஷ ஸம்போகத்துக்கு எப்போது உடன்பட்டாளோ அப்போதே அவள் எப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்களுக்கும் பின்வாங்க மாட்டாள் - பாதிவிரத்திய லோபம் பலபாவங்களை விளைக்கிற வித்தாயிருக்கின்றது. எப்படியெனில் பரபுருஷனைச் சேருகிற ஸ்திரீ அந்தக்குற்றத்தை மறைப்பதற்காகப் பலதந்திரங்களையும், பொய்களையும், கபடமார்க்கங்களையும் உபயோகிப்பாள், அந்நிய புருஷனால் உண்டாகிற கர்ப்பத்தை அழிப்பதற்காக அவள்பலமருந்துகளை உண்டு கொலைபாதகத்தையும் கட்டிக்கொள்வாள் - அவள் சிலசமயங்களில் தன்புருஷனைக்கொல்லவும் வழிதேடுவாள் - காமவிகாரத்தைத் தூண்டிவிடுவதற்காக மதுமுதலிய லாகிரிவஸ்துக்களையும் அருந்துவாள் - அந்தவஸ்துக்களையும் விலைக்குவாங்கவும் பரபுருஷர்கள் பார்க்கத் தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்ளவும் கையிற் பொருளில்லாவிட்டால் திருடவும் ஆரம்பிப்பாள் - ஒருபரபுருஷன்போலப் பலபுருஷர்களைச் சேர்ந்து பொருள்சம்பாதிக்கவும் துணிவாள் - கருடன்காலிற் கெசனைகட்டினதுபோல் வியபிசார தோஷம் எப்படியும் பகிரங்கமாய்விடும் - அந்தக்குற்றத்தைமறைக்க யத்தனிப்பது ஆகாசத்தைப் படல்கொண்டு மூடுவதற்கும் பூனைதன்கண்ணை மூடிக்கொண்டு பாலைக்குடிப்பதற்கும், சமானமாயிருக்கின்றது.

புருஷனும் பெண்சாதியும் ஜீவியகாலம் வரையில் அந்நியர் முகம் பார்க்கிறதில்லையென்று கலியாணகாலத்தில் தெய்வசந்நிதியில் பிரமாண பூர்வமாகச் சங்கற்பஞ்செய்துகொள்ளுகிறார்களே அந்தப்பிரமாணத்தை உல்லங்கனஞ்செய்து அந்நியசம்போகம் பண்ணுவது மகாகொடியபாவமாகையால், அப்படிப்பட்டபாவிகள் மோக்ஷத்தை இழந்து அவியாத அக்கினியில் பூதபசாசங்களா

ங்களால் உபாதிக்கப்படுவதாக வொன்று வேதசாஸ்திரத்திற் படி. ங்களிற் சொல்லப்படுகிறது. இந்த உலகத்திலும் விபசாரிகள் ம கவாலும் கைவிடப்பட்டு, சோரநாயகர்களாலுங் கைவிடப்பட்டு, தரி த்திரமும் பலவியாதிகளும் அவமானங்களுங்கொண்டு சந்தி சிரிக்கத் தி ரிகிறதை நாம் கண்ணாறப் பார்க்கிறோம், பின்னும் இந்த உலகத்தில் ந டக்கிற கொலைகளுக்கும் சண்டைகளுக்கும் கலகங்களுக்கும் இந்த அகம்பியாகமனமே பிரதான காரணமாயிருக்கின்றது. இந்தக்குற் றத்தை விலக்கும் சோதனைக்கே போராடுகிற பட்டணங்களைக் கட வுள் நிர்மூலஞ்செய்ததையும் யாவர்க்குந் தெரிந்தவிஷயந்தானே.

கள்ளப் புணர்ச்சியினால் உண்டாகிற இன்பம் அதி அற்பமா யிரு க்கின்றது. அந்தக் கிஞ்சித் போகத்தினால் உண்டாகிற அபாயங்களு ம், பாவங்களும், பழிகளும் அபாரமா யிருக்கின்றன. ஒருவனே மற் றொருவனுடைய பெண்மேலே ஆசை, முன்னே புலிவாய்ப் பாய, அவ ன் அந்த ஆபத்துக்குப் பயப்படாது அற்பசுகத்துக்க, அற்றிலே பாயு லேன் அவனைப்பிடித்து விழுங்க, இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீ விழுக்கிற வன் நாசத்துக்கு அதை அனுபவித்துத் [illegible] போற்போல அப்படியே கள்ளப்புணர்ச்சி செய்கிறவர்களுக்கு பரலோகத்தி ல் பாதகமும், நரகமும், துன்பமும் குறைவொழுக்கமும், இவ்வாறு அசங்கியமாம் அவர்கள் அடையும் இன்பம், அல்ப மயமா னதுமே யல்லவோ. இந்த அற்பசுகத்தை விரும்பி மேலான பா வங்களையும், பழிகளையும், துன்பங்களையும் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகி ற ஸ்திரீ எவ்வளவு மதிகெட்டவளா யிருக்கிறாள்.

ஒரு ஸ்திரீ பரபுருஷனுக்குப் பெறுகிற பிள்ளைகளை அவள் தன் சொந்தப் புருஷனுடைய ஆஸ்திகளுக்கு பாத்தியஸ்தர்களாக்குவ து எவ்வளவு கொடிய அநியாயம். ஸ்திரீ புருஷர்கள் ஒருவர்க்கொரு வர் உத்தமமாயிருக்கும் பொருட்டும், அவர்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்று தன் பரம்பரையை [illegible] பொருட்டும், கடவுள் விவாகத்தை ஏற்ப டவுள் ஏற்படுத்தினார். அந்த விதிக்கு விரோதமான உலகத்தில விபசார தோஷங்கள் அதிகரிக்கிறதினால் புருஷர்களைப் பெண்சாதி மதியாமலும், பெண்சாதியைப் புருஷன் விரும்பாமலும், பிள்ளைகளை த் தாய்தகப்பன்மார்கள் பராமரிக்காமலும், தாய் தந்தைகளைப் பிள் ளைகள் பேணாமலும், கிரகஸ்தாச்சிர தர்மங்கள் சரியாக நடவாமலும் உலகத்திற்குப் பெரிய விபரீதம் உண்டாகும். ஆகையால் ஸ்திரீக ள் கற்புநிலையைக் கைவிடாது காக்கவேண்டும். இதையுத்தங்களில் ச த்துருக்குப் பின்வாங்காமல் எதிர்த்து நிற்பவர்களே ஜெயமடை வார்கள், வீரயுத்தத்திலே வென்றால் எதிர்த்துநில்லாமல் ஓடின

றவர்களே ஜெயங்கொள்வார்க ளாகையால், பெண்டுகள் அந்நிய புருஷர்களுடன் பேசாமலும் அவர்களைச் சொர்ப்பனத்திலும் நினையாமலும், காமநூல்களையும், கெட்டகதைகளையும் படியாமலும் கேளாமலும் நிர்மலமா யிருக்கவேண்டும்.

உலகத்தில் அந்நியஸ்திரீகளைக் கெடுக்க உபாயஞ்செய்கிற புருஷர்களும் இருக்கின்றார்களாகையால், ஸ்திரீகள் தகுந்த துணையில்லாமல் ஒருபோதும் தனிமையாயிருக்கத் தக்கவர்களல்ல. புருஷன் வீட்டில் இல்லாதபோது அவர்கள் நற்குண முள்ள பெண்டுகளைத் துணைதேடி வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் - அவர்கள் பிராணன்போனாலும் கற்புநிலை தவறுகிறதில்லை யென்கிற வைராக்கியசித்தம் உடையவர்களா யிருக்கவேண்டும் - ஒரு அரசனுடைய கெட்ட எண்ணத்துக்கு ஒரு உத்தமி இணங்காமல நிராகரித்த பொழுது, அவன் வாளை உருவிக்கொண்டு "என்னைநீசேராதிருப்பாயானால் உன்னை வெட்டிக் கொல்வேன்" என்று கோபத்தோடு மொழிய, அதைக்கேட்ட பதிவிரதை அந்த அரசனைநோக்கி, "நரபதிநீயானாலு நண்பரின் பாதத்துகட்குன். சிரமகுடங்கிகராமோசேர்கிலேயேற் றொல்வனெனக், கரவாளையுருவிநின்றாய் கற்பினுக் கோர்குறைவின்றித் தரமா நீயெனைக்கொல்விற்றந்தைதாய் குரு நீயே" ஓ துஷ்டா! நீ அரசனானாலும்என துபர்த்தாவினுடையதிருப் பாதத்திலே ஒட்டியதூசிக்கு உன்னுடைய தலையிலிருக்கிற கிரீடமும் சமானமாகுமா? உன்னைச் சேராவிட்டாற் கொல்வேனென்று கைவாளை உருவி நின்றாய் - என்னுடைய கற்புக்குமட்டும் பங்கமின்றி என்னை நீ கொன்று விடுவாயானால் எனக்குத் தாயுந்தந்தையுங்குருவும்நீயே யென்று பிரத்தியுத்தரங்கூறினாள் (நீதிநூல் புருடபாரியரியல்பு-செய்யுள். ௧0). மானத்திற்குமுன்பிராணனைத்திரணப்பிராயமாக எண்ணிக்கற்பைக்காப்பாற்றின அந்தஉத்தமியைமற்றஸ்திரீகள்குருபீடமாக்கொள்ளவேண்டும். அந்நியபுருஷனைச் சேருகிறஸ்திரீக்கும் அந்த அந்நிய புருஷனுக்கும் தோஷம் துல்லியமாயிருந்தாலும் ஸ்திரீக்கு அன்னியபுருஷனால் கர்ப்பந்தரிப்பது முதலான தர்மசங்கடங்கள் சம்பவிக்க இடமிருப்பதால் அவளுடையகுற்றத்தை உலகத்தார்பெரிதாக எண்ணுகிறார்கள். சிலதருணங்களில்நிர்த்தோஷமானஸ்திரீகளுக்குந்தோஷமாரோபித்து அவர்கள் வியபிசாரிகளென்று அபாண்டமான பொய்யைக்கட்டிவிடுகிற உலகமானது வாஸ்தவத்தில் கெட்டுப்போனவளுடைய செய்கையைவெளிப்படுத்தாமலிருக்குமா? இரங்கள்கலவாதஸ்திரீகளையும் கலந்ததுபோலபெருமையாகப்பொய்பேசுகிறபுருஷர்களும் உலகத்திலிருக்கிறார்களே. இப்படிப்பட்டபுருஷர்கள் தாங்கள் வாஸ்தவமாயக்

சேர்ந்த பெண்களுடைய பழியை ஊரெங்கும் பறைசாற்றாமல் விடுவார்களா? ஆகையால் அந்நிய புருஷர்களுடைய காற்றும் தங்கள் மேல் வீசாமல் ஸ்திரீகள் சுத்தமனோ நிர்மலமா யிருக்கவேண்டும்.

தெய்வபக்திக்குப் பின்பு ஜீவகாருண்ணியம் சகல புண்ணியங்களுக்கும் ஆதியானதையால் ஜீவகாருண்ணியத்தையும் ஸ்திரீகளுக்கு உபதேசிக்க வேண்டும். "தன்னைப்போற் பிறரை நேசிக்கவேண்டும்" என்கிற வேதவாக்கியமானது சகல வேதசாஸ்திரங்களின் சாரசங்கிரகமா யிருக்கின்றது. மனுஷரால் செய்யப்பட்டிருக்கிற சட்டங்களும் சாஸ்திரங்களும் விஸ்தாரமாயும், புதை பொருளாயும், பல வியாக்கியான கர்த்தர்களை அபேட்சிக்கின்றனவாயு மிருக்கின்றன. அந்த வியாக்கியான கர்த்தர்கள் ஒருவருக் கொருவர் பரஸ்பர விரோதமாக ஒருவாக்கியத்துக்குப் பல வியாக்கியானங்களைச் செய்கிறார்கள். "தன்னைப்போற் பிறரை நேசிக்கவேண்டும்" என்கிற வேதவாக்கியமானது, மலைமேல்வைத்த தீபம்போல் யாவர்க்கும் எளிதிற் பயன் விளங்கத் தக்கதா யிருப்பதால் அதற்கு வியாக்கியானம் வேண்டுவதில்லையே, நியாயமான விஷயங்களில் எதை நமக்குப் பிறர் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ அதை நாம் அவர்களுக்குச் செய்வதும், எதை அவர்கள் நமக்குச் செய்யக்கூடாதென்று நினைக்கிறோமோ அதை அவர்களுக்கு நாம் செய்யாமலிருப்பதுமே. இந்த வேதவாக்கியத்தின் பொருளா யிருக்கின்றது. நாம் பசித்திருக்கும்போது ஆகாரத்தை அபேக்ஷிக்கிறோமாகையால் நாமும் பசித்தவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுக்கவேண்டும். நாம் தாகமாயிருக்கும்பொழுது ஜலத்தை வேண்டுகிறோமாகையால் நாமுந் தாகமா யிருக்கிறவர்களுக்கு ஜலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். நாம் வஸ்திரமில்லாத போது வஸ்திரம் விரும்புகிறோமாகையால் நாமும் வஸ்திரமில்லாதவர்களுக்கு வஸ்திரம் அளிக்கவேண்டும். நாம் துக்கமாயிருக்கும் பொழுது ஆறுதலை அபேக்ஷிக்கிறோமாகையால் நாமும் துக்கமுள்ளவர்களைத் தேற்றவேண்டும். எல்லாரும் நமக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டுமென்றும், ஒருவரும் நமக்குத் தீங்கு செய்யக் கூடாதென்றும் நாம் விரும்புகிறபடியால் நாமும் ஒருவருக்குந் தீங்குசெய்யாமல் உபகாரமே செய்யவேண்டும். இவ்வாறாக இந்த வேதவாக்கியத்தில் அடங்காத நீதி ஒன்றுமில்லை. "கடவுளைச் சகல பொருள்களுக்கும் மேலாக எண்ணி அவரிடத்தில் முழுமனத்தோடு அந்தக்கரண பக்தி செய்யவேண்டும், என்றும் தன்னைப்போற் பிறரை நேசிக்க வேண்டும்" என்றும் குருமூர்த்தியாக அவதரித்த கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இரண்டு வாக்கியங்களும் எவ்வளவு பரமார்த்தமாயி

ருக்கின்றன. கடுகுக்குள் கடலையும், அணுவுக்குள் மலையையும் அடைத்ததுபோலக் கடவுள்விஷயமாகவும், பிறர்விஷயமாகவும் நம்முடைய சொந்தவிஷயமாகவும் நாம் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய சகலநெறிகளையும் அந்த இரண்டுவாக்கியங்களில் அடக்கிய ஐயருடைய சாமர்த்தியமே சாமர்த்தியம். "தன்னைப்போற் பிறனை நேசிக்கவேண்டும்" என்கிற விதியை நல் விஷயங்களுக்குமட்டும் உபயோகப்படுத்தவேண்டுமேயல்லாமல் துர்விஷயங்களில் உபயோகப்படுத்தக் கூடாது. சிலசமயங்களில் நாம் துர்மார்க்கம் செய்ய விரும்புவோமாகையால் அந்தக்காரணத்தைக்கொண்டு பிறருடைய துர்மார்க்கத்துக்கு நாம் இடங்கொடுக்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட துர்விஷயம் நீங்கலாக மற்ற விஷயங்களிலெல்லாம் "தன்னைப்போற் பிறனைநேசிக்கவேண்டும்" என்கிறவிதியை நாம் சரியாக அநுசரிப்போமானால் உலகத்தில் தரித்திரமென்பது தலைகாட்டுமா? குற்றமென்பது குடியிருக்குமா? வஞ்சகமென்பது வாழ்ந்திருக்குமா? இந்தவிதியை அநுசரியாத காரணத்தால் உலகத்தில் தீதுகளும், சூதுகளும், வாதுகளும் தரித்திரங்களும், கஷ்டங்களும் நிலைகொண்டிருக்கின்றன. பூமியில் கோடாநுகோடி ஏழைகள்படுங் கஷ்டங்களை நாம் விசாரிப்போமானால் கல்லான மனமுங் கரையாதிருக்குமோ? இரும்பான மனமும் இளகாதிருக்குமோ?

உண்ணச் சோறில்லாமலும், உடுக்க உடையில்லாமலும், இருக்க வீடில்லாமலும், படுக்கப் பாயில்லாமலும் தங்களுடைய இடுப்பிலிருக்கிற பழங்கந்தையையும் கையிலிருக்கிற ஓடுந்தவிர. வேறு ஆஸ்தியில்லாமலும், உஷ்ணாக்கினி உள்ளேசுட, வெயில் மேலேசுட, மழையினால் நனைந்தும், பனியினால் மெலிந்தும், காற்றினால் கலங்கியும் தெருக்கள் தோறுந் திரிகிற ஏழைகளுக்குக் கணக்குண்டா? வீடுவீடாகத் திரிந்தும் அன்னம் அகப்படாமல் பசியினால் வாய் வறண்டு, கண் இருண்டு, காதடைந்து, கைசோர்ந்து, மெய்தளர்ந்து எலும்புகளெல்லாம் எண்ணும்படி துரும்புபோல இளைத்துங் களைத்துப் பரிதபிக்கிற ஏழைகள் இலக்ஷோபலக்ஷம் அல்லவா? அநேக குருடர்களும், செவிடர்களும், கூனர்களும், சப்பாணிகளும், கிழவர்களும், அலைந்து திரிந்து பிச்சையெடுக்கச் சக்தியில்லாமலும், அவர்களை விசாரிக்க ஒருவருமில்லாமலும், இருந்தவிடத்திலேயே கிடந்து மடிந்து போகிறார்களே. தனவான்களாயிருந்து தரித்திர தசையை அடைந்த மானிகள் கைப்பாடுபடத் தெரியாமலும், வெட்கத்தினால் வெளியே போய்ப் பிச்சையெடுக்கத் துணியாமலும், வீட்டிற்குள்ளிருந்துக் கொண்டு பசியினால் தாய்முகத்தைப் பிள்ளைகள் பார்க்க, புருஷன் முகத்தை

பெண்சாதி பார்க்கப் பெண்சாதிமுகத்தைப் புருஷன்பார்க்க, அவர்களுடைய முகத்தைப்பார்க்க, ஒருவருமில்லாமல் பசிகொண்ட பட்டினியாயிருந்து வருந்துகிறார்களே. அநேக பதிவிரதைகள் தாங்கள் சாப்பிடாமலிருக்கச் சாப்பிட்டதுபோல் புருஷருக்குப் பொய்சொல்லி, அகப்பட்ட அன்னத்தையெல்லாம் புருஷர்களுக்கும் புத்திரர்களுக்கும் படைத்துவிட்டுத் தாங்கள் நித்தியோபவாசமாயிருந்து சாகிறார்களே. பிள்ளைகள் பக்ஷணம் சாப்பிட்டோமென்று சொல்ல ஏழை வீட்டுப் பிள்ளைகளுக்குப் பக்ஷணமென்பது இன்னதென்று தெரியாமல் தாய்மாரை அர்த்தங்கேட்க, அதைக்கேட்டுத் தேம்பித்தேம்பி அழுகிற எளிய தாய்மார்களும் அநந்தம்பேர். அநேக ஏழைகள் இரவும் பகலும் ஓயாமல் கைப்பாடுகள் பட்டும் அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் கால்வயிற்றுக்கும் போதாமல் கஷ்டப்படுகிறார்களே. பாதி உடல் வெளியிலும் பாதி உள்ளேயுமா யிருக்கத்தக்கதால் தலையிலும், குனிந்தால் முதுகிலும், இடிக்கும்படி குறுகிக்கட்டியிருக்கும் அநேகச் சிறிய குடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு அந்தக்குடிசைகளில் சூரியர்கள் வசிக்க, அதனோடு ''அக்கினி'' அவர்களுடைய வயிறுகளில் வசிப்பதுபோல உதராக்கினி பற்றியெரிய, ''வருணன்'' அவர்களுடைய கண்களில் வசிப்பதுபோல் தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் சொரிய, ''வாயு'' அவர்களுடைய வாயிலும் மூக்கிலும் வசிப்பதுபோல ஓயாமல் பெருமூச்சுவிட, இவ்வகையாகத் துன்பப்படுகிறார்களே. அன்னமென்பது இன்னதென்று தெரியாதவர்களாய்க் கீரைகளையும், இலைகளையும், இலுப்பைப்பூ, அல்லிக்கிழங்கு முதலியவைகளையும் பிடுங்கி அவித்துக் காலவயிறு சாப்பிட்டு முக்கால வயிற்றைத் தண்ணீரால் நிரப்புகிறவர்களும் பலபேர். உண்ணுவதற்குப் பழங்கஞ்சியும் அகப்படாமல் கனிகளையும், கற்றாழை முதலியவைகளையும் மென்றுகொண்டு சாப்பிட்டு, அந்தத் தேகங்களுக்கு இயமசாதனையாய்க் காலங்கழிக்கிறவர்களும் பலபேர்களும் அநந்தம்பேர். புசிக்கப் பண்டமகப்படாதவர்களும் கலிக்குப் பயந்து பல காட்டுமிலையைத் தங்கப்பாட்டால் இருட்களையும் புதர்களையும் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்களும், தங்களுக்குப் பிராணப்பிரியமான பிள்ளைகளையும் விற்றுத் தவிக்கிறவர்களும் பலபேர். பிச்சைக்காரன் சோற்றிலே மண்ணள்ளிப் போட்டதுபோல் எளி யவர்களையும், வறுமையுள்ளவர்களையும் தேடிவந்து, அவைகளிலிருக்கிற தானியங்களை யெடுத்தும், களங்களிலும், மரக்கங்களிலும் சிக்கிக்கிடக்கிற தானியங்களை ஒன்றொன்றாகப் பொறுக்கியும் பசி

நெல்லும், பாதி கல்லும், பாதி உமியுமாய்க் கஞ்சி காய்ச்சிக்குடித்து அகன்னியாஷி காலக்ஷேபஞ் செய்கிறவர்களும் அனேகரே. அனேக ஏழைகளுக்குக் கொஞ்சம் கஞ்சி அகப்பட்டாலும் அந்தக் கஞ்சிச் சட்டியை ஒரு பிள்ளை ஒருபக்கத்திற் பிடித்திழுக்க மற்றொரு பக்கத்தை மற்றொரு பிள்ளை பிடித்திழுக்க அதில் சிந்துகிற கஞ்சிக்குப் பல பிள்ளைகள் கைநீட்ட இவ்வகையாகக் கஞ்சியையெல்லாம் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத் தாங்கள் நித்திய விரதமாயிருக்கிற தாய் தந்தை மார்களும் சதகோடியே.

ஒருநாள் ஒரு எளிய ஸ்திரீ ஒரு பிள்ளையை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டு, ஒருபிள்ளையைத் தோளில் எடுத்துக்கொண்டு, சிலபிள்ளைகளைக் கையிற்பிடித்து நடத்திக்கொண்டு பிருந்த பசிதாகத்துடனே வந்து பிச்சைகேட்டாள். அவள் பசியினால் வாடிமெலிந்துபேசவும் சக்தியில்லாம லிருந்ததால் அவள் முந்திச் சாப்பிடும்படி ஒரு இலைபோட்டு அன்னம் படைக்கப்பட்டது. அவள் உட்கார்ந்து ஒரு பிடிசாதம் எடுத்து வாயில்வைக்கவுடனே இரண்டு பிள்ளைகள் ஓடி அவளுடைய இரண்டு கைகளையும் பிடித்துக் கொண்டன. ஒருபிள்ளை அவளுடைய தோளில் ஏறி அவளுடைய வாயிலிருந்த சாதத்தைப் பலவந்தமாகப் பிடுங்கித் தன்வாயிற் போட்டுக்கொண்டது. மற்றப்பிள்ளைகள் இலையிலிருந்த சாதத்தை அள்ளி யள்ளிச் சாப்பிட்டு ஒரு நிமிஷத்தில் சாதமிருந்த வாழையிலையை வெற்றிலையாக்கிவிட்டன, மலைத்துப்போய்ப் பேசாமலிருந்த அந்த ஸ்திரீ மாலைமாலையாகக் கண்ணீர்விட்டுக்கொண்டு "ஐயா! இப்படியே தினந்தோறும் இந்தப் பிள்ளைகளால் நான் பட்டினியா யிருக்கிறேன்" என்றுசொல்லி உடனே பசிக்களையினால் மூர்ச்சையாயினள். அப்போது கூட இருந்தவர்கள் ஒருவராவது இதைக்கண்டு அழாம லிருக்கவில்லை. இப்படியே எண்ணிக்கை இல்லாத ஜனங்கள் படுங்கஷ்டங்களைக் கண்கொண்டு பார்க்கக்கூடுமா! காதினால் கேட்கக்கூடுமா? ஐயையோ இதென்ன பரிதாபம்! அந்த ஏழைகளும் கடவுளுடைய பிள்ளைகள் அல்லவா? அவர்களுக்காகவும் மழைபெய்யவில்லையா? அவர்களுக்காகவும் பூமி விளையவில்லையா? கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட சகல பொருள்களிலும் அவர்களுக்கும் பாகமில்லையா? இந்தப் பூமியில் விளையப்பட்ட தானியங்களையும், மற்றப் பொருள்களையும் சகலமனுஷர்களுக்கும் சமபாகமாகப் பிரித்துக் கொடுத்தால் இந்த உலகத்துக்குங் கொடுத்து இன்னம் சில உலகங்களுக்குந் தானங் கொடுக்கலாமே, அப்படி யிருக்கக் கோடானுகோடி ஏழைகள் கஷ்டப்படக் காரணமென்ன? அதற்குத் தனவான்களுடைய பேராசையும் லோப குணமுமே காரணமா யிருக்கின்

றனை, பூமியும், பூமியில் அடங்கிய மற்றப் பொருள்களும் சகலருக்கும் சமுதாயமே தவிர அவைகள் தனவான்களுக்கு மட்டும் சொந்தமென்று அவர்கள் கடவுளிடத்தில் பிரசாதனம் பெற்றுக்கொள்ளவில்லையே. பஞ்சபூதங்களில் பூமிதவிர மற்றப் பூதங்களையும், சந்திர சூரிய நட்சத்திரங்களின் பிரகாசத்தையும் யாவரும் பொதுவாகவே அநுபவிக்கிறார்கள். அப்படியே பூமியையும் பூமியில் உற்பத்தியாகிற தனதானியங்களையும் சகலரும் பொதுவில் அநுபவிக்க வேண்டியது நியாயமாயிருக்க, அவைகளைச் சில செல்வர்கள் மட்டும் பற்றிக் கொண்டு மற்றவர்களுக்குப் பாகம் கொடாமலிருத்தல் அநீதத்தித்தி ஏற்பட்ட வேறுபாடாயிருக்கின்றது. ஒரு புண்ணியவான் தர்ம சத்திரங்கட்டி, அதற்குக் கிராமங்கள் விட்டு, அந்த கிராமங்களின் வரும்படியைக் கொண்டு ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்யும்படி, காரியஸ்தர்களையும், கணக்கர்களையும், உக்கிராணக் காரர்களையும் நியமிப்பதுபோல், பரமபிதாவாகிய கடவுள், உலகமாகிய அன்ன சத்திரத்தைக் கட்டித் திரவியவான்களைக் காரியஸ்தர்களாகவும், பொக்கிஷக்காரர்களாகவும் நியமித்து அவர்கள் மூலமாகத் தர்ம விசாரணைக் கர்த்தர்களாகச் சத்திரத்தின் வரும்படியைத் தங்களுக்குள்ள பாகாந்தரவேதனங்களையெடுத்துக் கொண்டு, மற்ற ஏழைகளுக்கு உபயோகப் படுத்துவதுபோல் செல்வர்கள் தங்களுக்கும் தங்களுடைய குடும்பங்களுக்கும் வேண்டிய மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மிகுதியை ஏழைகளுக்கு விநியோகஞ் செய்யவேண்டுமென்பது கடவுளுடைய திருவுளமாயிருக்கின்றது. அப்படி சத்விநியோகஞ் செய்யாத பாபிஷ்டர்கள் ஏழைகளுடைய பங்கைத் தாமே அபகரிக்கிறவர்களாகையால் அவர்களைத் திரவியமாகிய தெய்வம் சிக்ஷியாமல்விடுமா? உலகத்தில் கோடீசுரர்களும் லக்ஷாதிபதிகளும் அனேகர் இருக்கிறார்களே. அவர்களுடைய மேன்மையாயிருக்கிற பொருள்களைப் பார்த்தால் எண்ணிறந்த ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கலாமே. சாதாரணமாகக் கணக்கில்லாத ஆயிரம் வேலிநில முடைய பூபாலர்கள் அனேகர் இருக்கிறார்கள். ஒரு எளிய குடும்பத்தின் ஜீவனத்திற்கு ஒருவேலிநிலம் போதுமானதால் ஆயிரம் வேலிநிலம் ஆயிரங்குடும்பங்களின் ஜீவனத்திற்குப் போதுமே. அவ்வளவு நிலங்களை ஒருவன் வைத்துக்கொண்டு மற்றவர்களைப் பறக்கவிடுவது தர்மமா? சீமான்கள் வீட்டு ஸ்திரீகள் விசேஷ தினங்களில் வெளியில் புறப்படும்போது தரித்திருக்கிற ஆபரணங்களையும், வஸ்திரங்களையும் மதிப்பிட்டால் ஒவ்வொருத்திக்கு லக்ஷ ரூபாய்களுக்குக் குறையாமல் இருக்கின்றனவே. ஒரு

பம் ஒன்றுக்கு நூறு ரூபாய் வீதம் பிரித்துகொடுத்தாலும் லக்ஷ ரூபாயை ஆயிரம் குடும்பங்களுக்குக் கொடுக்கலாமே. ஆயிரம் குடும்பங்களுடைய அன்னத்தை ஒரு தூர்ப்பலமுள்ள ஸ்திரீ தன்னுடைய தேகத்தின்மேலே தூக்கிக்கொண்டு திரிவது எவ்வளவு பெரிய அநியாயம், இன்னும் தனவான்கள் வீட்டிலிருக்கிற சர்வாபரணங்களும், பலதிரவியங்களும், வஸ்திரங்களும், தூர்விஷயங்களிலும். டம்பவிஷயங்களிலும் அவர்கள் விருதாவிரயம் செய்கிறதனங்களும் அநாவசியமாக அவர்கள்வைத்திருக்கிற பண்டம் பாடி முதலிய பாத்திரங்கோடிகளும் இவ்வளவென்று கணிதம்செய்யக்கூடுமோ? அந்தப்பொருள்களை யெல்லாம் பணமாக்கி, வட்டிக்குவிட்டு, வட்டிவரும்படியில் அந்தச் செல்வர்களுடைய குடும்பங்களுக்குத் தற்காலத்திற்கும் பிற்காலத்திற்கும் வேண்டியமட்டும் வைத்துக்கொண்டு, மிச்சத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தால் அவர்களுடைய கஷ்டம்விடியாதா? பூமியைப்பார்த்து "பூமியே! உனக்குப்பொன் என்ன மண்" என்று சொல்வதுபோல பூமியைத் தோண்டித் தோண்டி மண்ணைத்தங்களிடம் இழுத்துக்கொண்டு பொன்னைப் பூமியில புதைக்கிற செல்வர்கள் அந்தப்பொருளைத் தாங்களும் அநுபவியாமல் ஏழைகளுக்கும் கொடாமல் மண்ணுக்குத் தத்தம்செய்வது மார்க்கமா; யுண்டையிலும் அயவிலும் எண்ணிக்கை யில்லாத ஜனங்கள் கொட்டைப் பாக்களவு அன்னமும் அகப்படாமல் கஷ்டப்படும்பொழுது, மிராசுதார்கள் களஞ்சியங்கள்தோறும் மலைமலையாகத் தானியங்களைக்கட்டிவைத்துக்கொண்டு அதிக விலையை எதிர்ப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாமா? அநேக ஏழைகளுடையவயிறுகள் வறுமையினால் வெறுமையா யிருக்கும்பொழுது, நெற்கோட்டைகள்போல பொற்கோட்டைகளைக் கட்டிவைத்திருக்கிற மகைசுவரியவான்கள், வெள்ளிக்கிண்ணியிலே பாலும் தங்கக்கிண்ணியிலே சோறும வைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய வயிறுகளை மட்டும் நிரப்பலாமா? அநேக ஏழைகள் வஸ்திர மில்லாமல் திகம்பரர்களாய்த் திரியும்பொழுது, பிரபுக்கள் பல வண்ணார் வீடுகளை விலைக்குவாங்கினதுபோல மூட்டை மூட்டையாகவும் அடுக்கடுக்காகவும் வஸ்திரங்களை வைத்துக் கொண்டு சும்மா இருக்கலாமா?

பரோபகார மில்லாத ஜன்மமேபாழ் - ஒருவன் சகல சாஸ்திரசம்பன்னனும் அசகாய சூரனும், ஜெகப்பிரக்கியாதி உள்ளவனும் இருந்தாலும் அவன்பரோபகார சூனியனா யிருப்பானானால் அவனுடைய ஜன்மம் வியர்த்தமே. "நரர் சுரர் முதலிய சகலருடைய நாவுகளினால் நாம் பேசினாலும் பரோபகாரம்

மட்டும் நம்மிடத்தில் இல்லாதிருக்குமானால் நம்முடைய வாசாலகம் அர்த்தமில்லாத வெண்கல ஓசைக்குச் சமானமே." கடவுள் நம்மை நேசித்ததுபோல் நாம் ஒருவரொருவரை நேசிக்கவேண்டும். அப்போது தான் அந்தச் சர்வலோக குருவுக்கு நாம் பூமியைப்பார்த்தாலும், வானத்தைப் பார்த்தாலும், எந்தப் பொருளைப் பார்த்தாலும் நம்மை நாம் பார்த்தாலும் சகலமும் அவருடைய உபகாரமயமேயன்றி வேறில்லையே. அந்தப் பரம தயாளுவைப்போல் நாம் ஒருவரொருவரை நேசிப்போமானால் கடவுள் நம்மிடத்தில் வசிப்பார். அவருடைய பரிபூரணமும் நம்மிடத்தில் பூர்ணமாயிருக்கும். சகலரும் தயாபரனுடைய பிள்ளைகளாதலால் நாம் ஒருவர்க்கொருவர் சகோதரர்களாயிருக்கிறோம். "ஒருவன் கடவுளை நேசிப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய சகோதரனைப் பகைப்பானானால் அவன் பொய்யனே. ஏனெனில் தன் கண்ணாற் பார்க்கிற சகோதரனை நேசியாதவன் தன் கண்ணாற் பாராத கடவுளை எப்படி நேசிப்பான்" "இவ்வுலகத்தை உடையவன் தன்னுடைய சகோதரன் தரித்திரப் படுவதைக் கண்டும் இரங்காதிருப்பானானால் அவனிடத்தில் தெய்வப்பிரியமெப்படி நிலைகொண்டிருக்கும்." கடவுளே ஏழைவேஷங் கொண்டிருத்தலால் ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கிறவர்கள் கடவுளுக்கே கொடுக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்கு "இல்லை" என்கிறவர்கள் கடவுளுக்கே "இல்லை" என்கிறார்கள். இந்திரியங்களில் நாம் செலவிடுகிற அர்த்தங்களெல்லாம் வியர்த்தமாய்ப் போகின்றன. தர்மவிஷயங்களிற் செலவிடுகிற பொருள்மட்டும் அழியாமல் பரலோக ஆஸ்தியாகச் சேருகின்றது. நாம் அனுபவிக்கும் காரியங்களெல்லாம் அநித்தியமும் பின் புதுன்பங்களை விளைவிக்கத் தக்கவைகளாயுமிருக்கின்றன. பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்து அந்த உபகாரப்பலனை அவர்கள் அனுபவிக்கும்பொழுது நமக்கு உண்டாகிற ஆனந்தம் பேரானந்தமல்லவா! ஆகையால் பரோபகாரத்துக்குச் சமானமான இகபரபாக்கியமொன்றில்லையே.

ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி பரோபகாரம் செய்வதுடாராலை, தனவான்கள் தரித்திரர்களுக்கு அன்னவஸ்திர தானங்களைச் செய்யலாம். வித்வான்கள் எளிய பிள்ளைகளுக்கு வித்தியாதானஞ் செய்யலாம். பலவான்கள் துர்ப்பலமுள்ளவர்களுக்குத் துணைசெய்யலாம். துக்கமுள்ளவர்களுக்கு யாரும் ஹிதவசனங்களைச் சொல்லித் துக்க நிவர்த்தி

செய்யலாம். வியாதிக்காரர்களை ஆரோக்கியமுள்ளவர்கள் அடிக்கடி விசாரித்து வேண்டிய பரிகாரங்களைச் செய்யலாம். புத்தியுள்ளவர்கள் புத்தியில்லாதவர்களுக்குச் சமயம்பார்த்துத் தகுந்த புத்திமதிகளைச் சொல்லித் திருத்தலாம். ஏழைகளும் தங்களுடைய தேகம் வருந்தப் பிரயாசப்பட்டாயினும் பிறருக்கு உதவிசெய்யலாம். இவ்வாறே ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களுடைய சக்திக்குத் தக்கபடி பரோபகாரஞ் செய்தால் ஏழைகளுக்கெல்லாம் தரித்திரம் இராது. கோடை வெயிலைத்தான் தாங்கிக்கொண்டு மற்றவர்களுக்கு நிழல் கொடுக்கிற விருக்ஷம்போல தங்களுக்குவருகிற துன்பங்களைப் பாராட்டாமல் பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்கிறவர்களே குணத்தபர்கள்.

கையிலே பொருளை வைத்துக்கொண்டு தரித்திரர்கள்போல் பிச்சைக்குவருகிற மாயப்புரட்டர்களுக்கும், பாடுபடத்தக்க ஆரோக்கிய காத்திரர்களுக்கும், தப்புஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுக்கும் பிச்சைகொடுப்பது துர்விநியோகமாயும் அவர்களிடத்தில் பொருளாசை, சோம்பல், பொய்முதலிய துர்க்குணங்களை விளைவிக்கத்தக்கதாயுமிருப்பதால் பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடவே தகுதியாயிருக்கின்றது. ஆருமற்ற அகதி பரதேசிகளும், பாடுபடச் சக்தியில்லாத குருடர், முடவர் முதலிய அங்கவீனர்களும், வியாதியஸ்தர்களும், விருத்தாப்பியர்களும், தாய்தகப்பன் அற்றபிள்ளைகளும், அநாதஜந்துக்களும், வாழ்ந்துவறியோரானவர்களும் நம்முடைய உபகாரத்துக்குப் பாத்திரர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தஜாதியாராயிருந்தாலும், எந்த சமயிகளாயிருந்தாலும், எந்தத் தேசத்தாராயிருந்தாலும் எவ்வளவும் வித்தியாசம் பாராமல் அவர்களுக்கு உபகாரஞ் செய்வதே பரமசுகிர்தம். சகலருக்கும் பிதாவாகிய கடவுள் நல்லவர்களுக்கும் பொல்லாதவர்களுக்கும் சரியாகச் சூரியன் பிரகாசிக்கவும், நீதிமான்களுக்கும் அநியாயக்காரர்களுக்கும் சமானமாக மழைபெய்யவுஞ் செய்கிறாராதலால் அவருக்குப் பிள்ளைகளாகிய நாம் நம்முடைய பகைவர்களையும் நேசிக்கவும், வைவாரை வாழ்த்தவும் நம்மைப் பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மைசெய்யவும் நமக்குத் துன்பஞ் செய்கிறவர்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்படி பிரார்த்திக்கவும், வேதவாக்கியங்களின்படி நாம்பாத்தியப்பட்டிருக்கிறோம்" இன்னாசெய்தாரை யொறுத்த லவர்நாணநன்னயஞ் செய்துவிடல், என்று திருவள்ளுவரும் செப்புகின்றார்.

பெற்றதாய் பசித்திருக்கப் பிராமணபோஜனஞ் செய்வதுபோல் சிலர்தங்களுடைய சொந்தக் குடும்பங்களைத் தவிக்கவி

ட்டுவிட்டு சொத்துக்களைப் பாதினஞ் செய்கிறார்கள் - இது மறை நீதிக்கும் பிரகிருதி நியாயப் பிரமாணத்துக்கும் பொருந்தாததாயிருக்கின்றது. நம்முடைய மனைவி, பிள்ளைகள் தாய்தந்தை சகோதரர், சகோதரிகள் முதலியவர்களை நம்முடைய வசத்தில் கடவுள் ஒப்புவித்திருப்பதால் அவர்களை முந்திச் சம்ரக்ஷிக்க வேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பா யிருக்கின்றது. அப்படியே [illegible] நம்முடைய சுயபந்துக்களையும், நமக்குச் சமீபத்திலிருக்கிற தரித்திரர்களையும் ஆதரிக்கவேண்டியது அவசியமாயிருக்கின்றது. ஒருவனுடைய பொருளைத் திருடி மற்றொருவனுக்குத் தானஞ்செய்வதுபோல் சிலர் வாங்கின கடனைக் கொடாமல் தங்களுடைய ஆஸ்திகளை யெல்லாம் தர்மவிஷயத்தில் விரயஞ்செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தியாகிகள் திருடர்களாயும், அவர்களிடத்தில் தானம் வாங்கியவர்கள் திருட்டுச்சொத்தை வாங்குகிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் தானங்கொடுப்பதற்குமுன் கடன்களைத் தீர்ப்பது நியாயமுறைமையாயிருக்கின்றது.

வியாதியில்லாதவர்களுக்கு ஒளஷதங் கொடுப்பதுபோலும் வெள்ளத்தின்மேலே பெய்யும் மழையைப் போலும் சிலர் தனவான்களைக் கண்டால் விருந்து முதலிய வேஷ உபசாரஞ் செய்கிறார்கள் தரித்திரர்களைக் கண்டால் தடியெடுத்துத் துரத்துகிறார்கள். இது மகா கொடுமையா யிருக்கின்றது. [illegible] லாபமும் உள்ளன்போடு [illegible] ஏழைகளுடைய [illegible] அப்படியானால் [illegible] ஒப்புக்கொடுப்பதனாலே அரசர்களுடைய அக்கிரமத்துக்குப் பயந்து [illegible] கொடுப்பது போலும், திருடர்களுடைய கொடுமைக்குப் பயந்து அவர்கள் கையில் பொருளை வாரிக்கொடுப்பது போலுமிருக்கின்றது. [illegible] னக்கைக் கருதிப் பிரசங்கிக்கிறவர்களைத் [illegible] யுக்தமாயிருந்தால் உலகத்திலே சகலரையும் [illegible] லாம். கடைக்காரர்களிடத்தில் சரக்குகளை வாங்கிக்கொண்டு, அவர்களுக்கு விலைகொடுக்கிறவர்களும் தாதாக்களே; சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு சரக்குகளைக் கொடுக்கிற வர்த்தகர்களும் தியாகிகளே; வேலைக்காரர்களிடத்தில் வேலைவாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்குக் கூலி கொடுக்கிறவர்களும் தாதாக்களே; சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு வேலையைச் செய்து கொடுக்கிற கூலிக்காரர்களும், [illegible] [illegible] வஸ்திரம் வெளுத்துக்கொடுக்கிற வண்ணார்களும் வள்ளல் தாதாக்களே. தியாகிகளுக்குப் பொருள் [illegible]

ர்களும் கொடையாளிகளே. அந்தக் காமாதுரர்களுக்குப் புண்களையும் வியாதிகளையும் கொடுக்கிறதாசிகளும் தியாகிகளே. இப்படிப்பட்டதானம் அதானமாகையால் பிரதிபலன் வேண்டாது பிச்சையிடுவதே பெருமை. மனுஷர்கள் பார்க்க அவர்கள் முன்பாக ஏழைகளுக்குப் பிச்சைகொடுக்கிறவர்களுக்கு மோக்ஷ வாசனுடைய தயாப் பிரசாதங் கிடைக்க மாட்டாதாகையால் ஒருவருக்குந் தெரியாமலும், நரஸ்துதியை விரும்பாமலும், அந்தரங்கமாகச் செய்கிறதானமே பிரதானம். புஷ்பம் மறைவா யிருந்தாலும் அந்த வாசனையானது காட்டிவிடுவதுபோல் அந்த யோக்யர்களை அவர்களுடைய ஔதாரியமே காட்டிவிடும். உபகாரிகள் இறந்தும் இறவாமல் என்றும் பிரகாசிக்கிறார்கள். பாப லோபிகள் பிறந்தும் பிறவாதவர்களாயும் இருந்தும் இல்லாதவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். தாமிஷ்டர்களுக்கு ஒருதுன்பம் வந்தால் சகலருந் தங்களுக்கு வந்ததுபோல எண்ணி அந்தத் துன்பம் நீங்க வேண்டுமென்று கோயில்கள் தோறும் தொழுகிறார்கள். கிருபணசிரோமணிகளுக்குத் துன்பம் வந்தால் அவர்களை நினைப்பாருமில்லை, அவர்களுக்கு இரங்குவாருமில்லை. அநாதிகளை ஆதரிப்பது ஒவ்வொருவருக்குங் கர்த்தவியமாயிருப்பதுமன்றி சர்வஜனோபகாரமாக அன்னசத்திரங்கள், பாடசாலைகள், ஔஷதசாலைகள், தண்ணீர்ப் பந்தல்கள் முதலிய சாசுவதமான தருமங்களை ஏற்படுத்துவது பெருந்தனவான்களுக்குக் கடமையா யிருக்கின்றது.

தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரை யோம்புகிற பரோபகாரம் இல்லாமையினால், சில அரசர்கள் தங்களுடைய சுயநலத்திற் காகவும் நிஷ்காரணமாகவும் எண்ணிக்கை யில்லாத லக்ஷக்கணக்காக பதாதிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு ரணபேரிகள் முழங்க, யுத்த சன்னத்தராய்ப் புறப்பட்டு, அந்நிய தேசாதிபதிகளுடனே சண்டை தொடுக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு சேனாசமுத்திரங்களும் கலந்து அஷ்டதிக்குகளும் நடுங்கும்படி அட்டகாசஞ் செய்துகொண்டு, ஆலகால விஷம்போல சீறிக்கொண்டு, கோடையிடிபோல் கர்ஜித்துக்கொண்டு, வடவா முகாக்கினிபோல் கண்களில் தீப்பொறிகள் பறக்க, ஒருவரை யொருவர் பிடித்து, கடித்து, அடித்து, இடித்து, மடித்து முடித்து விடுகிறார்களே. அப்போது சிரமற்று, கரமற்று, உரமற்று, காலற்று, விழுகிற முண்டங்களும் துண்டங்களும் கண்டங்களும் அண்டங்களைப்போய் முட்டுகின்றனவே, ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் குவிகிற சவமலைகள் நவமலைகளாகுமே. சோணிதப் பிரவாகம் வாரிப்பிரவாகத்திலும் அதிகமே, "புவிக்குப் பாரமாயந்தவர்கள் எல்லாரும் என்மேலே படுத்துக் கொள்ளுங்கள்"

என்பதுபோல் அந்த அரசர்கள் தாங்கள் வெளியே புறப்படாமல் மூலையில் பதுங்கிக்கொண்டு, ஏழைகளைச் சண்டைக்கு விட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள். புத்தியிலும், யுக்தியிலும், சக்தியிலும் அதிமேதாவிகளென்றும், கரிஷ்டர்களென்றும் பெயர்பெற்றவரான அலெக்சாண்டர், போனபார்த்து, செசார முதலிய சக்கரவர்த்திகள் செய்த கொலைகளுக்குக் கணக்குண்டா? அவர்களுக்குக் கரிஷ்டர்களென்றும் பெயரா? இந்தக் கரிஷ்டர்கள் போல் பின்னுஞ் சில கரிஷ்டர்கள் உலகத்தில் இருந்திருப்பார்களாகில், மகாவீரர்களைப்போல் உலகத்தில் மனுஷ்யப் பூண்டுகளே சர்வநாசஞ் செய்திருப்பார்களே. நம்முடைய பிதாக்கள், பிதாமகர்கள் ஒருவரும் இருந்திருக்கமாட்டார்கள். இந்தப் புஸ்தகத்தை யெழுத நாமும் இருக்கமாட்டோம்.

சாந்தம், தயை, தாக்ஷிண்யம், பொறுமை, அடக்கம், வணக்க முதலிய நற்குணங்களைப் போதிக்கிற சத்திய வேதத்தினின்றும் பிரிந்த பலசமயத்தார் அந்தவேதத்தை வியாஜமாக வைத்துக்கொண்டு யுரோப்பில் ஒருவரோடொருவர் சண்டைசெய்து, அந்தச் சண்டையில் மடிந்த ஜனங்களும், எரிக்கப்பட்டவர்களும், அழிக்கப்பட்டவர்களும், இடிந்த ஆலயங்களும், கொளுத்தப்பட்ட பட்டணங்களும், பாழ்பட்ட ஊர்களும், படித்த ஜனங்களும் இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடுமோ? இந்தத் தேசத்திலும் ஒவ்வொரு மதஸ்தரும் போட்டுக்கொண்ட சண்டைகளும், கலகங்களும், பிராணஹானிகளும் அநந்தம். ஒரு சமயத்தார் மற்றொரு சமயத்தைத் தூஷிக்கவும், ஒருவிக்கிரகம் மற்றொருவிக்கிரகத்தை நிந்திக்கவுஞ் செய்கிற கிரந்தங்கள் அநேக புஞ்சமாயும், அசப்பிய வார்த்தைகளுக்கு அகராதிகளாயும் இருக்கின்றன. அவைகளைப் படிப்பதால் நம்முடைய வாயும் அசங்கியமாகிறது. நினைப்பதால் மனமும் கசக்கின்றது. தென்றல் முதலிய பெருங்காற்று வருவதுபோல் சில சமயங்களில் வழக்குச் சண்டையிலிருந்து கழுத்துச் சண்டையிலும், வாய்ச்சண்டையிலிருந்து கைச்சண்டையிலும் பிரவேசஞ்செய்கிறார்கள்: இவ்வளவு விபரீதங்களுக்கும் தன்னைப்போலப் பிறனை யெண்ணுங் குணமில்லாமையே காரணமாயிருக்கின்றது.

பின்னும் பயபக்தியில்லாமையினால் உலகத்தில் திருட்டுகளும், புரட்டுகளும், அக்கிரமங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. திருடர்கள் இராவில் மட்டுமேதானல்லாது ஆரவாரமாய் இருட்டில் திருடுகிறார்கள். பிரதிதினமும் பட்டணங்களில் சகலரும் அறிய நடக்கிற திருட்டுகளுக்கு அளவில்லையே. பொருளாசையினால் பொய்ச்சத்தியம் பண்ணுகிறவர்களும், பொய்ச்சாக்ஷி சொல்லுகிறவர்களும்,

பொய்ச்சீட்டு உண்டு பண்ணுகிறவர்களும், பொய்வழக்குச் செய்கிறவர்களும் தங்களுடைய சக்திக்கு மேற்பட்ட கடன்வாங்குகிறவர்களும், வாங்கின கடனைக் கொடாதவர்களும், அநியாயவட்டி வாங்குகிறவர்களும், அடைக்கலமாக வைத்தபொருளை அபகரிக்கிறவர்களும், வேலைசெய்யாமற் கூலிவாங்குகிறவர்களும், ஏழைகளிடத்தில் வேலைவாங்கிக்கொண்டு கூலிகொடாதவர்களும், செல்லாப் பணத்தைச் செலுத்துகிறவர்களும், அளவிலும் நிறையிலும் வித்தியாசஞ்செய்கிறவர்களும், சரக்குகளுக்கு அதிக விலை வாங்குகிறவர்களும், நல்லசரக்குகளுக்குக் கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு கெட்ட சரக்குகளைக் கொடுக்கிறவர்களும், சூதாடிப் பொருள் சம்பாதிக்கிறவர்களும், கண்டெடுத்த பொருளைச் சொந்தக்காரரைத் தேடிக் கொடாதவர்களும், பிறர் பொருளைப்பார்த்துப் பொருமை கொள்ளுகிறவர்களும் திருட்டுப்பொருளை வாங்குகிறவர்களும், திருட்டுக்குச் சகாயஞ்செய்கிறவர்களும், திருடும்படி பிறருக்குப் போதிக்கிறவர்களும், பிறருக்குப் பொருள் நஷ்டம் உண்டாகும்படி செய்கிறவர்களும், கையில் பொருளை வைத்துக்கொண்டு ஏழைகளுக்கு ஐயம் இடாதவர்களும், மாப்பிளைக் கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு பெண்கொடுக்கிறவர்களும், பட்டப்பகலில் கொள்ளையடிக்கிற திருடர்களே. அன்றியும் ஏழைகள் தாங்கக்கூடாத நாட்டுவரி, காட்டுவரி, வீட்டுவரி, மாட்டுவரி, ஆட்டுவரி, ஏட்டுவரி, சீட்டுவரி, கூட்டுவரி, பாட்டுவரி, மேட்டுவரி, நீட்டுவரி, மோட்டுவரி, கோட்டுவரி, மட்டுவரி, சாட்டுவரி முதலிய கெட்டுவரிகளைச் சுமத்தி அநியாயஞ்செய்த பூர்வீக அதிகாரிகள் சதிகாரர்களே. பரிதானம் வாங்கிக்கொண்டு பக்ஷபாதஞ்செய்கிற சில நியாயாதிபதிகள் அநியாயாதிபதிகளே. எங்கே கொலைநடக்கும், எங்கே களவுநடக்கும், எப்போது நமக்குப் பணம்வருமென்று சதா எதிர்பார்த்துக்கொண்டு குற்றவாளிகளை விட்டுவிட்டுக் குற்றமில்லாதவர்களைப் பிடித்து உபத்திரவஞ்செய்கிற சில போலீஸ் வீரர்கள் சோரர்களே, எப்போது குடும்பங்களிற் கலகம் உண்டாகும், எப்போது வியாஜியம் வருமென்று சித்தமாய்க் காத்துக்கொண்டிருக்கிற சில நியாயவாதிகள் அநியாயவாதிகளே. யாருக்குச் சுரம்வரும், யாருக்குப் பேதிவரும், யாருக்குத் தலை உடையும், யாருக்குக் கைகால் முறியும் என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு தங்களுடைய பிழைப்புக்காகப் பிள்ளைவளர்ப்பதுபோல வியாதியை வளர்த்து விட்டுக்கொண்டு ஜீவிக்கிற சில வைத்தியர்கள் தைத்தியர்களே. பிள்ளைகள் படித்துக்கொண்டால் தங்களுடைய பிழைப்புக்குச் சேதம் வருமென்று கருதிக் கிருஷ்ணபக்ஷத்துச் சந்திரன்போல் பிள்ளைகளுடைய அறிவை நாளுக்குநாள் குறைக்கிற சில போதகர்களும் பாதகர்க

னே. மேற்சொல்லிய உத்தியோகஸ்தர்களில் அநேகர் சர்வேசுரப் பக்தர்களாயிருக்கிறார்களானபடியால் அப்படியில்லாத மிக ஸ்வல்பப்பேர்களைப் பற்றி மட்டும் நாம் பிரஸ்தாபிக்கிறோம்.

அன்றியும் "தன்னைப்போல் பிறனை எண்ணவேண்டும்" என்கிற நீதியைச் சகலரும் அநுஷ்டித்தால் சாமித் துரோகிகளும், குருத் துரோகிகளும், பிதுர்த் துரோகிகளும், மாதுர்த் துரோகிகளும், புத்திரத் துரோகிகளும், சகோதரத் துரோகிகளும், மித்திரத் துரோகிகளும், பத்தினித் துரோகிகளும், பர்த்தாத் துரோகிகளும், ராஜத் துரோகிகளும், பொய்யர்களும், வஞ்சகர்களும், மோசக்காரர்களும், திருடர்களும், கொலைபாதகர்களும், குடியர்களும், வேசிகளும், லோபிகளும், பாவிகளும் உலகத்தில் இருப்பார்களா? இரார்களே. ஆகையால் பகிரங்கமாய், ரகசியமாய், பலாத்காரமாய் முதலிய கருணைக்கேடுகளை ஸ்திரீகளுக்கு நியாயம் உபதேசிக்கவேண்டும்.

மிருகங்கள், பக்ஷிகள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன முதலிய சகல ஜீவராசிகளிடத்திலும் கிருபையாயிருப்பதே ஜீவகாருண்ணியமென்று சொல்லப்படுகின்றது. மனுஷருக்கு உபகாரார்த்தமாகவே சமஸ்த ஜீவஜெந்துக்களையும் கடவுள் சிருஷ்டித்தருளினாரென்று நாம் முன்னமே விவரித்திருக்கிறோம். சில ஜெந்துக்கள் நமக்கு நேரே உபயோகமாயிராவிட்டாலும் நமக்கு உபயோகமான வேறே சில ஜெந்துக்களுக்கு அவைகள் ஆதாரமாய் உபயோகமாயிருக்கிறபடியால் பூமியில் ஒரு அற்ப ஜெந்துவாவது கூட அநாவசியமாகப் படைக்கப்படவில்லை. விலங்கு, பறவை முதலியவைகள் ஞானமில்லாத அசேதன வஸ்துக்களாயிருந்தாலும் நம்மைப்போலவே அவைகளுக்கும் தேகமும், பிராணனும், பஞ்சேந்திரியங்களும், சுகதுக்கங்களை யறியும் உணர்ச்சியும் உண்டாயிருக்கிறபடியால் அவைகளுக்கு நாம் வீணாய் உபத்திரவஞ் செய்யக்கூடாது. அவைகளுக்கு ஞானமில்லாத குறைக்குப் பதிலாக வேறு சில விஷயங்களில் கடவுள் அவைகளுக்கு அநுகூலஞ் செய்திருக்கிறார். மனுஷன் ஞானத்தினால் வஸ்திரம் வீடு வாசல் முதலியவைகளைச் செய்துகொண்டு உஷ்ணம், குளிர் முதலிய துன்பங்களைத் தடுத்துக் கொள்ளவேண்டியதாகக் கடவுள் ஏற்படுத்தி அவனுக்கு மிருதுவான தோலையும், நிர்வாணமான தேகத்தையுங் கொடுத்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட ஞானம் விலங்குகளுக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் இல்லாதபடியால் அவைகளுக்குக் கடினமான தோலும் ரோமமும் உள்ள தேகங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். மக்... அநேக பக்ஷிகளுக்கு அழுத்த ஆயுதங்களைச் செய்துகொள்ள மனுஷன் தெரிந்தவனானபடியால் அவனுடைய தேகம் ஆயுதமில்லாமல் ...

ராயுதமா யிருக்கின்றது. ஆயுதஞ் செய்யத் தெரியாமல அநேகஜெந்துக்களுக்குக் கொம்புகள், கூர் மூக்குகள், நகங்கள், தந்தங்கள், வால்கள், கால்கள் முதலிய ஆயுதங்களை அவைகளுடைய தேகங்களிலே கடவுள் அமைத்து வைத்திருக்கின்றார். மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் தங்களுடைய கருத்துகளை ஒன்றுக்கொன்று தெரிவித்துக் கொள்ளும்படி ஒவ்வொரு ஜாதிக்கும் ஒவ்வொரு பாஷையைக் கடவுள் கற்பித்திருக்கிறாரென்பது அநுபவசித்தமாய்த் தெரிகின்றது. மனுஷக்குழந்தைகள் பிறந்து வெகுகாலம்வரையில் தங்களைத் தாங்களே சம்ரக்ஷணை செய்துகொள்ளத் தெரியாமல் பெரியவர்களுடைய உதவியை அபேக்ஷிக்கின்றன. மிருகங்களின் குட்டிகளும் பறவைகளின் குஞ்சுகளும் பிறந்த உடனேயும், அல்லது பிறந்து சில தினங்களுக்குள்ளாகவும் தங்களுடைய ஆகராதிகளைத் தாங்களே தேடிக்கொள்ளவும், வளை கூடு முதலிய இருப்பிடங்களைச் செய்துகொள்ளவும் சுபாவமாகவே தெரிந்துகொள்ளுகின்றனவே. மிருகங்கள் தகுந்த இடந்தேடிக் குட்டிகளைப் பெற்று வளர்க்கிற அருமையும் பறவைகள், ஊர்வன முதலியவைகள் கூடுகளில் முட்டையிட்டுக்கொண்டு அடைகாத்துக் குஞ்சு பொரித்துக் குஞ்சுகளை வளர்க்கிற அருமையும் மனுஷரும் அதிசயிக்கத்தக்கதா யிருக்கின்றதே. நாம் வஸ்திர பூஷணாதிகளைத் தரித்துக்கொள்ளாமல் பிறந்தவுருவமா யிருப்போமானால் நம்முடைய தேகங்களைப் பார்க்க நமக்கே அருவருப்பாயிருக்கும். பக்ஷிகளுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இயல்பாகவே சர்வாலங்காரங்களும் பொருந்தியிருப்பதால் அவைகளைப் பார்க்கப்பார்க்க நமக்கு நேத்திரோற்சவம் செய்வதுபோல் இருக்கின்றதே. திவ்யரூப விசித்திராலங்காரமுள்ள மயில், பஞ்சவர்ணக்கிளி, முதலிய பக்ஷிகளுக்கு, நவரத்ன கசிதமான சர்வ பூஷணங்களையும், கனகாம்பரங்களையுந் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற ராஜஸ்திரீகளும் அழகில் சமானமாவார்களா? சில பக்ஷிகள் சித்திரம்போல் தேகம் அசையாமலிருந்துகொண்டு ஆரோகண அவரோகணக் கிரமந் தப்பாமலும், அபஸ்வரம் இல்லாமலும் கேட்பவர்கள் சிரவணானந்தங் கொண்டு தேக பரவசமாகும்படி அதிமாதுரியமாய்ப் பாடுகின்றன. கரத்தை நீட்டிக்கொண்டும், சிரத்தை ஆட்டிக்கொண்டும், சுரத்தைக் கூட்டிக்கொண்டும், பல்லைக் காட்டிக்கொண்டும் பாடுகிற நம்முடைய சங்கீத வித்வான்கள் அந்தப் பக்ஷிகளுக்குச் சமானமாவார்களா? நாம் அலக்ஷியமாக எண்ணுகிற ஈக்கள் எறும்புகள் முதலிய பூச்சிகளையும் பூதக்கண்ணாடியிற் பார்த்தால் அவைகளுடைய தேகங்களில் பலவகையான அழகிய வர்ணங்களும், புள்ளிகளும், சிங்காரங்களும் தோன்றுகின்றனவே. அகடிதகடனா சாமர்த்திய முள்ள கடவுள்

இவ்வளவு அருமையாகச் செய்திருக்கிற ஜீவஜெந்துக்களை நாம் உபத்திரவம் செய்வதும் நிர்மூலமாய்க்கொல்லுவதுந்நீதியா? ஒருவன் எழுதிய சித்திரத்தை வேறொருவன் கலைத்துப் பழுதுபடச் செய்தால் அந்தச் சித்திரக்காரனுக்கு எவ்வளவு கோபமுண்டாகும்? அதுபோலச் சர்வஜீவநிர்மாண கர்த்தாவாகிய கடவுளுக்கு ஜீவஹிம்சை செய்கிறவர்கள்மேல் கோபம்வராமலிருக்குமோ!

பசு, காளை, எருமை, ஆடு, குதிரை, நாய், பூனை, கழுதை, ஒட்டகம் முதலிய மிருகங்கள் மனுஷருக்கு எவ்வளவோ உதவியுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. அவைகள் இல்லாவிட்டால் மனுஷருடைய சுகங்களில் பாதிச் சுகங்கள் போய்விடுமென்பது சந்தேகமா? எஜமான் எவ்வளவு அடித்தாலும் அந்த அடியையும் பட்டுக்கொண்டு அவன் தீனிபோட்டாலும் போடாவிட்டாலும் வெளியேயாவது போய் வயிறுவளர்த்துக்கொண்டு வீட்டுக்குவந்து எஜமானுக்குச் சகல ஊழியங்களும்செய்கிற அந்த மிருகங்களுடைய பொறுமையும், நன்றியும், விசுவாசமும் மனுஷருக்கு வருமா? குரங்கின் கையிற் பூமாலை அகப்பட்டது போல் சிலர் கையில் அந்த மிருகங்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டு படுகிற வருத்தம் சாமானியமல்லவே. திருவையாற்றான் குதிரை வளர்த்தகதைபோல் அநேகர் மாடு, குதிரை, கழுதை முதலிய மிருகங்களிடத்தில் சகலவேலைகளும் வாங்கிக்கொண்டு அவைகளுக்குத் தகுந்த தீனிபோடாமல்கொல்லுகிறார்கள். குருவியின் தலையில் பனங்காயை கட்டினதுபோல அவைகள் தாங்கக்கூடாத சுமைகளையும், பாரங்களையும் சுமத்தி நடத்துகிறார்கள். அவைகள் நடக்கமாட்டாமல் தத்தளிக்கும்போது சாட்டையினாலும் கழிகளினாலும் இங்கிங்கே அடித்தும் இரத்தம் பீரிட்டு ஒழுகும்படி தார்க்கோலால் தாறுமாறாகக் குத்தியும், கொடுமைசெய்கிறார்கள். சில பசுவுக்கு ஜேஷ்டபுத்திரன்போல் பாலையெல்லாம் கறந்துகொண்டு கன்றுக்குக் குடிக்காமற் செய்கிறார்கள். அவர்கள்கன்றுக்குச் சத்துருக்களாயிருக்கிறபடிச் சத்தியும் அவர்களோடேகூடக் கன்றுக்கும் சமானமுண்டோ? அப்படியிருக்க எவ்வளவும் கன்றுக்குப் பால்விடாமல் ஒட்டக்கறக்கிறதுமன்றி வேறு எவ்வளவு அநியாயம் தப்பாட்டம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? கழுதை முதலியவைகளைச் சிலர் நிஷ்டூரமாய்க் கல்லால் எறிந்தும் கழியால் அடித்தும் அவைகளுடன் யுத்தஞ்செய்து, அந்தக் கழுதைகள் கொடுக்கும் உதைகளையும் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். சில பிள்ளைகள் ஈ, எறும்பு முதலிய பூச்சிகளைப் பிடித்துக் கொல்லுகிறதும் குருவிக் கூண்டுகளைக் கலைத்தும் குருவிகளுக்குக் குஞ்சுகளுக்கும் உபத்திரவம் செய்கிறதுமே வேலையாயிருக்கிறார்கள். இவ்வகையாக

வாயில்லாப் பிராணிகளுக்குத் துன்பம் செய்து கைபழகுகிறவர்கள் மனுஷரையும் உபத்திரவம்செய்யக் கற்றுக்கொள்வார்களென்பது சந்தேகமா? மிருகங்களுக்கும் பக்ஷிகளுக்கும் சந்தோஷம் உண்டாகும்போது அவைகள் எவ்வளவோ ஆநந்தமாகக் குதித்துக் கூத்தாடி விளையாடுகின்றன. அவைகளுக்கும் துன்பம் உண்டாகும்போது கூக்குரலிட்டு, அழுது, பிரலாபிக்கின்றனவே. இப்படியாக மனுஷரைப்போலவே சுகத் துக்கங்களை உணருகிற மிருகாதிகளுக்குத் தீங்குசெய்கிறவர்கள் பரமசண்டாளர்களே. ஆனால் மனுஷர்களில் துஷ்டர்களாயிருப்பவர்களைத் தண்டிப்பது எப்படி முறையோ அப்படியே சிங்கம், புலி, கரடி முதலிய துஷ்டமிருகங்களையும் பாம்பு, தேள் முதலிய விஷஜெந்துக்களையும் கொல்வது தோஷமல்ல. மிருகாதிகளிடத்தில் மனுஷருங் கற்றுக்கொள்ளும்படியான சில நற்குணங்களிருக்கின்றன. மாடு, ஆடு, குதிரை, கழுதை முதலிய மிருகங்களும், காக்கை முதலிய பக்ஷிகளும் தங்களுடைய இனத்துடன்சேர்ந்து இரையெடுக்கப் பிரியப்படுகின்றன. கூட்டத்துடன் சேர்ந்து மேய்ந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு ஆட்டையாவது மாட்டையாவது பிடித்துத் தனியே நல்ல புல்லிருக்கிற இடத்திலே கொண்டுபோய்விட்டாலும் அந்த இடத்தைவிட்டுக் கூட்டங்கள்மேய்கிற இடம் நல்ல புல்லில்லாத இடமாயிருந்தாலும் அந்த யிடத்தையே நாடுகின்றது. ஒருஜாதியைச்சேர்ந்த மிருகங்கள் இல்லாத பக்ஷத்தில் பலஜாதி மிருகங்களும் ஒன்றுக்கொன்று கூட்டுறவாயிருக்கின்றன. எப்படியென்றால் ஒரு வீட்டில் ஒரு குதிரையுங்கோழி மாடும்இருந்தால் அவைகள்ஒன்றுக்கொன்றுசமீபமாயும் ஐக்கியமாயு மிருக்கப்பிரியப்படுகின்றன. சாதுவான மிருகங்களும் அவைகளுக்கு பிராணசத்துருக்களான துஷ்டமிருகங்களும் பழக்கத்தினாலே ஒருகூண்டில் விரோதமில்லாமல் ஸ்நேகமாயிருப்பதை அநேகர் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஆனை, சிங்கம், புலி, கரடி முதலியகொடியமிருகங்களையும் மனுஷன் பிடித்துத் தன்னுடைய இஷ்டப்படி நடக்கக் கற்பிக்கிறானென்பது யாருக்குந்தான் தெரியாது. ஏகாந்தச் சிறையில் வைக்கப்பட்ட சிலர் தாங்கள் தனியாயிருக்க மனம் சகியாமல் தங்களுக்குச் சமீபத்தில் வரப்பட்ட எலி முதலியவைகளுக்கு இரைகொடுத்து அவைகளுடன் ஸ்நேகம் செய்துகொண்டதாகவும் அந்த ஜெந்துக்களும் அவர்களிடத்தில் அதிகப்பிரியமாயிருந்ததாகவும் சிலர் புஸ்தகங்களில் எழுதியிருக்கிறார்கள். பின்னும்நாம் மேலே விவரித்தபடி நாய், மாடு முதலிய வீட்டுமிருகங்கள் எஜமான் என்ன துன்பம்செய்தாலும் அவைகளையெல்லாம் சகித்துக்கொண்டு அவனை விட்டுப் பிரியாமல் அவனுக்குச் சகல ஊழியங்களும் செய்கின்றனவே,

இப்படிப்பட்ட பலவகை மிருகாதிகளிடத்தில் பரஸ்பரோபகாரம், நன்றிமறவாமை, அடக்கம், பொறுமை முதலிய சற்குணங்களை மனுஷர் கற்றுக்கொள்வது உசிதமாயிருக்கின்றது.

சைவவைஷ்ணவர்களுடைய மதசித்தாந்தப்படி மாம்ஸம் புசிப்பது தோஷமாயும் கிறிஸ்து மதசித்தாந்தப்படி நிர்த்தோஷமாயுமிருக்கின்றது. லோகாசாரத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் மாம்ஸபக்ஷணிகள் அநேகராயும் அதைப் புசியாதிருப்பவர்கள் சிலராயுமிருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துமத முறைமைப்படி மாம்ஸம் புசிப்பது தோஷரகிதமாயிருந்தாலும் கடுங்காலத்திலும் விரதத்தினங்களிலும் மாம்ஸத்தைத் தள்ளிச் சுத்தபோஜனமாகச் சாப்பிடுவது புண்ணியமென்று கிறிஸ்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விசேஷகாலங்களில் மாம்ஸங்களைத் தள்ளுவது புண்ணியமாயிருந்தால் மற்ற எல்லாகாலத்திலும் அதைத் தள்ளிவிடுவது விசேஷபுண்ணியந்தானே. ஆதிமனுஷன் பூங்காவனத்திலிருக்கும்பொழுது மாம்ஸம் புசிக்கும்படி அவனுக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்படவில்லை. ஜலப்பிரளயத்துக்குமுன் உலகத்தின் சகல அக்கிரமங்களும் நிறைந்திருந்தாலும் மாம்ஸம் சாப்பிடுகிற வழக்கம் அப்பொழுது இருந்ததாக ஒருகிரந்தத்திலும் தெரியவில்லை. ஜலப்பிரளயகாலத்துக்குப் பிற்பாடு, மாம்ஸம் அருந்தும்படி அனுமதி கொடுக்கப்பட்டதைக் கொண்டு மாம்ஸபக்ஷணம் மனுஷனுடைய பாவ அந்தஸ்துக்கு உரியதேதவிரப் புண்ணிய அந்தஸ்துக்கு உரியதல்லவென்று பகிரங்கமாய் விளங்குகின்றது. ஆகையால் கூடியமட்டும் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் மாம்ஸ உணவை விலக்குகிறதைச் செய்வது சர்வோத்தமமென்று தோன்றுகின்றது. மாம்ஸம் புசிப்பது பாவபரம்பரையாய்ப் பட்டிருக்கிறபடியால் அது புண்ணிய சுகிர்தமென்று ஒருவரும் சொல்லத்துணியார்கள். கலியாணஞ்செய்துகொள்வது சாஸ்திரோக்தமாயிருந்தாலும் ஒருவன் தன் ஆயுள் முழுவதும் தெய்வ ஊழியத்துக்கே ஒப்புவித்து, கலியாணமில்லாமல் நித்தியப்பிரமசாரியாயிருப்பது அதிபுண்ணியந்தானே, ஒருவன் பாவஞ் செய்தாலும் பிற்பாடு மனஸ்தாபப்பட்டுத் தகுந்த பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்வானானால் அவனுக்குப் பாவ விமோசனமுண்டென்று வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு மனுஷன் பாவஞ்செய்யும்படி கடவுள் உத்தரவு கொடுத்ததாகச் சொல்லலாமா! பாவஞ்செய்வது பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்வதைப் பார்க்கிலும் ஒவ்வொருவனும் கூடியவரையில் பாவஞ்செய்யாதிருக்கப் பிரயாசப்படுவது நன்மைதானே. அப்படியே மாமிசம் புசிப்பது விலக்கப்படாததாயிருந்தாலும் அதனை விலக்குகிறது புண்ணியம்

இரக்கம், ஜீவகாருண்ணியம் முதலிய புண்ணியங்களுக்கு, விரோதமாயும் இருப்பதால் அப்படிப்பட்ட ஜீவவதை செய்வதைப் பார்க்கிலும் செய்யாமலே இருப்பது அதிக உத்தமந்தானே. ஆடு கோழி முதலியவைகளைப் பிடித்துக் கொல்லும் பொழுது அவைகள் படுகிறபாடும் துடிக்கிற துடிப்பும், இடுகிற கூக்குரலும், படுகிற மரணவேதனையும் இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடுமா? ஒருபிராணிக்கு இவ்வளவு துன்பஞ்செய்து மாம்சம் புசிப்பதைப் பார்க்கிலும் மாம்சமே புசியாமல் விட்டுவிடுவது சர்வோத்தமம் என்பதையார்தான் ஒப்புக்கொள்ளார்கள். உலகத்தில் மாம்சத்தைப் போல அசிங்கமும் அருவருப்பும் உள்ளபதார்த்தம் வேறொன்றும் இல்லையே. மாம்சத்தை மனுஷியன் பார்த்துச் சகிக்கமாட்டான் என்பதைக் கடவுள் எண்ணியே அதைத் தோலினால் மூடி மறைத்து வைத்தார். மூக்கைக் கையால் மூடிக் கொள்ளாமல் இருப்போமானால் மாம்சத்தினுடைய துர் நாற்றமும் விரசும் தலை மண்டையிலேறி மூளையையும் குழப்பி விடுமே. அசுத்தத்தைச் சுத்தஞ் செய்வதுபோல் பல வாசனா வஸ்துக்களைச் சேர்த்துச் சமைத்தும். மாம்சத்தின் துர்நாற்றம் நீங்காமல், சாப்பிட்டவர்களுடைய வாய்நாறிக், கைநாறி, உடம்பெல்லாம் நாறி, ஊரெல்லாம் நாறுகின்றதே. ஐயையோ! இப்படிப்பட்ட அசங்கியமான பதார்த்தத்தைச் சாப்பிடவும் தலைவிதியா? ஆத்மசுத்தத்துக்கும் தேகசுத்தத்துக்கும் விசேஷசம்பந்தமிருப்பதால் ஆத்மசுத்தத்தை அபேக்ஷிக்கிறவர்கள் அசுத்தங்களுக்கெல்லாம் ஆலயமான மாம்ஸஉணவை நிசேஷமாகத் தள்ளிவிடவேண்டும். மாம்சத்தைத் தள்ளினால் அதற்குத் தோழனான மதுபானமும் தொலைந்துவிடும். மதுபானந் தொலைந்தால் தோழர்களான சகல குற்றங்களும் தொலைந்து விடுமென்பது வாஸ்தவமே.

இந்தவசனகாவியத்தில் பெண்கல்வியைப்பற்றின இந்தப்பாகத்தை முடிப்பதற்கு முன்பிறவர்களுக்கு 'ஞானோபதேசஞ்செய்கிற போதகர்களுக்கு ஒருவிஞ்ஞாபனஞ் செய்யவிரும்புகிறோம் என்னவெனில் தெய்வபக்தியையும் பரோபகாரம் முதலிய புண்ணியங்களையும் பிறருக்கு உபதேசஞ் செய்கிறவர்கள் தாங்களே நன்மார்க்கத்தில் நடந்து வழிகாட்டவேண்டும். "உபதேசத்தைப்பார்க்கிலும் நடந்துவழிகாட்டுவது அதிஉத்தமம்" என்றுஇங்கிலீஷில்ஒருபழமொழியு மிருக்கின்றது, மார்க்கங்களில்சகலருக்கும்வழிகாட்டித்தான் ஒரு அடிபோலும்எடுத்துவையாம லிருக்கிறகைகாட்டி மரம்போலவும், ஜெபஞ்செய்வதற்காகமற்றவர்களைக்கோயிலுக்குவரும்படி கூப்பிட்டுதான்ஜெபஞ்செய்யாமலிருக்கிறகோயில்மணிபோலவும்தாங்கள் உபதேசஞ்செ

அநுஷ்டானஞ் செய்யாதவர்கள் [illegible] இருப்பார்கள். அவர்களுடைய உபதேசத்தைப் [illegible] "அங்கிகரியாதவர்கள் [illegible] மல் மருந்து கொடுக்கிறேன் [illegible] போகிறவன்." என்று ஒருவன் சொன்னால் அவனைத் தேடிப் பார்ப்பார்கள்? [illegible] வைத்தியனை வியாதியஸ்தர் [illegible]. அவன் வைத்தியத்தை யார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்? [illegible] செய்வது தோஷமென்று [illegible] யன் பிரசங்கித்தால் அவனுடைய உபதேசத்தை யார் கேட்பார்கள்? அக்கினிதேவனுக்கு [illegible] கொண்டிருக்கிற ஒருவன் அந்தச் சபையில் "[illegible]" என்று உபதேசித்தால் அந்த உபதேசத்தை யார் கேட்பார்கள். ஒரு பெரியவர் பிரசங்கத்தில் இருந்துகொண்டு கடவுளை மட்டும் [illegible] என்றும் [illegible] என்றும் பிரசங்கித்துக்கொண்டிருந்தார். அந்தப் பிரசங்கத்தின் மத்தியில் அவரை ஒரு பிராமணன் [illegible]. [illegible] டைய [illegible] ல் ராஜாக்கள் மத்தியில் [illegible] வைக்கலாமா? [illegible] க்குச் [illegible] வைக்கலாமா? [illegible] க்கு [illegible]? [illegible] வைக்கலாமா? என்று இவ்வகையாகத் [illegible] சொல்லிப் பிரசங்கித்தார். [illegible] [illegible] என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இருக்கிறவர்களை [illegible] [illegible] போதும், [illegible] தான் [illegible] போட [illegible] [illegible] அப்போது [illegible] னபது [illegible]. வானத்தில் இருக்கிற [illegible]

கமும் பிரகாசிக்கும். சூரியன் அப்பிரகாசமாயிருந்தால் உலகமும் அப்பிரகாசமாயிருக்கும். அதுபோல் பெரியவர்களும் கல்வியான்களும் எப்படி நடக்கிறார்களோ அப்படியே சிறியவர்களும் அறிவிலிகளும் நடப்பது சகஜம். தீயவழியில் நடக்கிற பெரியோர்கள் தாங்கள் கெட்டுப்போவதுமன்றி மற்றவர்கள் கெட்டுப்போகவும் ஏதுவாயிருப்பதால் அவர்களுக்கு இரண்டுவிதமான தோஷங்கள் ஏற்படுகின்றன. தெரியாதவர்களுடைய அஞ்ஞான கிருத்தியங்களைப் பார்க்கிலும் தெரிந்தவர்களுடைய துஷ்கிருத்தியங்கள் அதிக தண்டனைக்குப் பாத்திரமாயிருக்கின்றன. எந்தச் சாதியாராயிருந்தாலும் எந்த அந்தஸ்துடையவர்களாயிருந்தாலும் நற்குண நற்செய்கைகளை உடையவர்கள் மட்டும் பெரியவர்களேயன்றி நற்குணங்கள் இல்லாமல் தனத்திலும், குலத்திலும், இனத்திலும், வயதிலும், வித்தியா பட்டங்களிலும் மட்டும் ஒருவனைப் பெரியவனென்று சொல்வது எத்தன்மையதென்றால் ஒருவன் குட்டிச்சுவரின்மேல் ஏறி நின்றுகொண்டு தான் மற்றவர்களுக்குப் பெரியவனென்று சொல்வதுபோலும், சிறுபிள்ளைகள் தகப்பனுடைய தோளின்மேல் ஏறிக்கொண்டு தாங்கள் தகப்பனிலும் பெரியவர்களென்று சொல்வதுபோலும், காலையும் மாலையும் நீண்டநிழல் உள்ளவர்களை உயர்ந்தவர்களென்று சொல்வதுபோலும் இருக்கின்றது. ஆகையால் மேலான பதவியுடையவர்கள் குணசாலிகளாய் ஜொலிக்கக் கடவார்கள்.

பெண்கல்வி முற்றும்.

பெண் மானம்.

ஸ்திரீகளுக்குக் கல்வி போதிக்க வேண்டியது முக்கியமென்று பல [illegible] களைக் கொண்டு நாம் [illegible]. இனி வேறொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறித்து [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

இந்தத் தேசத்தில் பெண்களை அடிமைகளைப் போலவும், மிருகங்களைப் போலவும், [illegible] மிகவும் [illegible] விஷயமா யிருக்கின்றது. ஜாதியும், [illegible] [illegible] ஸ்திரீகளுடைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸ்திரீகளின் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

சில குடும்பங்களில், மாமியாருடைய [illegible] [illegible] [illegible] பெண்களுக்கு [illegible] பெண்களை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மாமியாருடைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" என்பதுபோல [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

நாய், பசு, மாடு, முதலிய மிருகங்களை எவ்வளவோ தயையாக நடத்துகிறார்கள். அவ்வளவு பக்ஷங்கூட ஸ்திரீகளிடத்தில் காட்டுகிறதில்லை. கஷ்டம் நிஷ்டூரமெல்லாம் ஸ்திரீகளுடைய பாகமாகவும், சுகங்களெல்லாம் புருஷர்களுடைய பாகமாகவும், இருக்கின்றன. ஒரு ஸ்திரீக்கு எவ்வளவு தான் வயிறு பசித்தாலும் புருஷன், மாமன் மாமி முதலானவர்களெல்லாரும் சாப்பிட்டு எல்லா வேலைகளும் முடிந்த பிற்பாடு புருஷனுடைய எச்சிலுக்காகப் பெண்சாதி காத்திருக்க வேண்டியதேயல்லாமல், அவள் முந்திச் சாப்பிடக்கூடாதாம். இது எவ்வளவு பெரிய அநீதி. "நாயும் பின்னையுமானாலும் வாயும் வயிறும் வேறு" என்பது போல ஸ்திரீகளுக்குப் பசித்த போது அவள் முந்திப் புசித்தால் குற்றமென்ன?

புருஷன் பாதி பெண்சாதி பாதி ஆக இருவருங்கூடி ஒரு தேகமென்பது சகல மத சம்மதமாயிருக்கின்றது. கிறிஸ்தவர்களுடைய கலியாணம் இகலோகமட்டும் சம்பந்தமாயிருக்கின்றது; சைவ வைஷ்ணவர்களுடைய கலியாணங்கள் இகபர மிரண்டிற்கும் சம்பந்தமாயிருக்கின்றன; ஏனென்றால், புருஷனுக்குப் புத்தென்கிற நரகநிவர்த்தியாவதற்குப் புத்திரன் அவசியமானாலும், ஸ்திரீயில்லாமல் புத்திரோற்பத்திக்கு மார்க்கமில்லாமையினாலும், புருஷர்கள் இகபரசாதனம் அடைவதற்கு ஸ்திரீகள் முக்கியமென்று தர்மசாஸ்திரம் முறையிடுகின்றது; அல்லாமலும், பெண்சாதியில்லாதவன் "ஔபாசனம்" "வைசுவதேவம்" முதலான நித்தியகர்மங்கள் செய்யக்கூடாதென்றும், பிரமசாரியும், விதுரனும், புத்திர ஸ்வீகாரமும், யாகாதிகளும், செய்யக்கூடாதென்றும் புருஷனுடைய பாபபுண்ணியங்கள் ஸ்திரீயையும் ஸ்திரீயினுடைய பாபபுண்ணியங்கள் புருஷனையும் சேருமென்றும் இந்துசாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஒருவருடைய பாபபுண்ணியங்கள் மற்றொருவரைச் சேருமென்கிற விதியை நாம் தலைபோனாலும் அங்கீகரியோம். இதுநிற்க, இந்துசாஸ்திரம் பெண்கள் பக்ஷத்தில் இருக்கிறதென்பதற்கு மேற்கண்ட விதிகளே பிரத்தியக்ஷ நிதரிசனங்களாயிருக்கின்றன.

சாஸ்திரத்தைத் தவிர உலகத்தில் நடக்கிற அநுஷ்டானங்களும் பெண்களுக்கு அநுகூலமாகவே யிருக்கின்றன. எப்படியென்றால், ஒரு பெண்ணை ஒருவன் பாணிக்கிரகணஞ் செய்யும் பொழுது, ஊருக்கெல்லாம், தாம்பூலம்வைத்தும், பந்துக்கள் முதலிய சகல ஜனங்களையும் வரவழைத்துப் பந்தல் அலங்கரித்து, மகாதோரணங்கள் கட்டி, வாழைக்குருத்துகள்நாட்டி, சங்கீத மேளவாத்தியங்கள் சமுத்திரம்போலக் கோஷிக்க, அநேக, சூரியர்கள்போல் தீபகோடிகள் பிரகாசிக்க, அன்னதானம், சொர்ணதானம், பூதானம், கோதானம்

எல்லாம்வழங்கி, சுகந்தபுஷ்பம் சந்தனம் முதலான வாசனாதிரவியங்கள் பரிமளிக்க, பெரியோர்கள் ஆசீர்வதிக்க, பெண்கள் [illegible] ண்பாட, வெகு சம்பிரமத்துடன் கலியாண மகோத்சவம் நடக்கின்றதல்லவா? ஒரு ஏழையினுடைய கலியாணமாயிருந்தாலும் எல்லா [illegible] விருந்தினரும் பந்துக்களும் வேடிக்கைக்காரர்களும் [illegible] ன்றனர். இராசகிருகங்களிற் கூடக் கலியாணத்துக்குரிய [illegible] களிலும் இவ்வளவு ஆடம்பரங்களும் ஆர்ப்பாட்டமும், [illegible] மும் இல்லாமலிருப்பினும் கலியாணகாலத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வைக்கிறது. [illegible] [illegible] காலேட்டிருக்கும் [illegible] [illegible] கலியாண முகூர்த்தமென்று, [illegible] [illegible] [illegible] அவமரியாதையே; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அபசாரமே! இது [illegible] [illegible] [illegible] வா?

கலியாணமில்லாத பிரமசாரியானவன் [illegible] [illegible] கட்டக்கூடாது, [illegible] அக்கினிஹோத்திரம் செய்யக்கூடாது, தாம்பூலம் புஷ்பம் சந்தனம் இவைகளைத் தரிக்கக்கூடாது, [illegible] ல் தனித்துக்கொண்டிருக்க [illegible] [illegible] [illegible] சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. [illegible] பெண்களை [illegible] த்துவது வழக்கமாயிருக்கின்றது. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெண்களைக் [illegible] ளைப் புருஷர்கள் அவமதியஞ் செய்வது எவ்வளவு அநியாயம்!

பாக்கியம், ஞானம், கல்வி, வீரம், முதலியவைகளைப் பெண்பாலாகப் [illegible] சகல பாஷைகளிலும் வழக்கமாயிருப்பது போலவே, இந்துக்களும், லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, முதலானவர்களை, பாக்கியம், சௌரியம், கல்வி முதலியவைகளுக்குத் தெய்வங்களென்று சொல்லுகிறார்கள். சகல பிராணிகளையும் தாய்போலத் தாங்குகிற பூமிதேவியும் பெண்ணாயிருக்கிறாள். பூமியைவிட்டு [illegible] [illegible] ன்றுபோல நதிகளும் பெண்களாம். ஆறுகளிற் சிறந்தோர் பெண்

ருமேலா கங்கை, காவேரி, கிருஷ்ணை, கோதாவரி, பெண்ணை, முதலிய நதிகளும் பெண்களாயிருக்கின்றன. இவ்விதமாகப் புருஷர்களுடைய வாழ்வுகளெல்லாம் பெண் மூலமாகக் கிடைத்திருக்க, புருஷர்கள் பெண்டுகளை அவமானப்படுத்துவது கிரமமா?

பூர்வீகராசர்களும் வித்துவான்களும் ரிஷிகள் முதலானவர்களும், தங்களுடைய பத்தினிகளை எவ்வளவோ கௌரவமாக நடத்தினார்களென்றும், ஸ்திரீகளுடைய வார்த்தைகளை அவர்கள் ஒருக்காலும் தட்டினதில்லையென்றும், இராமாயணம், பாரதம், நாடகம் முதலிய காவியங்களால் தெரியவருகிறதுமன்றி, இந்துக்களுடைய தேவர்கள் தங்களுடைய ஸ்திரீகளைக் கீழேவிட மனமில்லாமல், தங்களுடைய தேகங்களில் வைத்துக்கொண்டதாகவும் புராணங்களில் சொல்லப்படுகின்றது, சிவன் தனது பாரியைப் பாகத்திலும், மற்றொருபெண்ணைத் தலையிலும் வைத்துக்கொண்டதாகவும் விஷ்ணுமார்பிலும், பிரமன் நாவிலும், இந்திரன் தொடையிலும், தங்களுடைய பத்தினிகளை வைத்துக் கொண்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். குதிரை எட்டடிபாய்ந்தால் குட்டி பதினாறடிபாயுமென்கிற பழமொழிப்படி, இந்துக்கள் அவர்களுடைய தேவர்களையும் இராசர்களையும் பார்க்கத் தங்களுடைய ஸ்திரீகள்மேல் அதிகபட்சம் பாராட்டவேண்டியதாயிருக்க, அவர்களை அடிமைபோல நடத்துவது பெரிய பெண்துரோகமல்லவா?

பிரபலமான கவீசுரர்களும், பக்தர்களும், தங்களை நாயகிகளாகவும், கடவுளை நாயகனாகவும் பாவித்து, ஸ்தோத்திரங்கள் செய்கிறது சர்வத்திர சாதாரணமாயிருக்கின்றது. புருஷர்கள் தெய்வத்தை அடைவதற்குக்கூடப் பெண் ஸ்வரூபம் காரணமாயிருக்கப் பெண்களைப் புருஷர்கள் கிலேசம் செய்வது தெய்வசம்மதமாகுமா?

மனுஷாவதாரஞ்செய்த கடவுளை ஈன்றெடுத்த உமையமாதாவும், பெண்தானே. இப்போது இந்தஜகமெல்லாம் ஆளுகிற விக்டோரியா என்கிற மகாராணியவர்களும், ஸ்திரீதானே. இதுவுமன்றி நம்மைப் பத்துமாதம் உதரத்தில் சுமந்து பெற்றெடுத்துப் பாலூட்டி, தாலாட்டி, சீராட்டி, வளர்த்த தாய்மார்களும் பெண்களல்லவா? இரவெல்லாம் கண்விழித்து அடிக்கடி பாலைக்கொடுத்து, மருந்துகொடுத்து, தாங்களும் மருந்துண்டு பத்தியம் பிடித்து, பிள்ளைகளுடைய மலஜலாதிகளையெல்லாம் சகித்து, தங்களுடைய பிராணனெல்லாம் பிள்ளைகள்மேல் வைத்து, வாயைக்கட்டி, வயிற்றைக்கட்டிப் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்காகத் தாய்மார்கள் படும் கஷ்டம் இவ்வளவென்று சொல்லிமுடியுமா

[illegible] தொகைகளில் வளருகிறதுமல்லாமல், [illegible] லையா! [illegible] [illegible] ஆகையால் [illegible] [illegible] வேண்டியது [illegible]?

பெண்களுக்கு [illegible] [illegible]

லக்ஷத்தி லிருக்கிறவளென்பது வாஸ்தவம். ஆயினும், நல்ல ஸ்திரீகளையும் கெட்ட ஸ்திரீகளையும் எண்ணிப்பார்க்குமிடத்தில், நல்ல ஸ்திரீகளுடைய தொகை அதிகமாயிருக்குமென்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம்.

அந்தப் புருஷர்களுடைய நூல்களால் ஸ்திரீகள் வியபிசாரிகளாயிருக்க வேண்டியதற்கு திருஷ்டாந்தமாக "இந்தியன்பேனல்கோட்" என்கிற ஆக்டிலுள்ள பிரமாணச்சட்டமானது அந்நிய ஸ்திரீயுடன் சேருகிற புருஷனுக்கு மட்டும் தண்டனை சொல்லி, ஸ்திரீகளுக்குத் தண்டனை சொல்லாமலிருக்கிறது. இது நியாயவிரோதமாயிருந்தாலும், சட்டசாஸ்திரங்களெல்லாம் ஸ்திரீகளுக்கு அனுகூலமாயிருக்கிறதென்பது ஸ்பஷ்டமாயிருக்கின்றது.

ஸ்திரீகளுக்கு உள்ள மற்ற கௌரவங்களைக்கூட, அவர்களுடைய மேன்மைகளைக் காட்டியிருப்பதும் அவர்களுக்கு விசேஷ யோக்கியதையைப் புலப்படுத்துகின்றது. மிருகங்களுக்குள் பெண் மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் அழகில்லாமலிருக்க, ஆண்மிருகங்களையும், ஆண் பக்ஷிகளையும், அழகாகப்படைத்த கடவுள், மனுஷர்களுக்குள் புருஷர்களைப்பார்க்கிலும் பெண்களை அதிக ஸௌந்தர்யவதிகளாகப் படைத்திருக்கிறாரென்பது எவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க விஷயமே. ஸ்திரீகள் சுபாவத்திலும், பொறுமையிலும், தயையிலும், கருணையிலும், அன்பிலும், உபகாரத்திலும், கண்ணியத்திலும் புருஷர்களைப்பார்க்கிலும் அதிக யோக்கியதையுடையவர்களாகையால், அவர்களிடத்தில் அதிக கிருபை பாராட்ட வேண்டியது புருஷர்களின் மேல் பொறுப்பாயிருக்கின்றது.

உலகத்தில் நடக்கிற சகல சுபசோபனங்களிலும் கலியாணமே சாலச் சிறந்ததென்பதை யாவரும் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள். ஆயிரம், பதினாயிரம், லக்ஷம் ரூபாய் செலவுசெய்து வாத்ய மேளம் முதலியன செய்கிறார்கள். விலையுயர்ந்த காணி, பூமி முதலியவைகளைக் கிரயத்துக்கு வாங்குகிறார்கள். அந்த வைபவங்களெல்லாம் பெருமாளாதி பந்துஜனங்களும் சாக்ஷிகள் முன்பாக நடக்கின்றன. கலியாணமான பின் பெண்ணுக்கு ஸாக்ஷியாகவும், குருசாக்ஷியாகவும், அக்னி ஜன சாக்ஷியாகவும், கலியாண சமயத்தில் முக்கியமாய் ஸ்திரீயை மனைவியாகவும் யாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறான்?

ஸ்திரீயும் புருஷனும் உடலும் உயிரும்போல பரஸ்பர நேசத்துடன் எப்பொழுதும் சேர்ந்து வாழுகிறதென்று கலியாணகாலத்

தில் பிரமாண பூர்வமாக உடன்படிக்கையும் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஒரு சாக்ஷி அல்லது இரண்டு சாக்ஷிகள் முன்பாக நடக்கிற விவாக பாணிக்கிரகணத்திய நிபந்தனைகள் எவ்வளவோ உறுதியாயிருக்க, தெய்வம் அறிய, குரு அறிய, சகல ஜனங்களும் அறிய வானம் பூமி அறிய, ஸ்திரீ புருஷர்கள் செய்துகொண்ட கலியாண உடன்படிக்கையை மீறி, இரும்புப் பாம்புபோல அவர்கள் அழுந்திக் கொள்ளுவது, புருஷர்கள் பரஸ்திரீகமனம், தாசிகமனம் செய்வது பாபமாகும் அல்லவா? ஒரு புண்ணியவானை ஒரு தாசி விரும்பி அவனைத் தன்வலையில் மாட்டப் பிரயத்தினம் செய்தபொழுது அந்த பக்த புருஷன் அவளை நோக்கி,

"இந்தவுடலை மாய்த்தாலி
யின்னுயிர்பாவு மனைத்தெய்தும்
அந்தகனுனிவென் னிலைவைட்
கன்போ னிச்சனை யானபோது
மைந்தனாய்ப் பிறந்தோரிடம்
பாரிமெனச் சுடல் வேறில்லை
மெனத்துமனைகளும் வேறில்லை
மெய்யும் பொய்யிலே மனமையே"

பசை வினைப்பலகளைப் பார்த்தபோதெல்லாம், [illegible] மனம், பஞ்சேந்திரியங்கள், [illegible] தவியாயமையும் [illegible] தத்தில் என்னுடைய மனைவிக்குத் [illegible] போது [illegible] வேறு [illegible], [illegible] உயிருள்ளவரை [illegible] "புருடபரியாயம்" [illegible] அந்த உடம்பைப்போல [illegible], தேகசம்பந்தமான ஸ்திரீகளையே [illegible] பாதபத்தினியாயிருந்த புருஷர் [illegible] அவர்களைப் புருஷோத்தமர்கள்.

[illegible] புருஷர்கள் தாசிகமனம் [illegible] பாபம் [illegible] அந்த சந்தர்ப்பத்தில், அவ்வளவு [illegible] பொதியைச் சுமந்துகொண்டு போவதுபோலவும், [illegible] மெய்க்கவசம்போலவும், [illegible] அசங்கியமாயும், தாசிகளைத் தேடுகிற [illegible] புருஷர்களும் அநேகர் இருக்கிறார்கள். இது [illegible] அக்கிரமமல்லவா?

முன்பு தெரியாத மூடர்களான பேர்கள், அநேக புருஷர்கள் உண்மையான விசுவாச பிரமாணமான [illegible]

க்கிற பெண்சாதி புருஷன் எக்கேடு கெட்டாலும், நமக்கென்ன வெ ளாறு அவிஷயமாயிருப்பாள், உத்தமஸ்திரீயோ, எந்தத் துன்பத்தை ச் சகித்தாலும் புருஷனுடைய பரஸ்திரீ போகத்தை மாத்திரம் ஒரு நாளும் சகிக்கமாட்டாள். உத்தமஸ்திரீயாணவள் தனக்குச்சகலபா க்கியமும் மணாவனேயென்று நினைப்பதினால், அவ்விதமாகவே புருஷ னும் தன்னை நேசிக்கவேண்டுமென்றும், புருஷனுடைய தயைக்குத் தன்னைத்தவிர வேறொருத்தியும் பாகஸ்தியா யிருக்கக்கூடாதென வும், எண்ணமுள்ளவளா யிருப்பாள். அன்றியும் பரஸ்திரீ சம்பந்த த்தால் புருஷனுக்குண்டாகிற சௌக்கிய நஷ்டம், ஆயுசுநஷ்டம், கீர்த் திநஷ்டம், இகபரநஷ்டம், பொருள்நஷ்டம், முதலியவைகளையும் நி னைத்து நினைத்து மனம் வருந்துவாள்.

புருஷனுடைய துர்மார்க்கத்தை வெளியிலும் சொல்லாமல், அ வனையுங் கோபியாமல், அல்லும்பகலும் ஓயாதவிசனமும், துக்கமு ம, பொருமையுங்கொண்டு சரியான ஆகாரம் நித்திரையில்லாமல், ம னமுடைந்து, மடிவாளென்பது நிச்சயமே. சித்தாக்காரர் சுவரில எ ழுதும் சித்திரங்களை வந்து பார்க்கும்படி ஒரு புருஷன் தன் பத்தி னியை யழைக்க, அவள் ஆண்சித்திரமா யிருந்தால் நான்பார்க்கமா ட்டேன் பெண்சித்திரமா யிருந்தால நீரும் பார்க்கச் சம்மதிக்க மா ட்டேனென்று உத்தரம் சொன்னதாக நீதிநூல் கக - அதிகாரம், புரு டபாரியியல்பு, உஎ-ஆவது பாடலில் சொல்லப்படுகின்றது.

"ஓவியர்கள் சுவரெழுது
  மோவியத்தைக் கண்ணுறுவான்
தேவியையா னழைத்திடவாண்
  சித்திரமே நான்பாரேன்
பாவையர்தம் முருவெனினீர்
  பார்க்கமனம் பொறேனென்றாள்
காவிவிழி மங்கையிவள்
  கற்புவெற்பின் வற்புளதாள.

சித்திரத்திற்கூட பெண்ணுருக்களைப் புருஷர்கள் பார்க்கக்கூடா தென்கிற திரங்க வைராக்கியமுள்ள பதிவிரதா சிரோமணியகள் காம முடைய புருஷர்கள் அந்நியஸ்திரிகளைக் கூடிச்செய்யும் அக்கிரமங்க ளை எப்படிச் சகிப்பார்கள். ஆகையால் தாசிகள்முதலிய ஸ்திரீகளை ப்புருஷர்கள் சொப்பனத்திலும்நினைக்காமலிருப்பதுசர்வோத்தமம்.

புருஷர்கள் வெளிவியாபாரங்களும் பலவேலைகளு முள்ளவர்களாகையால், அவர்களுக்கு யாதொரு விசனம்வந்தாலும் சீக்கிரத்தில் மாறிப்போகும். எப்போதும் மனோவியாபாரமும், இளகின சித்தமும், உள்ள ஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகிற வியாகுலம் சாமானியமல்லவே. அவர்களுடைய மனோவியாதி புருஷனுடைய கிருபையென்கிற ஔஷதப் பிரயோகத்தினாலேயொழிய வேறொன்றினாலும் நீங்கமாட்டாது. கர்ப்பம், பிரசவம் முதலிய பிராண சங்கடமான துன்பங்களில் வருந்துகிறதற்குரிய ஸ்திரீகளை நாமும் உபத்திரவப் படுத்தாமல், அவர்களுடைய துக்கம் நம்முடைய துக்கமாகவும், அவர்களுடைய சந்தோஷம் நம்முடைய சந்தோஷமாகவும், கொண்டு அன்புபாராட்டவேண்டியது நம்முடைய கடமையாயிருக்கின்றது.

சொந்த ஸ்திரீகளை வெறுத்துவிட்டு, பரஸ்திரீ மோகஞ்செய்கிற புருஷர்கள் தங்களுடைய புத்திரிகைகளையும், சகோதரிகளையும், அவர்களுடைய புருஷர்கள் கைவிட்டு, மேற்சொன்ன துர்வியாபாரத்தில் திரிந்தால், தங்களுக்கு எவ்வளவு மனோவியாகுலம் உண்டாகும்! அதைச் சற்று நினைக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறோம்.

இல்லறம், குடும்பம், சமுசாரம் என்று பெருமையாகப் பேசிக்கொள்வதெல்லாம் ஸ்திரீயைப் பற்றியேயொழிய, புருஷனைப்பற்றியல்லவே. உலகத்தார் கலியாணமில்லாத ஏகாங்கிக்குச் செய்கிற உபகாரத்தைப் பார்க்கிலும் ஒருவன் குடும்பியாயும் சமுசாரியாயுமிருந்து கஷ்டப்பட்டால், அவன் விஷயத்தில் அதிக பரிதாபமும், இரக்கமும்வைத்து உபகரிக்கிறார்களே. இதுவும் ஸ்திரீகளால் வருகிற நன்மைதானே.

அகராதி, திவாகரம், நிகண்டு முதலிய புஸ்தகங்களில் பெண்சாதிக்குச் சொல்லப்பட்ட பெயர்களாலும் அவளுடைய அருமையும் பெருமையும் விளங்குகின்றன. வீட்டுக்கு உடையவளானதால், இல், இல்லாள், மனையாள், மனைவி, கிருகிணி என்றும், புருஷனுக்குப் பிரியமும் நேசமுமுள்ளவளானதால் காதலி, பிரியை என்றும்; சகல பந்துவர்க்கங்களைப் பார்க்கிலும் புருஷனுக்கு அதிக உரிமையுள்ளவளானதால், உரிமை, கிழத்தி என்றும்; குடும்பப் பிரதிஷ்டை செய்பவளானதால், குடும்பினி என்றும்; குடும்பகாரியங்களையெல்லாம் வகிப்பவளானதால், பாரியென்றும், வீட்டுக்கு எஜமானியானதால், தலைவி, நாயகியென்றும்; பதிவிரதையானதால் பத்தினியென்றும்; இகபரம் இரண்டிலும் புருஷனுக்குத் துணைசெய்பவளானதால், துணைவி, வாழ்க்கைத்துணை யென்றும் பெண்சாதிக்குப் பலநாமங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன.

அப்படியே புருஷனுக்குப் பெண்சாதிமே லிருக்கவேண்டிய அன்பையும், ஆசையையும், நேசத்தையும் காட்டவேண்டியதற்காக அன்பன், ஆர்வலன், உரியோன், காதலன், நேசன், பிரியனென்று புருஷனுக்குப் பலபெயர்கள் உண்டாயிருக்கின்றன. அவலக்ஷணமே யவதரித்ததுபோ லிருக்கிறவர்களுக்கு அழகம்மையென்றும் அதர்மத்துக்கு ஆலயமானவனுக்குத் தர்மராயனென்றும், பெயர் கொடுத்ததுபோல, பிரியமென்கிற பிரசக்தியே யில்லாத ஸ்திரீபுருஷர்களுக்கு மேற்கண்ட பெயர்கள் பொருந்துமா? புருஷபாரியர் என்கிற அபிமான மில்லாதவர்களுக்குப் பிரியன், பிரியை யென்கிற பெயரைமாற்றி, அப்பிரியன் அப்பிரியை யென்கிற பெயர்களைக்கொடுப்பது உசிதமாயிருக்கின்றது.

ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக இராஜா, மந்திரி முதலானவர்களுக்கு அதிகாரங் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதினால் அந்த விஷயந் தவிர மற்ற விஷயங்களிலெல்லாம் இராசா, மந்திரி முதலான அதிகாரிகளும் மற்ற ஜனங்களும் ஸமானஸ்தர்களே தாமே. அப்படியே குடும்ப நன்மைக்காகப் புருஷனுக்கு எஜமானப் பட்டங் கொடுத்திருப்பதினால், அந்த விஷயந்தவிர மற்ற விஷயங்களிலெல்லாம் புருஷனும் பெண்சாதியும் சமானஸ்தர்களா யிருக்கிறார்கள். நாடகத்தில் இராசாவைப் போலப் பட்டந்தரித்துக் கொண்டவனுடைய அதிகாரம் வேறெங்கேயாவது செல்லுமா? அவனுடைய பட்டம் வைத்தியக்காரப் பட்டங்கானே. தேச நன்மைக்காக இராசாதிகாரம் பெற்றுக்கொண்டவன் தேச நன்மையைத் தவிர வேறு துர்விஷயங்களில் அவனுடைய அதிகாரத்தை எப்படிச் செலுத்தக்கூடாதோ, அப்படியே குடும்ப நன்மைக்காக நாயகப் பட்டந் தரித்துக்கொண்ட கணவன் குடும்பினிக்குக் கொடுமைசெய்வதில் முற்றும் அநதிகாரியாயிருக்கிறான்.

ஸ்திரீகளைப் பிரீதியாக ஆதரணை செய்யவேண்டியது புருஷர்களுக்கு எப்படிக்கடமையோ, அப்படியே ஸ்திரீகளுக்கும் நல்ல புத்தி கற்பிக்கவேண்டியதும் புருஷர்களுடைய முக்கிய கடமையாயிருக்கின்றது. இந்தத் தேசத்தில் அதிபாலியத்தில் பெண்களுக்குக் கலியாணமாய்ப் புருஷர்களுடைய வீட்டிற்கு வருகிறபடியால், அவர்களுக்கு ஹிதோபதேசஞ்செய்து திருத்துவது புருஷர்களுக்குப் பிரயாசமாயிராது. ஆனை, குதிரை, மாடு முதலிய மிருகங்களையும் மனுஷன் திருத்தித் தன்னுடைய இஷ்டப்படி நடக்கக் கற்பிக்கிறானே; சூக்ஷும புத்தியும் ஞானமுமுள்ள ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் புருஷன் கொஞ்சம் சிரமம் எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களைத்திருத்துவது அதிசுலபமே

சகோதரர்களும், தாயார்களும் இல்லாமல் இருந்து போகிறதையு [illegible] டைய தெய்வங்களை [illegible] பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறான். அப்படி யில்லாமல் [illegible] பாதி [illegible] கூடின. பெற்றவர்களுக்குக் [illegible] பிள்ளைகளும், அவைகள் இ ருக்கிறார்களே. பிள்ளைகளுடைய [illegible] தாயார்களுடைய கண்ணீரை [illegible]

[illegible] இந்தியாவில் ஒருவன் இறந்து போகிறபடியினால் [illegible] வன் தொழுதுகொள்ளுகிற [illegible] அவனுடைய [illegible] டத்திலும் அன்னியன் இருக்கிறதைக் [illegible] ன் செய்கிற சகல [illegible] ஆ. அவன் அந்தத் தெய்வங்களை [illegible] ன் மேல் ஜீவனுள்ள [illegible] அவன் [illegible] ன்றும், விபசாரமென்றும், கொலைகள் [illegible] தொழுதுகொள்ளுகிறான் [illegible] அவனுடைய ஜீவனுள்ள சத்தியத்தைக் கெடுக்க முயற்சிக்கிறான். அவன் [illegible] ந்நினைந்து செய்து [illegible] அவனுடைய [illegible] தொழுதுகொள்கிறவர்கள் அப்படியே. [illegible] யாயிருக்கிறார், [illegible] கள் [illegible] அவனை [illegible] ணை [illegible] அவர்கள் அதிகமாயிருக்கிறார்கள். "[illegible]" என்று [illegible] அவனை [illegible] யிருப்பதைப் பார்க்கிலும் [illegible] ள்ளவையோ. இப்படியாக அப்படி இல்லாமல் [illegible] ஸ்திரீ என்ன செய்வாள்! அவள் [illegible] கால் [illegible] பாவம் [illegible] ஸ்திரீகள் [illegible] ர்கள் [illegible] அம்மா! [illegible] அம்மா! தங்களைவிட்ட [illegible] அம்மா! [illegible] சாந்தி பிறக்க அம்மா! [illegible] அம்மா! இப்படிப்பட்ட ஸ்திரீகளுக்குப் பிள்ளைகளும் இருந்து வி [illegible] அவர்களுடைய [illegible] வி க ளுக்களில் அவர்கள் [illegible] பட்டு தங்களுடைய [illegible]

யேகமாகப் பொருள்வைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வது நாம் முன்னமே விவரித்தபடி சாஸ்திர சம்மதமா யிருக்கின்றது. புருஷன் முன்னே யிறந்தால் பெண்சாதிக்கும் பெண்சாதி முன்னே யிறந்தால் புருஷனுக்கும் அந்தச் சௌதாயகம் உபயோகப்படுமே.

இந்தத் தேசத்தில் விதந்துக்களுடைய ஸ்திதி அதி நிர்ப்பாக்கியமாயும் இரக்கத்துக்குரியதாயும் இருக்கின்றது. விதவையென்கிற பதமே தூஷியமா யிருக்கின்றது. ஒருவனைப் பார்த்து மற்றொருவன் "விதவா" என்று சொன்னால் அவனுக்கு ரௌத்திராகாரமாய்க் கோபம் ஜனிக்கிறது. ஒரு விதவையைப்பார்த்து "விதவை" என்றுசொன்னால் அவளுக்கும் மனஸ்தாப முண்டாகின்றது. அவள் புருஷனோடு கூடச் சகல சுகங்களையும் இழந்துபோகிறாள். சிவப்புச்சேலை வெள்ளைச் சேலையாகவும், இருகால போஜனம் ஒருகாலபோஜனமாயும் மயிர்த்தலை மொட்டைத் தலையாயும் சுகமெல்லாந் துக்கமாயும் மாறுகின்றன. அவளுக்கு நகையுமில்லை, தொகையுமில்லை, வகையுமில்லை, அவளுக்கு அலங்காரமில்லை, ஆதிக்கமில்லை, யாதொன்றுமில்லை. "கூலியில்லாவிட்டாலும் வேலைக்குக் குறைவில்லை" என்பதுபோல் வீட்டிலுள்ள கஷ்டமான வேலைகளுக்கெல்லாம் அவளே உத்தரவாதியாகிறாள். கலியாணக்காரர்கள் அவளைக் கண்ணால் பார்க்கக்கூடாதாம். அவள் சந்தோஷங்களுக்கெல்லாம் தள்ளுபடியாகிறாள். துக்கங்களுக்கெல்லாம் சொந்தக் காரியாகிறாள். துர்க்குறிக்கெல்லாம் முற்குறியென்று அவளை வீணே தூஷிப்பார்கள். ஒருவன் வெளியே போகும்பொழுது விதவை எதிரேவந்தால் துர்நிமித்தமென்று நிர்நிமித்தமாக அவளைக் கோபிக்கிறான். "கைம்பெண்டாட்டியே கழிபட்ட ஜன்மம்" என்று அவளை யாவரும் அநியாயமாக இகழுகிறார்கள். "ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார்கோயி லாண்டி." என்பதுபோலச் சகலப்பிரதிகூலங்களுக்கும் அவளே காரணமென்றுசொல்லுகிறார்கள். குதிரைத் தூக்கிப்போட்டதுமல்லாமல் புதைக்கக் குழிதோண்டிறன்று போல் கணவனையிழந்து கதியற்றுநிற்கிறவிதந்துவைச் சகலரும் கூடித் துன்பப்படுத்துவது தர்மமல்லவே. பர்த்தா இருக்கமாட்டாமல் பரலோகம்போனால் அதற்குப் பத்தினி யென்னசெய்வாள்? ஆகையால் விதந்துக்களைக் கண்ணியமாக நடத்துகிறவர்களே புண்ணிய புருஷர்கள்.

ஸ்திரீகள் பக்ஷத்தில் எழுதத் தொடங்கிய நாம் இன்னும் இரண்டொரு விஷயங்களைப்பற்றி எழுதாமல் விட்டுவிடுவோமானால் இந்தவசனகாவியம் குறைவுள்ளதா யிருக்குமாகையால் அந்த விஷயங்களையும் எடுத்துரைக்க அபேட்சிக்கிறோம்.

பிராமணர்களுக்குள் பெண்வீட்டுக் காரர்கள் புருஷன் வீட்டுக்காரர்களிடத்தில் பெண்ணுக்குக் கிரயம் வாங்கிக்கொண்டு பெண்ணைக் கொடுப்பது பெரும்பாலும் வழக்கமாயிருக்கின்றது. இதுதுர்வழக்கமாயும் அசாஸ்திரீயமாயுமிருக்கின்றது எட்டுவகைக் கலியாணங்களில், பிராம்மியம், தெய்வம், ஆர்ஷம், பிராஜாபத்தியம் என்கிற நான்குவகைக்கலியாணங்கள் மட்டும் சாஸ்திரப்படி பிராமணர்களுக்குரியவைகளாயும் மற்ற நான்குவகைக்கலியாணங்களும் மற்றவர்ணத்தார்களுக்கு உரியவைகளாயும் இருக்கின்றன. புருஷனிடத்தில்யாதொருபொருளும்வாங்காமல் அக்கினிசாக்ஷியாக அவனுக்குக்கன்னிகையைக் கொடுப்பதேபிராமணர்களுக்குரிய ஜை. நான்குவகை விவாகங்களின் தாற்பரியமென்று தர்ம சாஸ்திரம் விதிக்கின்றது. பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பெண்ணைக்கொடுப்பது ஆசுர விவாகமாயும் அதுசாஸ்திரப்படி வைசியர்களுக்கும் சூத்திரர்களுக்கு மட்டும் உரியதாயும் இருக்கின்றது. வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் ஆசுரவிவாகம் அக்கிரமமென்று தள்ளிப் பிராம்மிய விவாகம் செய்கிறார்கள் அப்படி யிருக்கப்பிராமணர்கள் தங்களுக்குச் சம்பந்தமில்லாத ஆசுரவிவாகத்தைக்கைப்பற்றிக்கொண்டு புருஷன் இனத்தாரிடத்தில கன்னியாசுல்கம்வாங்குவது சுத்த அக்கிரமமாயும் சாஸ்திரவிரோதமாயுமிருக்கின்றது. பொருள்வாங்கிக்கொண்டு பெண்கொடுக்கிறவர்களும் கலியாண காலங்களில் கன்னிகாதானத்துக்கு உரியமந்திரங்களையும் அநுஷ்டானங்களையும் அநுசரிக்கிறார்கள். இது பிரத்தியக்ஷமான மோசமல்லவா! மாப்ளைவிக்கிரயஞ்செய்கிற துர்வழக்கத்தினாலே பலதீங்குகள் விளைகின்றன பெண்வீட்டுக்காரர்கள் தங்களுக்கு அதிகப்பணம் வருகிற வழியைப்பார்க்கிறார்களே தவிரப் பெண்ணினுடைய க்ஷேமலாபத்தைச் சிறிதளவும் யோசிக்கிறதில்லை. பரிதானம் வாங்குகிற நியாயாதிபதிகள் யுக்தாயுக்தங்களையும், கிரமாக்கிரமங்களையும் பாராமல் உபயகக்ஷிக்காரர்களில் எவன் அதிகப்பொருள் கொடுக்கிறானோ அவன்பக்ஷமாய்த்தீர்மானம் செய்வதுபோலவும், ஒருசொத்தை ஏலங்கூறுகிறவன் யார் அதிகக்கிரயம் கொடுக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக்கிரயம் செய்வதுபோலவும் மாப்ளை விக்கிரயம் செய்கிறவர்கள் கொள்ளுகிறவனுடைய யோக்கியதையை யாவது வயதையாவது அந்தஸ்தையாவது யோசியாமல் எவன் அதிகத்தொகைகொடுக்கிறானோ அவனுக்கே பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒருவன் யௌவனபுருஷனாயும் ரூபத்திலும் குணங்களிலும் சிறந்தவனாயுமிருந்தாலும் அவனையாராகிலும் ஒரு விர்த்தாப்பியன் அதிகபணம் கொடுக்கிறபக்ஷத்தில் அவன் அயோக்கியனும் ரோகஸ்தனும் இருந்தா

னும் அவனுக்கே பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள்; ௪-௫-௭ வயதுள்ள பெண்ணை அவனுக்குத் தகப்பனும், பாட்டனும், சிலவிசை முப்பாட்டனும் இருக்கத் தக்க பிராயமுள்ள ஒருகிழவனுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதிகவயதுள்ளவர்களும் அயோக்கியர்களுமே அதிகப் பணம் கொடுக்கச் சம்மதிக்கிறபடியால் அவர்களுக்கே சிறுபிராய முள்ள பெண்கள் கிடைக்கிறார்கள். அக்காரணத்தைப் பற்றியே "அம்மாள் தெருளுவதற்குமுன் ஐயர் உருளுவார்" என்கிற உலகவாக்கியமுண்டாயிருக்கின்றது. பிராமணர்களின் பெண்கள் ருதுவாகிறதற்குமுன் அவர்களுக்கு விவாகஞ் செய்யவேண்டு மென்றும் விவாகஞ்செய்வதற்குமுன் ருதுவாகிற ஸ்திரீ ஜாதிப் பிரஷ்டை யென்றும் தர்மசாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கச் சிலர் அந்தச் சாஸ்திரத்தைக் கட்டித் தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு அதிகவயதுள்ள பெண்களுக்கு அதிகப்பணம் வாங்குகிறதற்காக, ௧௫-௧௬ வயதுவரையில் கலியாணம் இல்லாமல் பெண்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய வயதையும் குறைத்துச் சொல்லிக்கொண்டு பெண்களை ஏலங்கூறிக்கொண்டிருப்பதுமன்றி, பெண்கள் ருதுவாகாதபடி ஆகாராதிகளைக்குறைத்து அவர்களைச் சகல அசௌக்கியங்களுக்கும் உட்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் தாம் பணத்துக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள் ருதுகாலமும் அவர்களுக்காகக் காத்திருக்குமா? காத்திராதையால் அநேகசமயங்களில் பெண்கள் கலியாணத்திற்கு முன் ருதுவாய் விடுகிறார்கள். அந்தவெட்கக்கேடு வெளியாகாதபடி பகிஷ்கடையால் பெண்ணைப் புறப்படுத்தாமல் வீட்டிலேயே வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய வர்ணாசாரத்தைக்கெடுக்கிறார்கள். அநேகர் சீக்கிரத்தில் பெண்ணைக்கொடுத்துப் பணம்வாங்குவதற்காக அதிபால்யத்தில் பெண்களுக்குக் கலியாணம்செய்கிறார்கள் - புருஷன் எப்படிப்பட்டவனென்று பாராமலும், அவனிடத்தில் பெண்கள் சௌக்கியமாயிருக்குமோ அல்லது வருத்தப்படுமோ என்பதை நினையாமலும் தாய்தகப்பன்மார்கள் தங்களுடைய வருமானத்தை மட்டும் பெரிதாயெண்ணிப் பெண்களைப் பலியிடுவது எவ்வளவுபெரிய அநியாயம்.

ஒருவன் ஏழையாயிருந்தாலும் கன்னிகாதானத்தில், கலியாணச்செலவு முதலியவைகளுக்காகசுமார் ௱-௫௱-வரையில் அவனுக்குச் செல்வாகிறபடியால், அதினால் அவனுடைய குடிமுழுகிப் போகின்றது. அப்படிப்பட்டவனுக்கு வாழ்க்கைப்படுகிறபெண்ணுக்கு என்னென்னகஷ்டம் உண்டு! "அஷ்டதரித்திரம் ஆத்தாள்வீடு அதிலும் தரித்திரம் யார்வீடு" என்பதுபோல் புருஷன்சௌக்கியமாயிருந்த காலத்தில் அவனிடத்தில் இராமல் எளிய தாய் தகப்பன்மார்களைக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்க

[illegible] கௌக்கியம் உண்டா[illegible] அவர் களைப் பெற்றெடுத்த இப்பிள்ளைகள் கஷ்டப்ப[illegible] அவ ர் பார்க்[illegible] எவ்வளவு [illegible]! [illegible] வேண்டு[illegible] பெண்[illegible] அவளை [illegible] அவளுடைய மாமனார், மாமியார், நாத்தனார் முதலானவர்களும் [illegible] "[illegible]" என்று சொல்லிக்கொண்டு அவளை [illegible] ள். இப்படியாக [illegible] ல் [illegible] காணப்படுகின்றது.

[illegible]

கடை வியாபாரிகள் எவ்வளவு சரக்கு வேண்டுமானாலும் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். பெண் வியாபாரிகளோ என்றால் மாம்ஸவிக்கிரயப் பணத்தைப் பூர்ணமாகக் கையில் வாங்கிக்கொள்ளாமல் பெண் கொடுக்கிறதில்லை. கடன் பத்திரம், பந்தகம், பிணை முதலியவைகளை அவர்கள் அங்கீகரிக்கிறதேயில்லை. நாளைக்குப் பெண் போய் வாழவேண்டிய இடம் என்பதை யோசியாமல அஸ்தரொக்கமாகப் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு தான் பிற்பாடு பெண்ணைக் கொடுக்கிறார்கள், இவ்வளவு நிர்த்தாக்ஷிண்ணியமாகப் பெண்ணுக்குக் கிரயம் வாங்குவதற்கு நியாயம் இன்னதென்று தெரியவில்லை. கலியாணம் ஆணுக்கு எப்படி அவசியமோ அப்படியே பெண்ணுக்கும் அவசியந்தானே. பெண்ணுக்குக் கிரயம் வாங்குவது நியாயமாயிருந்தால் ஆணுக்காகவும் பெண் வீட்டுக்காரனிடத்தில் கிரயம் வாங்குவது நியாயந்தானே. கலியாணமானது புருஷனைப்பார்க்கிலும் பெண்ணுக்கு அகத்தியமாயும், அநிவார்யமாயுமிருக்கின்றது. ஏனென்றால் புருஷன் கலியாணமில்லாமல் எப்போதும் பிரமசாரியாயிருந்துவிடலாம். பிராமணஸ்திரீகள் கலியாணம் இல்லாமல் இருப்பது முறையல்லவே ஆகையால் புருஷர்களெல்லாரும் கட்டுப்பாடு பண்ணிக்கொண்டு பெண்களுக்குக் கிரயமே கொடுக்கிறதில்லையென்று நிராகரணஞ் செய்தால் பெண்களுடைய தாய் தகப்பன்மார்கள் பெண்களை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வார்கள். அவர்களே புருஷர்களுடைய கால்களில் விழுந்து பெண்களைக் கன்னிகாதானமாகக் கொடுக்கத் துரிதப்படுவார்களல்லவா? பிராமணர்களைத் தவிர வேறெந்த ஜாதியிலும் எந்தத்தேசத்திலும் மாம்ஸவிக்கிரயம் செய்கிற வழக்கமேயில்லை. முன்னே நாம் தெரிவித்தபடி ஆசுர விவாகத்திற்கு உரியவர்களான வைசியர்களும் சூத்திரர்களுமே அந்த விவாகத்தை நிஷேதித்துத் தள்ளியிருக்கத் தாங்கள் குலசிரேஷ்டர்களென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிற பிராமணர்கள் மற்ற ஜாதியாரால் நிஷித்தம் செய்யப்பட்ட அந்த அதிகாரத்தை அநுஷ்டிக்கலாமா? புருஷப் பிரஜையைப்போல பெண்ணுக்குத் தகப்பனுடைய ஆஸ்தியில் பாகம் இல்லாமையால் அவளுக்கு ஸ்திரீதனங்கொடுப்பது தேசாசாரமாயும் சாஸ்திர சம்மதமாயுமிருக்க, அப்படிச் செய்யாமல் பெண்ணை விற்றுத் தாய்தகப்பன்மார்கள் பணம் சம்பாதிப்பது நியாயமா? "உடும்பு வேண்டாம் கையை விட்டாற்போதும்" என்பதுபோல அவர்கள் ஸ்திரீ தனங்கொடாவிட்டாலும் பெண்ணை விக்கிரயப் படுத்தாமல் சும்மா கொடுத்துவிட்டாற்போதுமே.

பெண்களுக்கு அதி பாலியத்தில் கலியாணம் செய்கிற ஆசாரம் துராசாரமாயிருக்கின்றது. ஸ்திரீகளுக்கு விவாகம் செய்

யத்தக்க பருவம் "எட்டாவதுவயது" என்று தருமசாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்க அதற்கு விரோதமாக-க-உ-பிராயமுள்ள பெண்களுக்கும் விவாகஞ்செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதினால் தாய்தகப்பன்களுக்கு மாமனார் வீட்டில் கிடைக்கிற பிரயோஜனத்தைத் தவிரப் பெண்ணுக்காவது புருஷனுக்காவது என்ன சாதகமிருக்கின்றது. அதனால் உண்டாகிற பாதகமோ மிகப்பெரிதாயிருக்கின்றது! பாலப்பருவமோ அம்மைமுதலியவியாதிகளுக்கு உரியகாலமாகையால் அதிபால்யத்தில் கலியாணமாகிற பெண்கள் அந்தவியாதிகளுக்கெல்லாம் தப்பியிருப்பார்களென்பது நிச்சயம். அல்லவே. உ-வயதுள்ள பெண்ணொருவன் கலியாணம் செய்தால் அந்தப்பெண் புஷ்பவதியாகிப் புருஷன் வீட்டிற்குப் போகும் வரைக்கும் கம வருஷம் கிரமிக்கவேண்டும். அவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாகப் பெண்ணுக்கும் புருஷனுக்கும் எவ்வளவோ ஆபத்துகளும் சம்பவிக்கும்படியாயிருக்கும். அந்த ஆபத்துகளுக்கெல்லாந்தப்பி புருஷன் வீட்டுக்குப்போனாலும் பெண்சாதியானாலும் புருஷன் முதிர்ந்த வயதுள்ளவனாயிருக்கிற பட்சத்தில் ஆயுசுவிஷயத்திலும் மற்றவிஷயங்களிலும், அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் சமானமாயிராமல் வாழ்க்கையில் அநேக அசௌக்கியதைகளாய் முடிகின்றன. இப்படிப்பட்ட அநேக முகாந்தரங்களால் பிராமணர்களுக்குள் விதவைகளும் விதுரர்களும் அதிகமாயிருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் சற்றேறக்குறைய சமானவயதுள்ள ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் கலியாணம் செய்கிறபக்ஷத்தில் பெண்கள் சீக்கிரத்தில் வளர்ந்துவிடுவார்கள், புருஷர்களுக்குப் பக்குவகாலம் வரத் தாமசப்படுகிறபடியால் அதுவரையில் குமரப்பெண்கள் காத்திருக்கும்படி நேரிடுகின்றது.

இத்தன்மையான பலவித தீங்குகளுக்கு அதிபால்யவிவாகமே காரணமாயிருக்கின்றது. பால்குடிக்கிற பிள்ளைகளைப் பிடித்து மணவறையில்வைத்துப் பல அலங்காரங்கள் செய்தபோதும் அவர்கள் கவனிக்கமாட்டாமல் பொம்மை விளையாட்டிலேயே மனம் போகின்றது கலியாண ஆரம்பமுதல் முடிவுவரையில் அந்தக்குழந்தைகள் அழுதவண்ணமாயிருக்கின்றன. அநேகமாய் அந்தப்பெண்குழந்தைகளைத் தாய்மார்கள் மடியில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது மணவறையில் உட்காருகிறார்கள். மாப்பிள்ளையும் சிறுபிள்ளையானதால் மங்கிலியத்தைப் பெண்ணுடைய கழுத்தில் கட்டுகிறதென்பதும், அவன் தாய்க்குத் தெரிந்தும், வேலை தெரியாமல் சிலசமயங்களில் தாய்மார் கழுத்தில் கட்டிவிடுகின்றது. மாப்பிள்ளையாமியாருக்குத் தாலிகட்டின அதிசயத்தைப்பார்க்க

யாவரும்சிரித்தாலும் அந்தப்பெண்குழந்தைமட்டும் சிரியாமல் அழுதுக்கொண்டேயிருக்கின்றது. பிள்ளையார்பிடிக்கக்குரங்காய் முடிந்த கதைபோல் கலியாணசம்பிரமத்துக்கு ஆரம்பித்து அழுகைக்குரலாய் முடிவதுவேடிக்கை அல்லவா? ஆகையால் அதிபால்லிய விவாஹமும் அநுசிதமாயிருக்கின்றது.

இங்கிலீஷ் முதலிய பாஷாந்தர கிரந்தங்கள் புருஷர்களுக்கு ஸ்திரீகள் நடக்கவேண்டிய கிரமங்களையும், அப்படியேஸ்திரீகளுக்குப் புருஷர்கள்நடக்கவேண்டிய கிரமங்களையும் நிஷ்பக்ஷபாதமாக எடுத்துக்காட்டுகின்றன. திரவிடபாஷாரூபமான கிரந்தங்களோ, புருஷர்களால் செய்யப்பட்டன ஆகலால், அக்கிரந்தகர்த்தர்கள் புருஷர்கள்விஷயத்தில்ஸ்திரீகள் அநுசரிக்கவேண்டியவிதிகளைமட்டும் நிர்த்தாக்ஷிண்ணியமாகச்சொல்லி ஸ்திரீகள்விஷயத்தில் புருஷர்கள் அவலம்பிக்கவேண்டிய நெறிகளைச்சொல்லாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அந்தக்குறைவைநிவர்த்திக்கும்பொருட்டு வசனரூபமான இந்தக்கிரந்தத்தை நாம்செய்ததேயொழிய, ஸ்திரீகளிடத்தில் பரிதானம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு நாம் வக்கீலாகத் தீக்ஷித்துக்கொண்டு புறப்படவில்லை.

ஒவ்வொருவரும் தங்கள்தங்களுடைய புத்திரிகள், சகோதரிகள், முதலானவர்களை அவரவர்களுடைய புருஷர்கள்பிரியமாக நடத்தவேண்டுமென்று விரும்புவார்களே தவிர, துன்பப்படுத்த ஒருவரும் சம்மதிக்கமாட்டார்கள். அந்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பெண்பக்ஷமாக எழுதியிருப்பதினால் அதற்காக நம்மைக் கோபிக்கிறவர்களுளராயின், அவர்கள்தங்களுடைய தாய்மார்கள், சகோதரிகள், புத்திரிகள், பத்தினிகள் முதலானவர்களைக்கோபிக்கிறவர்களேயன்றி நம்மைக் கோபிக்கிறவர்களல்லவென்று துணிகிறோம். ஆகையால், இந்த விஷயங்களையெல்லாம் புத்திமான்கள் தீர்க்காலோசனைசெய்து இதிலுள்ள குற்றங்களை நீக்கிக் குணத்தைமாத்திரம் கிரகித்துக் கொள்வார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று நம்புகிறோம்.

பெண்மதிமாலையும் பெண்கல்வியும்

பெண்மானமும்

முற்றிற்று.

[From the *Dinavarthamani*]

பெண்மதிமாலையும் பெண்கல்வியும்.

இவ்விரு அவயம் அமைந்த பெயர் வழங்கியது, மா [illegible]
ம-ா-ஸ்ரீ ச. வேதநாயகம்பிள்ளை யவர்கள் [illegible]
பட்டதாரியும், ஹைகோர்ட்டு வக்கீலுமாகிய ம-ா-[illegible]
நாயகம் பிள்ளை யவர்களது முயற்சியால் "ப்டார் [illegible]
இல் அச்சிடுவித்த ஒரு சிறு புஸ்தகத்திற்கு. இப்புத் [illegible]
மகவுரைப்பத்திரங்களுமல்லாமல், தாள் ஒன்று [illegible]
க்த எண்பத்துநாலு பக்கங்கள் உள்ளது. பெண்மதிமா [illegible]
அவயவத்தில் அமைந்தவைகள் வெளி [illegible]
நெறுபதும், கீர்த்தனைகள் நாலும். இவற்றில் பொருள் [illegible]
தி, மாதா பிதாவணக்கம் புத்தி, புருஷபக்தி, கற்பு, [illegible]
ரோபகாரம், ஞானம், பாவம், புண்ணியமும்; பெண்பார் [illegible]
ஆதலின் பெண்பார்த்துவந்து சொல்லல், தம்சகுக்கு [illegible]
ரிசன புருஷனை வேண்டுதலுமாம். பெண்கல்வி என்னும் [illegible]
யம் கல்வி கற்பிக்காமல் பெண்களை அடிமைகளைப்போல [illegible]
இத்தேசாசாரம் அநுசாரமென மெய்ப்பிக்கும் பொருள் [illegible]
ள பலவற்றுடன் இயற்றிய விருத்தாமகவை வசனங்களினால் [illegible]
கண்ணிகளிலும், கீர்த்தனைகளிலும், வசனங்களிலும் [illegible]
பொருள் கூறுவதும் எளிதில் உணருமாறு தெளித்த [illegible]
ச அமைந்த விசித்திரம் நாம் வியவாயிற்கு [illegible]
சுவை, சொற்றொடர்ச்சுவை, பொருட்சுவை [illegible]
லாதார்க்கு இவ்வரிய சிறு புஸ்தகத்தை அடுத்து [illegible]
கூடன் இதன் நடையை இலையிலைவறுத்தல் அவ்வரிய [illegible]
போல வெனில், தித்திக்கும் தேனை [illegible]
ஒரு நாள் கசப்பு நீர் பருகுவதனால், தெளிவுள்ள [illegible]
யதுபோலுமே, பலவாறு சிறந்த இப்புஸ்தகத்தின் [illegible]
சமயபருமும் இதனை வாசிப்பவர்க்குத் தோன்றுவது போல், [illegible]
செய்யவர்க்குமயக்கமாத்தோன்றும். விலை மதிப்பித் [illegible]
பொருள பலதென்னிற்போல மகிமையைத் தோன்றும் [illegible]
கைகளும் அங்காங்கேற்கும் இவ்விடத்தவைப் யீளாயிய [illegible]
நாலவது விலைகுறித்து விரைபது ஸகம்மாநின் [illegible]
ள், இவ்விடர்கள் வெகுபெயர் இதை வாங்கிவாசித்து [illegible]
தெரியவிப்பார்கொன்று நம்புகிறோம். மாதிரிக்கு இதன [illegible]
வாக்கியங்களை எடுத்துக்காட்டுவோம்:—" அக்ஷர [illegible]
ம் தெரியாதவனுக்கு பஞ்சாங்கம் தெரிந்து பலனென்ன? [illegible]
ல் வைத்தியமில்லாதவனுக்கு வைத்தியம் (இலக்கியம்) தெரிந்து [illegible]
ன்ன? இங்கிதம் தெரியாதவனுக்குச் சங்கீதம் தெரிந்து [illegible]
க்காரியம் தெரியாதவனுக்கு நாட்டுக்காரியம் தெரிந்து [illegible]
சாஸ்திரம் தெரியாதவனுக்கு லோககாஸ்திரம் தெரிந்து [illegible]
டசாஸ்திரம் தெரியாதவனுக்கு அண்டசாஸ்திரம் தெரிந்து [illegible]
ஆகையால், குணமில்லாதவனுடைய வித்தையெல்லாம் [illegible]
வனுடைய ஞானமெல்லாம் அஞ்ஞானமே, அவனுடைய [illegible]
அவிவேகமே."